

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

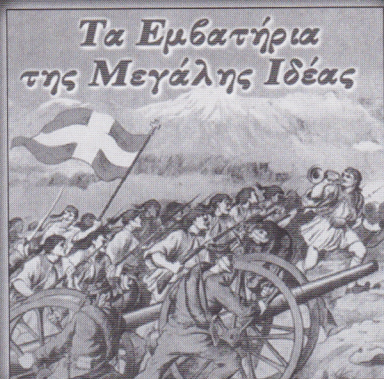
Σεπτέμβριος 2004 Α.Τ. 117

3 ευρώ

ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ
ΙΔΕΩΔΕΣ

ΣΚΕΨΙΣ και ΔΡΑΣΙΣ

Η μεγάλη πορεία
της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ
για την επέτειο της
προδοσίας των Ιμίων

Πηλαγία Κοδοκοτερόνη, Αθήνα
ΣΑΒΒΑΤΟ 1η ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2003

ΙΜΙΑ '96
ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

για ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ 6942416220 6997022393
μέσω internet order@mail.gr
και ταχυδρομικά:
Τ.Θ. 8346 ΟΜΟΝΟΙΑ Τ.Κ. 10010

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
Σεπτέμβριος 2004
αριθμός τεύχους 117

Η "Αυτοκρατορία", τα "ορφανά του Μάρξ" και ο κόσμος που έρχεται του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου

σελ. 4

Σχόλια - Ειδήσεις

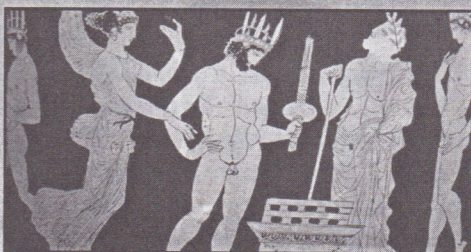
σελ. 6

Ένα "Έθνος" στα μέτρα τους

σελ. 11

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες των Ελλήνων

σελ. 14

Συγκρίνοντας τους Ολυμπιονίκες της Αρχαιότητας με τους "ολυμπιονίκες" του σήμερα

σελ. 26

Αλβανοί, Ιλλυριοί και Αρβανίτες

σελ. 28

Γεώργιος Καστριώτης
Ο λησμονημένος Πολέμαρχος

σελ. 30

Η λέξις 'Ηρως

σελ. 38

8η Ξημερώνοντας 9η Αυγούστου...
Μνήμη Μάρκου Μπότσαρη

σελ. 42

Όσβαλντ Σπέγκλερ:
"Η ώρα της απόφασης"

σελ. 44

Όσβαλντ Σπέγκλερ:

σελ. 44

Το Μακεδονικό Πρακτορείο στην υπηρεσία του... Κέντρου Βίζεντα!

σελ. 48

Ο Νεοφασίστες: «Ρωσσία»

σελ. 52

Νέα απ' όλον τον κόσμο

σελ. 58

περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ Σολωμού 74 Αθήνα, 2ος όρ.
νέο τηλ. 6979268469 www.xrushaugh.org info@xrushaugh.org
Γράμματα - Επιστολές Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν.Γ. Μιχαλολιάκος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Ι. Αλεξίου, Ι. Βουλδής, Θ. Γεωργίου, Μ. Γεωργιάς, Γ. Δημητρούλιας,
Ε. Ζαρούλια, Δ. Ζαφειρόπουλος, Μ. Ιωάννου, Ε. Καλομοίρη, Γ. Νικολόπουλος,
Γ. Μάστορας, Η. Παναγιώταρος, Ε. Παππά, Χ. Παπάς, Κώστας Χ.

Η "Αυτοκρατορία", τα "ορφανά του Μάρξ" και ο κόσμος που έρχεται

του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
Γ.Γ. του Λαϊκού Συνδέσμου
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Τρία χρόνια συμπληρώθηκαν τις ημέρες που πέρασαν από την 11η Σεπτεμβρίου του 2001. Τρία χρόνια από το τρομερό κτύπημα στην Νέα Υόρκη. Η "αυτοκρατορία" ως όφειλε έσπευσε να επιβεβαιώσει την ισχύ της στις εσχατιές της επικρατείας της. Έτσι, σήμερα, ένα νέο Βιετνάμ βρίσκεται σε εξέλιξη στο Ιράκ, οι περισσότερες επαρχίες του Αφγανιστάν είναι και πάλι κάτω από την εξουσία των Ταλιμπάν, η Αλ Κάιντα παραμένει ακμαία και ο Μπιν Λάντεν δεν έχει ακόμη συλληφθεί! Ο ιστορικός του μέλλοντος κάποτε θα γράψει ότι η 11η Σεπτεμβρίου του 2001 ήταν η αρχή μιας νέας ιστορικής εποχής.

Ας επιστρέψουμε όμως στο Ιράκ και σε μία δήλωση του Γενικού Γραμματέως του ΟΗΕ Κόφι Ανάν, που θυμήθηκε μετά από τόσο καιρό ότι η εισβολή στο Ιράκ ήταν μία παράνομη πράξη! Σχετικώς μετέδωσε το BBC:

"BBC: Πέμπτη 16 Σεπτεμβρίου 2004: Ανάν: "Παράνομη η εισβολή στο Ιράκ": Η απόφαση για εισβολή στο Ιράκ δεν θα έπρεπε να ήταν μονομερής, λέει ο Κόφι Ανάν. "Παράνομη ενέργεια" χαρακτήρισε την πρωτοβουλία των ΗΠΑ να επιτεθούν στο Ιράκ ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ, Κόφι Ανάν, σε συνέντευξή του στο BBC. "Η εισβολή στο Ιράκ έγινε κατά παράβαση της Χάρτας των Ηνωμένων Εθνών και ως εκ τούτου, κατά τη γνώμη μας, ήταν παράνομη" τόνισε στην συνέντευξη του στο BBC ο Κόφι Ανάν."

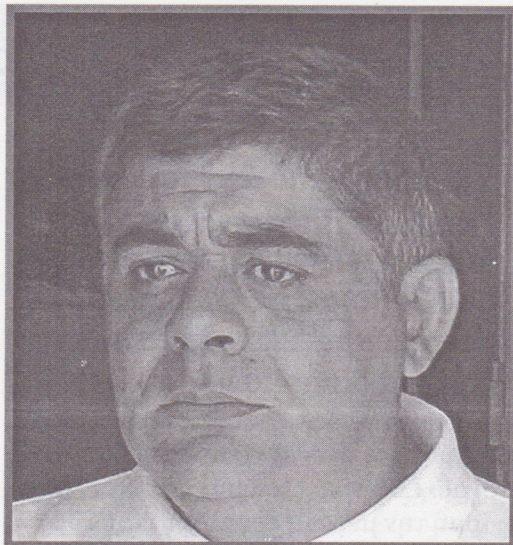
Αυτό βεβαίως που σήμερα λέγει ο Κόφι Ανάν το είχαν πει τότε πολλές χώρες και ανάμεσά τους η Ρωσία, η Κίνα και η Γαλλία. Ας δούμε όμως πως απάντησε στην ξεκάθαρη αυτή δήλωση ο μεγάλος αλαζών της Ευρώπης, η ομικλώδης Αγγλία. Διαβάστε τα παρακάτω από τηλεγράφημα του ίδιου πρακτορείου:

"Μετά τη Βρετανία, την Αυστραλία και την Πολωνία, και οι ΗΠΑ απέρριψαν τις δηλώσεις του γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, Κόφι Ανάν, στο BBC, ότι η εισβολή στο Ιράκ ήταν παράνομη. Η βρετανική κυβέρνηση επισήμανε ότι ο γενικός εισαγγελέας της χώρας είχε κρίνει ότι υπήρχε νομική βάση που δικαιολογούσε την εισβολή"

Επειδή, λοιπόν, ο Γενικός Εισαγγελέας της Αγγλίας έκρινε ότι είναι νόμιμη η εισβολή στο Ιράκ γι' αυτό και είναι νόμιμη! Αυτό μας λέει η Αγγλία... Δεν κρατούν πλέον ούτε τα προσχήματα. Πόσο μάλλον λόγω της δυσχερούς θέσεως στην οποία έχουν αναμφισβήτητα και καθ' ομολογίαν τους περιέλθει.

Την ίδια στιγμή στην Ρωσία μαίνεται ένας άλλος πόλεμος. Οι Τσετσένοι προσπαθούν για λογαριασμό των εταιρειών πετρελαίου και των μεγάλων τοκογλύφων του κόσμου να ξεκαθαρίσουν το τοπίο στον Καύκασο και έτσι να γίνει η λεηλασία μίας ακόμη πηγής μεγάλου φυσικού πλούτου του πλανήτη. Καθόλου παράξενο ότι ολόκληρος σχεδόν ο Τύπος της Δύσεως επικρίνει τον Πρόεδρο Πούτιν, που τον περιγράφει σαν τύραννο και όλα αυτά λίγες ημέρες μετά την ανθρωποσφαγή στον Μπεσλάν της Οσετίας. Ακόμη και ο πρόεδρος Μπους δήλωσε ότι... κινδυνεύει η δημοκρατία στην Ρωσία. Γιατί γι' αυτόν "δημοκρατία" είναι τα μεγάλα συμφέροντα του διεθνούς χρηματιστηριακού κεφαλαίου που υπηρετεί. Βγήκε ακόμη να κάνει δήλωση και ο ξεχασμένος τέως πρόεδρος της Ρωσίας Γέλτσιν, αυτός ο μέθυσος, που περιφερόταν τρεκλίζοντας από χώρα σε χώρα, υπηρετώντας τα συμφέροντα των σιωνιστών, βγήκε για να πει ότι κινδυνεύει η... δημοκρατία στην Ρωσία! Ποιος ο Γέλτσιν; Που είναι ο μοιραίος άνθρωπος, που παρέδωσε τον φυσικό πλούτο ενός ολόκληρου λαού στους σιωνιστές ολιγάρχες Μπερεζόφσκι, Γκουζίνσκι, Χονταρκόφσκι κλπ.

Ζούμε, είναι σαφές, στο μεταίχμιο δύο εποχών. Ο Όσβαλντ Σπένγκλερ γράφει ότι η εποχή που ζούμε είναι η εποχή των κοσμοπόλεων, των αμόρφων μη οργανικών μαζών, την οποία θα ακολουθήσει η εποχή των Καισάρων. Σε αυτήν την κοσμογονική μάχη που γίνεται ιδιαίτερος είναι ο ρόλος που διαδραματίζουν τόσο στην Πατρίδα μας (σε μικρογραφία), όσο και διεθνώς τα ορφανά του Μαρξ. Τα ορφανά του Μαρξ που είναι σήμερα οι πλέον πιστοί ακόλουθοι της "αυτοκρατορίας". Όπως ο Φίσερ, που από δικηγόρος "της φράξιας Κόκκινος Στρατός" είναι σήμερα κορυφαίος πολιτικός παράγοντας στην

Γερμανία των "yes man". Ή ο άλλος, ο άνθρωπος σύμβολο του Μάη του '68, ο περίφημος κόκκινος Ντάι, ο Κον Μπεντίτ, που από την αναρχία και τον μαρξισμό εξελίχθηκε σε θερμό χειροκροτητή των αμερικανικών βομβαρδισμών στην Γιουγκοσλαβία. Όλοι αυτοί σήμερα είναι τόσο ευαίσθητοι για τους Τσετσένους, τόσο ευαίσθητοι για την... δημοκρατία στην Ρωσία, τόσο ευαίσθητοι για τους Αλβανούς λαθρομετανάστες, τόσο ευαίσθητοι για την σφύζουσα από ζωή Αφρική και τόσο αναίσθητοι για την υπόδουλη Ευρώπη, για την Λευκή Φυλή που βρίσκεται σε δημογραφικό μαρασμό. Τα ορφανά του Μαρξ κάνουν πολύ απλά αυτό που είχαν μάθει πάντοτε να κάνουν: Να υπηρετούν μια "αυτοκρατορία". Κάποτε ήταν τα Σοβιέτ, σήμερα είναι η "παγκοσμιοποίηση".

Ζούμε ήδη τις ημέρες της μητέρας όλων των Μαχών, ημέρες που θα κρατήσουν χρόνια πολλά, αλλά που θα κρίνουν το μέλλον ολόκληρου του κόσμου. Σε αυτήν την μάχη οι Εθνικιστές, θέλουν, δεν θέλουν, θα λάβουν μέρος και αυτή η μάχη δεν θα κριθεί μόνον πολιτικά και στρατιωτικά, αλλά θα κριθεί και στον χώρο των Ιδεών. Γι' αυτό και περισσότερο από ποτέ γι' αυτό που υπάρχει ανάγκη σήμερα είναι οι ΚΑΘΑΡΕΣ ΙΔΕΕΣ, όχι μισόλογα, όχι συμβιβασμοί, όχι απολογίες.

ειδήσεις σχόλια

Ο σεβασμός στον αρχαίο Ελληνισμό και το 2004 Δήλος: εικόνες που πληγώνουν Οικοδομικά υλικά, ψηλά χόρτα και αγκάθια, κλειστά τα σπίτια με τα διάσημα ψηφιδωτά

Για μήνες ολόκληρους οι τηλεοπτικοί σταθμοί μας έλεγαν το πόσο σέβονται το Αρχαίο Ελληνικό Πνεύμα! Όλα αυτά με αφορμή την μεγάλη εργολαβία του 2004... Πόσο ειλικρινές ήταν όμως αυτό; Μάλλον δεν ήταν εάν διαβάσουμε τι έγραψε για την κατάσταση την οποία βρίσκεται σήμερα η Δήλος μεγάλη καθημερινή εφημερίδα:

"Δήλος: το νησί του Απόλλωνα. Όνομα φορτωμένο με βαριά πολιτισμική κληρονομιά, τόπους που συμπεριλαμβάνονται στα μνημεία της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς αυτού του πλανήτη. Κι όμως. Μόλις ο επισκέπτης πλησιάσει στην είσοδο του αρχαιολογικού χώρου, νιώθει την ανθρώπινη παραμέληση να γίνεται τυμβωρύχος της μαγείας του Απόλλωνα: ένα... γιατί υποδέχεται τον επισκέπτη στην είσοδο του αρχαιολογικού χώρου. Τσιμέντο και άμμος, άδειες πεταμένες σακούλες, καλώδια και άλλα υπολείμματα από τις οικοδομικές εργασίες στο νέο εκδοτήριο-πωλητήριο του αρχαιολογικού χώρου. Ένα πολυτελές οίκημα είναι υπό κατασκευή εδώ και ένα χρόνο και όπως όλα δείχνουν -με τον ρυθμό που γίνονται οι εργασίες- η ολοκλήρωσή του αναβάλλεται για το ερχόμενο καλοκαίρι.

Οι ηλικιωμένοι αλλοδαποί που έφθασαν μέχρι εδώ για να αφουγκραστούν την μαγεία της Δήλου καταφέρνουν να ξεπεράσουν τις παγίδες των οικοδομικών υλικών. Σε ένα παράπηγμα (που αντικαθιστά το παλιό εκδοτήριο-πωλητήριο μέχρι να ολοκληρωθεί το καινούργιο) ο ένας από

τους δυο φύλακες του αρχαιολογικού χώρου βγάζει εισιτήρια. Εάν κάποιος αναζητήσει κάποιο βιβλίο με πληροφοριακό υλικό ή κάρτες, τον παραπέμπει στην... καντίνα που βρίσκεται έξω από τον αρχαιολογικό χώρο.

Πρόσοχή στα φίδια!

Ο αρχαιολογικός χώρος είναι ολότελα εγκαταλελειμμένος. Η αφροντισιά είναι έντονη στον χώρο. Τεράστια χόρτα, αγκάθια -και η εύλογη προειδοποίηση για φίδια- καθιστούν απαγορευτική οποιαδήποτε περιήγηση πέρα από τα κεντρικά μονοπάτια. Έτσι, δεν μπορεί κάποιος να προχωρήσει μέσα στην Αγορά, δεν μπορεί να προσεγγίσει άφοβα το Ιερό του Απόλλωνα, δεν μπορεί να θαυμάσει τα διεθνώς διάσημα ψηφιδωτά των σπιτιών της Δήλου".

Ποιος θυμάται τον "Μαραθώνα";

Τον μήνα Σεπτέμβριο είναι η επέτειος της Μάχης του Μαραθώνος. Μιας μάχης, που έκρινε την ελευθερία των Ελλήνων και που έγινε σε έναν χώρο, που καταστράφηκε για να γίνουν εκεί οι αγώνες κανόε-καγιάκ των Olympic Games.

Με αφορμή, λοιπόν, την επέτειο της Μάχης του Μαραθώνος έγιναν λαμπρές τελετές στις οποίες ήταν παρούσα η πολιτική ηγεσία του τόπου, οι αρχές των Πανεπιστημίων καθώς και η ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεών μας. Εάν τα πιστέψατε όλα αυτά θα είστε τουλάχιστον αφελείς. Κανείς δεν θυμήθηκε τον Μαραθώνα. Το να θυμάσαι Μαραθώνες σήμερα, δεν είναι πρόπον... Το αντίθετο είναι επικίνδυνο!

Καταστρέφουν τον πλανήτη

Όπως προκύπτει από την παρακάτω εί-

ειδήσεις σχόλια

δηση του πρακτορείου Ρόιτερ μια πυρηνική δοκιμή που έγινε το 1952 στην Νεβάδα των ΗΠΑ, μόλυνε την Αγγλία!

Και πόσα δεν ξέρουμε ακόμη... η είδηση έχει ως εξής:

"Οι αμερικανικές πυρηνικές δοκιμές στη Νεβάδα το 1952 και 1953 μόλυναν με ίχνη πλουτωνίου τη Βρετανία και πιθανότατα ολόκληρη τη βορειοδυτική Ευρώπη, προκύπτει από το μακροβιότερο εν εξελίξει πείραμα του κόσμου. Οι ποσότητες του ραδιενεργού στοιχείου στο έδαφος είναι πάντως "πολύ, πολύ μικρές" και δεν εγκυμονούν κίνδυνο, διευκρίνισε τη Δευτέρα ο καθηγητής Κιθ Γκάουλντινγκ του Ερευνητικού Κέντρου Rothamsted στο Χέρτφορντσαϊρ της Βρετανίας.

Όπως αναφέρει το Reuters, οι μετρήσεις πραγματοποιήθηκαν στο Κτήμα Ρόταμστεντ, όπου δείγματα εδάφους συγκεντρώνονται και αναλύονται εδώ και 160 χρόνια. Ο ιδιοκτήτης του κτήματος Τζον Μπένετ Λος είχε προσλάβει τότε έναν ερευνητή για να μελετήσει την επίδραση των λιπασμάτων στις σοδειές. Οι συνεχιζόμενες αναλύσεις, ωστόσο, επιτρέπουν τη μελέτη μια σειράς άλλων περιβαλλοντικών αλλαγών που προκαλούνται από την ανθρώπινη δραστηριότητα, όπως οι επιπτώσεις της εκβιομηχάνισης, της όξινης βροχής και του πυρηνικού ατυχήματος του Τσερνόμπιλ. "Γεγονότα όπως η Βιομηχανική Επανάσταση, η εισαγωγή της αμόλυβδης βενζίνης και η όξινη βροχή είναι όλα ορατά στην μεταβαλλόμενη χημεία του αρχείου των δειγμάτων" ανέφερε ο Γκάουλντινγκ στη συνάντηση της Βρετανικής Ένωσης για την Πρόοδο της Επιστήμης. **Όπως αντιληφθήκατε διαβάζοντας τα παραπάνω, κάποιοι για χάρη της απληστίας τους καταστρέφουν τον πλανήτη. Καταστρέφουν την ίδια την ζωή.**

Υπάρχουν φυλετικές διαφορές;

Φάρμακο μόνο για τους μαύρους καρδιοπαθείς θα κυκλοφορήσει στις ΗΠΑ, Associated Press

Οι μαύροι είναι γενικά πιο επιρρεπείς στις καρδιοπάθειες από ό,τι οι λευκοί Ένα φάρμακο για την καρδιακή ανεπάρκεια που δοκιμάζεται μόνο σε αφροαμερικανούς αναμένεται να γίνει το πρώτο φάρμακο που απευθύνεται σε συγκεκριμένη φυλετική ομάδα. Οι μαύροι όντως αποκρίνονται στη θεραπεία καλύτερα από τους λευκούς, όμως στο μέλλον η επιλογή των βέλτιστων φαρμάκων θα γίνεται όχι με βάση το χρώμα του δέρματος, αλλά με γενετικές εξετάσεις. Όπως εξηγεί το Nature.com, το φάρμακο BiDil της NitroMed, με έδρα στη Μασαχουσέτη, αρχικά απορρίφθηκε τη δεκαετία του 1980 λόγω μη ικανοποιητικών αποτελεσμάτων σε κλινικές δοκιμές που έγιναν σε εθελοντές διάφορων φυλετικών ομάδων. Όμως η εταιρεία παρατήρησε ότι οι μαύροι ασθενείς είχαν ωφεληθεί από τη θεραπεία περισσότερο από ό,τι οι λευκοί, και το 2001 αποφάσισε να επαναλάβει τις μελέτες μόνο σε αφροαμερικανούς εθελοντές. Και οι νέες δοκιμές θα διακοπούν πρόωρα, αυτήν τη φορά όμως επειδή το BiDil αποδεικνύεται ανέλπιστα αποτελεσματικό στους μαύρους. Το νέο φάρμακο θα κυκλοφορήσει πιθανώς το 2005. Το BiDil προκαλεί αγγειοδιαστολή και μειώνει το φόρτο της καρδιάς. Περιέχει δύο ουσίες που αυξάνουν την παραγωγή του μονοξειδίου του αζώτου, μιας ένωσης που χαλαρώνει τα αγγεία. Η Αν Τέιλορ του Πανεπιστημίου της Μινεσότα, επικεφαλής της μελέτης, πιστεύει ότι οι αφροαμερικανοί, που γενικά είναι πιο επιρρεπείς στις καρδιοπάθειες από τους λευκούς, ωφελούνται περισσότερο

ειδήσεις σχόλια

από το φάρμακο επειδή γενικά έχουν χαμηλότερα επίπεδα μονοξειδίου του αζώτου.

Χρώμα και γονίδια

Το πρόβλημα, ωστόσο, είναι ότι η φυλετική καταγωγή του κάθε ασθενούς δεν είναι πάντα εύκολο να προσδιοριστεί σε πολυφυλετικές κοινότητες. "Είναι πραγματικά προβληματικό" σχολιάζει η Σάντρα Σουζιν Λι, ανθρωπολόγος του Πανεπιστημίου Stanford που μελετά τις ανθρώπινες φυλές. Επιπλέον, πολλοί επιστήμονες θεωρούν ότι το χρώμα του δέρματος είναι αναξιόπιστος δείκτης στον καθορισμό της θεραπείας. Τα χαμηλά επίπεδα οξειδίου του αζώτου οφείλονται πιθανότατα σε συγκεκριμένα γονίδια, τα οποία ίσως υπάρχουν στους μαύρους συχνότερα από ό,τι στους λευκούς. Σίγουρα όμως τα γονίδια αυτά θα απαντώνται και σε κάποιους καυκάσιους ή ασιάτες. Άρα η επιλογή του βέλτιστου φαρμάκου θα ήταν προτιμότερο να γίνεται με βάση τα γονίδια αυτά, αντί με βάση τη φυλετική προέλευση. Η άποψη αυτή κέρδισε έδαφος με μια βρετανική μελέτη το 2001. Οι ερευνητές χώρισαν τους εθελοντές σε τέσσερις ομάδες με βάση 40 διαφορετικούς γενετικούς δείκτες. Διαπίστωσαν ότι η απόκριση σε φάρμακα μπορούσε να προβλεφθεί με βάση τις ομάδες αυτές με πολύ μεγαλύτερη ακρίβεια από ό,τι με βάση τη φυλή. Δεδομένου όμως ότι οι γενετικές εξετάσεις αυτού του είδους δεν εφαρμόζονται ακόμα σε ευρεία κλίμακα, το χρώμα του δέρματος αποτελεί πράγματι μια χρήσιμη βάση για την επιλογή της θεραπείας. Η επικεφαλής της μελέτης καλεί μάλιστα τους συναδέλφους της να περιλαμβάνουν άτομα όλων των φυλετικών προελεύσεων στις κλινικές μελέτες, ώστε οι διαφορές στη βιοχημεία τους να γίνονται εξαρχής αντιληπτές.

Η ανατροπή της θεωρίας των μελανών οπών από τον ίδιο τον Χώκιν επιβεβαιώνει πλήρως την θεωρία του Δημοκρίτου

Οι μαύρες τρύπες του διαστήματος: ο Χώκιν λέει ότι δεν καταστρέφονται τα πάντα. Ο επιστήμονας Στήβεν Χώκιν παρουσίασε μια νέα θεωρία για τις μαύρες τρύπες του διαστήματος. Ο διάσημος φυσικός, παράλυτος εδώ και χρόνια από ανίατη ασθένεια, είπε ότι οι απόψεις που είχε διατυπώσει μέχρι τώρα για τις μαύρες τρύπες ήταν λανθασμένες. Σε συνέδριο για την παγκόσμια έλξη στο Δουβλίνο, ο κ. Χώκιν είπε ότι έχει αναθεωρήσει την άποψη ότι οι μαύρες τρύπες καταστρέφουν τα πάντα που πέφτουν μέσα τους. Τώρα ο Στήβεν Χώκιν πιστεύει ότι μπορεί να αφήνουν πληροφορίες να βγουν από το εσωτερικό τους.

Η νέα του θεωρία μπορεί να συμβάλει στην επίλυση του "πληροφοριακού παραδόξου της μαύρης τρύπας", αινίγματος της σύγχρονης φυσικής. Μπορούμε να είμαστε σίγουροι για το παρελθόν και μπορούμε να προβλέψουμε το μέλλον

Ο κ. Χώκιν παρουσίασε τις απόψεις του σε κατάμεστη αίθουσα διαλέξεων στο 17ο Διεθνές Συνέδριο Γενικής Σχετικότητας και Βαρύτητας, σε διάλεξη με τίτλο "Το Πληροφοριακό Παράδοξο για τις Μαύρες Τρύπες". Λόγω της αναπηρίας του, ο κ. Χώκιν έδωσε τη διάλεξη μέσα από ειδικό μηχανήμα που συνδέεται με κομπιούτερ. Με τις νέες απόψεις του, αναθεωρεί τη θεωρία που διατύπωσε το 1975 και που θεωρείται ρηξικέλευθη για την μελέτη των μαύρων τρυπών. Η μαύρη τρύπα, έλεγε, είναι ένα αντικείμενο από το οποίο είναι αδύνατο να διαφύγει ό,τι πέσει μέσα. Τώρα όμως ο Χώκιν πιστεύει ότι μπορεί να μην χάνονται τα πάντα.

ειδήσεις σχόλια

Το 1975, ο Χώκιν υπολόγισε ότι όταν σχηματίζεται η μαύρη τρύπα, εκπέμπει ενέργεια και αρχίζει να χάνει μάζα, αποβάλλοντας την "ακτινοβολία Χώκιν". Η μαθηματική του περιγραφή της συνεχώς συρρικνούμενης μαύρης τρύπας διαμόρφωσε τη σχέση ανάμεσα στη βαρύτητα και την εντροπία-ένα μέτρο για το πώς η χαμηλή ενέργεια αλλάζει από τη μια μορφή στην άλλη. Τα μόνα που έχει η μαύρη τρύπα έχει μάζα, πεδίο και στροφορμή. Δεν υπάρχουν πληροφορίες για την ύλη μέσα στη μαύρη τρύπα και όταν η μαύρη τρύπα εξαφανίζεται, χάνεται και ό,τι υπάρχει μέσα της. "Πιστεύαμε ότι όταν πέσει κάτι στη μαύρη τρύπα χάνεται για πάντα και η μόνη πληροφορία που μένει είναι η μάζα και η στροφορμή του", είπε στο BBC ο Καθηγητής Μαθηματικών στο Κέιμπριτζ. "Η ακτινοβολία Χώκιν έμοιαζε να είναι τυχαία και απροσδιόριστη, έτσι φαινόταν ότι όλες οι πληροφορίες για το τι είχε πέσει μέσα της είχε χαθεί".

Θα προβλέψουμε το μέλλον

Αυτό όμως αντιβαίνει στους νόμους της κβαντομηχανικής, που ορίζει ότι ποτέ δεν μπορεί να χαθεί εντελώς μια πληροφορία. Το αν όμως η πληροφορία έχει ή δεν έχει χαθεί έχει σημαντικές πρακτικές και φιλοσοφικές προεκτάσεις.

"Ποτέ δεν θα μπορούσαμε να είμαστε βέβαιοι για το παρελθόν ή να προβλέψουμε ακριβώς το μέλλον. Πολλοί, λοιπόν, ήθελαν να πιστεύουν ότι η πληροφορία μπορούσε να διαφύγει από τη μαύρη τρύπα και υπέθεταν ότι δεν γνώριζαν πώς μπορεί να διαφύγει", είπε ο Στήβεν Χώκιν. Η νέα θεωρία του καθηγητή Χώκιν για τις μαύρες τρύπες είναι ότι ποτέ δεν καταστρέφεται ό,τι πέφτει μέσα. Αντίθετα, αυτό που θα πέσει μέσα στη μαύρη τρύπα συνεχίζει να εκπέμπει ακτινοβολία για μεγάλες περιόδους και τελικά ανοίγει για να αποκα-

λύσει την πληροφορία που βρίσκεται μέσα του. "Σκέπτομαι αυτό το πρόβλημα εδώ και τριάντα χρόνια, τώρα όμως έχω την απάντηση", εξήγησε.

"Η μαύρη τρύπα μοιάζει να σχηματίζεται, αργότερα όμως ανοίγει και απελευθερώνει τις πληροφορίες που έπεσαν μέσα της, και έτσι μπορούμε να είμαστε σίγουροι για το παρελθόν και μπορούμε να προβλέψουμε το μέλλον".

Ο Big Brother είναι εδώ! Θα διαβάσουν την σκέψη!

Πασαντίνα, Καλιφόρνια

Αμερικανοί ερευνητές κατάφεραν για πρώτη φορά να αποκωδικοποιήσουν εγκεφαλικά σήματα που αντιστοιχούν σε ανώτερες νοητικές διεργασίες: Μπόρεσαν να προβλέψουν τις κινήσεις και τις επιθυμίες πιθήκων, εισάγοντας στον εγκέφαλό τους ηλεκτρόδια που καταγράφουν την ηλεκτρική δραστηριότητα.

Όπως εξήγησε στο NewScientist.com, ο Ρίτσαρντ Αντερσον και οι συνεργάτες του στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Καλιφόρνια εισήγαγαν 96 ηλεκτρόδια στον βρεγματικό λοβό εκπαιδευμένων πιθήκων, ακριβώς πάνω από το αυτί, και κατέγραψαν την εγκεφαλική τους δραστηριότητα. Τα πειραματόζωα είχαν εκπαιδευτεί να κοιτούν ένα συγκεκριμένο σημείο στο οπτικό τους πεδίο και στη συνέχεια να απλώνουν το χέρι τους προς το σημείο αυτό. Μελετώντας το ηλεκτροεγκεφαλογράφημα, οι ερευνητές μπορούσαν να προβλέπουν με ακρίβεια 67% προς ποιο σημείο θα άπλωναν τα χέρια τους οι πίθηκοι. Η ακρίβεια αυξανόταν μάλιστα στο 88% όταν τα πειραματόζωα έπαιρναν κάποια ανταμοιβή για το έργο που τους είχε ανατεθεί.

Η ανάλυση των νευρικών σημάτων επέτρεψε στους επιστήμονες να προβλέπουν

ειδήσεις σχόλια

ακόμα και ποιο είδος ανταμοιβής περιμέναν τα ζώα -π.χ. μια μπανάνα ή χυμό. Τεχνικές που αποκωδικοποιούν τα ηλεκτρικά σήματα του εγκεφάλου έχουν εφαρμοστεί και στο παρελθόν. Ο Αμερικανός νευροεπιστήμονες Μιγκέλ Νικολέλις έχει επιδείξει πώς οι πίθηκοι μπορούν να τηλεχειριστούν έναν ρομποτικό βραχίονα με ηλεκτρόδια που εισάγονται στον εγκέφαλο. Τα ηλεκτρικά σήματα που αναλύθηκαν στην περίπτωση αυτή αντιστοιχούσαν στη δραστηριότητα των κινητικών νευρώνων του εγκεφάλου, αρμόδιων για τον έλεγχο των κινήσεων. Τα σήματα, επομένως, δεν αποκάλυπταν σκέψεις ή επιθυμίες, αλλά μόνο εντολές για κινήσεις.

Το πείραμα του Άντερσον, αντίθετα, αφορά γνωστικές λειτουργίες, και συγκεκριμένα τον σχεδιασμό δράσεων. Η περιοχή του βρεγματικού λοβού που εξετάστηκε "λαμβάνει πληροφορίες από το αισθητηριακό σύστημα και σχηματίζει πρώιμα σχέδια πρόθεσης" εξηγεί ο ίδιος. Οι πίθηκοι είχαν εκπαιδευτεί να μην μετακινούν το βλέμμα τους, οπότε τα σήματα που αναλύθηκαν δεν εξαρτώνται από αισθητικά ερεθίσματα, αλλά από τις σκέψεις των πιθήκων.

Εφιαλτικά, λοιπόν, τα όσα μας ετοιμάζουν κάποιοι επιστήμονες στα ερευνητικά κέντρα. Μπροστά σε αυτά που είναι έτοιμοι να ανακαλύψουν και τα οποία ασφαλώς και θα χρησιμοποιηθούν από τους ισχυρούς ωχριά και η πλέον σκληρή τυραννία της ιστορίας!

Απρόθυμοι οι Άγγλοι να πολεμήσουν για την πατρίδα τους

Αποκαλυπτική έρευνα για τις τάσεις της νεολαίας στην Βρετανία δημοσιεύουν οι Ταϊμς. "Η Βρετανία είναι πλέον μια χώρα με πολίτες αδιάφορους, αφού ελάχιστοι είναι διατεθειμένοι να πάρουν όπλα και να διακινδυνεύσουν τη ζωή τους γι αυτήν" Σύμφωνα με την έρευνα των Ταϊμς μόλις ένας στους πέντε νέους ηλικίας 18-30 ετών δηλώνουν έτοιμοι να υπερασπίσουν την χώρα τους σε περίπτωση απειλής.

Επίσης ένας στους πέντε λένε ότι δεν πρόκειται για κανένα λόγο να πολεμήσουν για την πατρίδα τους ενώ οι περισσότεροι λένε ότι θα έπαιναν όπλο μόνο αν ήταν απόλυτα σύμφωνοι με τους λόγους που θα οδηγούσαν τη χώρα σε πόλεμο.

στο επόμενο τεύχος

Στο επόμενο τεύχος
που θα κυκλοφορήσει τον
Οκτώβριο θα υπάρξει αφιέρωμα
στην Εθνική Οργάνωση Νεολαίας

Ένα "Έθνος"

στα μέτρα τους

Πως με αφορισμούς εξορκίζουν την πραγματικότητα οι αντιρατσιστές

Το Έθνος αποτελεί μία ιστορική πραγματικότητα που είτε πιστεύεις σε αυτήν, είτε όχι είσαι υποχρεωμένος να την σεβαστείς. Ο μαρξισμός την αρνήθηκε. Όμως τόσο ο Λένιν, όσο πολύ περισσότερο ο Στάλιν αναγκάστηκαν να την σεβαστούν.

Η ιστορική πραγματικότητα του Έθνους δημιούργησε τα εθνικά κράτη και είναι ανάγκη γι' αυτούς που θέλουν και επιδιώκουν την περίφημη "παγκοσμιοποίηση" να τα ανατρέψουν.

Γι' αυτό και με κάθε τρόπο προπαγανδίζουν ότι η έννοια του Έθνους δεν... υπάρχει!!! Φαίνεται πως το παράδειγμα της Γιουγκοσλαβίας και της τέως Σοβιετικής Ενώσεως δεν τους δίδαξε τίποτε.

Με αφορμή, λοιπόν, μία έξαρση του εθνικού φρονήματος των Ελλήνων που υπήρξε τον τελευταίο καιρό, οι γνωστές αντιρατσιστικές γραφίδες της ημεδαπής οργίασαν. Όπως ο γνωστός Νίκου Δήμου που έγραψε:

Ν. Δήμου: "Αυτές οι "φυλετικές" θεωρίες για το έθνος, είναι σκέτος εθνικισμός. Ιστορικά ασήρικτες (sic), έγιναν αιτία για πολλούς πολέμους, γενοκτονίες και το Ολοκαύτωμα. Σήμερα η επιστήμη δέχεται ότι τα έθνη είναι "φαντασιακές κοινότητες" που δημιουργήθηκαν πριν από δύο με τρεις αιώνες και έχουν ημερομηνία λήξεως. Άλλωστε στην πολυπολιτισμική μας κοινωνία ούτε το "όμαιμον" ούτε το "ομόγλωσσον" ούτε το "ομόθρησκον" ισχύουν πια. (Θυμηθείτε τον υιοθετημένο τζουντόκα...). Το έθνος είναι μια σύμβαση ανθρώπων που αποφασίζουν να πορεύονται μαζί-ένα "καθημερινό δημοψήφισμα",

όπως το ονόμασε ο Ρενάν(...)".

Συμβάσεις κάνουν οι άνθρωποι και όχι η φύση! Τώρα, ποια επιστήμη είναι αυτή που αρνείται την έννοια του Έθνους και με ποια μέσα ο Νίκος Δήμου δεν μας το λέει, απλά δίκη αφορισμού μας το αναφέρει και είμαστε υποχρεωμένοι να το αποδεχτούμε. Βεβαίως για τον Νίκο Δήμου και τους ομοϊδεάτες του τα έθνη ΘΕΛΟΥΝ να τελειώσουν, θα το επιτύχουν; Μάλλον όχι. Πολλές αυτοκρατορίες προσπάθησαν να δημιουργήσουν έναν πολυεθνικό πολιτό, αλλά απέτυχαν... Όσο για το παράδειγμα του τζουντόκα, που δήθεν μας ανατρέπει το όμμαϊμον, ομόθηρσκον και ομόγλωσσον, τουλάχιστον ατυχές. Εκτός εάν καταργήθηκε το Ελληνικό Έθνος επειδή κάποιοι για να εισπράξουν τα παχυλά τριμ έκαναν Έλληνα κάποιο Γεωργιανό, παλιότερα κάποιον Ρώσσο ή αμερικανό! Όμως δεν είναι ο μόνος που χρησιμοποίησε την περίπτωση Τζαργκασβίλη ή άλλως Ηλιάδη. Και ο Πάσχος Μανδραβέλης στην Απογευματινή έγραψε περίπου τα ίδια:

"ΠΑΣΧΟΣ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗΣ:

Πως ορίζεται η εθνικότητα;

Ήταν χαρμόσυνη η νίκη του δικού μας παιδιού από το Αμύνταιο, του κ. Ηλία Ηλιάδη κι ας διακινούν κάποιοι τη χολή τους επειδή είναι υιοθετημένος (άρα δεν είναι όμαιμος;), ή επειδή δεν μιλά καλά ελληνικά (άρα δεν είναι ομόγλωσσος;). Σε λίγο κάποιοι θα του ζητήσουν να κάνει τρεις φορές την ημέρα δημοσίως το σταυρό του για να διασωθεί τουλάχιστον η τρίτη παράμετρος του ιδεολογημάτος ("καί θεών ιδρύματα κοινά και θυσίαι ήθεά τε ομότροπα") που έχουν φτιάξει...

... Η απρόσμενη νίκη του κ. Ηλιάδη όπως και η διαμάχη για το αν πρέπει να σηκώσει την ελληνική σημαία ο κ. Οδυσσέας Τσενάι μας οδηγεί να ξανασκεφτούμε την έννοια του "έθνους". Οι παλιοί ορισμοί δεν δείχνουν να δουλεύουν πια στο νέο τοπίο. Ο κ. Ηλιάδης ανατρέπει το "όμμαϊμον, ομόγλωσσον και ομόθηρσκο", ενώ οι κάτοικοι της Νέας Μηχανιώνας διέγραψαν τους της ελληνικής Παιδείας μετέ-

χοντας. Άρα τι είναι "έθνος"; Μια έννοια λάστιχο που χρησιμοποιείται ανάλογα με την περίπτωση; Όσο κι αν μας φανεί περίεργο, ιστορικά πάντα έτσι ήταν..."

"... Τελικά ένα έθνος πρέπει να αποτελείται από άτομα "έχοντα κοινή εθνική συνείδηση".

Τότε πως ορίζεται η εθνική συνείδηση;" Το "έθνος" λοιπόν δεν μπορεί να έχει ούτε βιολογικά, ούτε πολιτιστικά, ούτε υφολογικά χαρακτηριστικά. Περισσότερο πρέπει να το δούμε σαν μια κοινή σύμβαση ανθρώπων που αποφασίζουν να ζουν μαζί, να μοιράζονται κάποια πράγματα, ν' αγαπούν κάποια πράγματα κοινά. Κάποιος είχε γράψει πως πατρίδα είναι ο τόπος που έχυσες το πρώτο δάκρυ, ο τόπος που πρωτοερωτεύτηκες, εκεί που πρωτοθαύμασες το ηλιοβασίλεμα. Πατρίδα είναι όλες οι αναφορές που έχει κανείς από το πρόσωπο ενός φίλου, μέχρι ένα βιβλίο. Δεν είναι ομαδοποίηση ανθρώπων.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα "Απογευματινή" στις 22.8.2004"

Για τον κ. Πάσχο Μανδραβέλη λοιπόν, γνωστό αντιρατσιστή δημοσιογράφο της "δεξιάς" Απογευματινής, τον Ηρόδοτο κατήργησε ο ελληνοποιητής τζουντόκα! Ο Τζάρι Τζαρασβίλι, που έγινε... Ηλιάδης! Αυτή είναι η σοβαρή επιχειρηματολογία των αρνητών της παραδοσιακής έννοιας του Έθνους. Όπως αυτήν πρώτος ο Ηρόδοτος όρισε. Γιατί όμως τα γράφει όλα αυτά ο κ. Μανδραβέλης; Μας το εξηγεί λίγες ημέρες μετά σε άλλο του άρθρο:

"... Η δική μου πατρίδα έχει το Μουσείο της Βεργίνας και την πινακοθήκη Βαν Γκογκ στο Άμστερνταμ. Έχει τον Παρθενώνα και τα σοκάκια στο Νυμφαίο Φλώρινας. Είναι και η Κωνσταντινούπολη του Παλαιολόγου και το παζάρι της Ινσταμπούλ. Είναι οι Βυζαντινές εκκλησίες της Θεσσαλονίκης και το Τοπ-Καπί της Πόλης.

... Η δική μου πατρίδα χωράει πολλούς συμπατριώτες: τη Σοφία, τον Κώστα, τον Βασίλη,

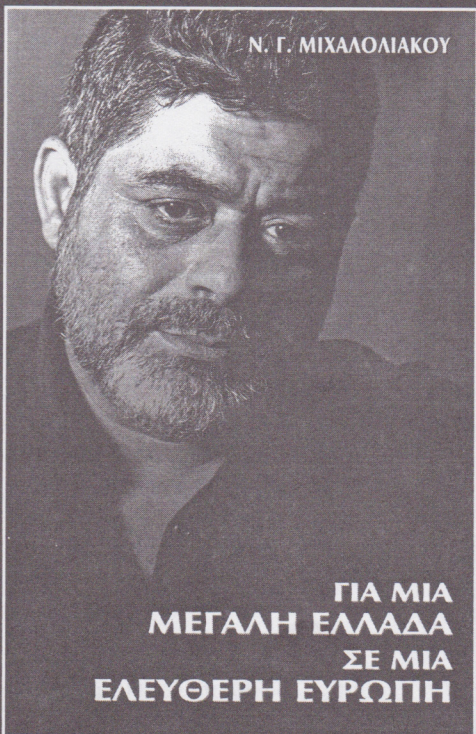
την Μαρίνα, τον Τοντ, τον Αχμέτ και τον Γκάζι. Τον Ιμπραχίμ, τον Μανώλη και τη Μαρία. Τον Ηλία και τη Σβετλάνα. Τον Ααρών και τον Σταμάτη." Πάσχος Μανδραβέλλης, "Απογευματινή"

Για τον κ. Μανδραβέλη λοιπόν, στην δική του πατρίδα χωρούν το ίδιο και ο Παρθενώνας και οι Παλαιολόγοι και το... παζάρι της "Ινσταμπούλ"! Στην δική του πατρίδα ζει και ο Αχμέτ και ο Γκάζι και ο Ιμπραχίμ. Μα τέτοια πατρίδα υπάρχει, δεν το γνωρίζει ο κ. Μανδραβέλης; Αυτή η πατρίδα στην ο-

ποία χωρούν το ίδιο και οι Νικόλαοι και οι Αχμέτ και οι Τζων και οι Ιβάν είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής! Ή μήπως τελικά αυτή είναι η πραγματική πατρίδα όλων των αρνητών του Έθνους;

Ας μη κουραζόμαστε, όμως, γιατί τα πράγματα είναι απλά: Το Έθνος είναι ένα πολύ μεγάλο εμπόδιο στα σχέδιά τους και μέχρι να πάψει να υπάρχει, εάν το κατορθώσουν ποτέ, μας λένε με τρόπο κυνικό ότι τα έθνη... δεν υπάρχουν! Μα αφού δεν υπάρχουν γιατί τόση επιμονή στο να πολεμούν κάτι ανύπαρκτο;

ΤΟ ΕΘΝΟΣ Από το βιβλίο Για μια Μεγάλη Ελλάδα σε μια Ελεύθερη Ευρώπη

Ν. Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ

ΓΙΑ ΜΙΑ
ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ
ΣΕ ΜΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ

Το Βιβλίο του Γ.Γ. της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ
Ν. Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ

"Ονομάζεται Έθνος ένα σύνολο ατόμων με κοινή γλώσσα, κοινούς τρόπους, κοινή θρησκεία και κοινό πολιτισμό. Η δική μας αντίληψη, υπό την οποίαν αντίληψη και υπερασπιζόμεθα την Ιδέα του Έθνους, είναι ότι Έθνος είναι η εν συνειδήσει Φυλή, δηλαδή με άλλα λόγια ένα πλήθος ανθρώπων Κοινής Καταγωγής από την οποίαν Κοινή Καταγωγή προκύπτουν και η κοινή γλώσσα, θρησκεία, παράδοση και πολιτισμός..."

"...Το Έθνος αποτελεί κυρίαρχη Ιδέα και Πίστη για την Ιδεολογία μας έχοντας πάντα όπως αναφέραμε και προηγουμένως σαν απαραίτητο συστατικό του τον Φυλετικό παράγοντα, σκοπός μας ένα Έθνος των Ελλήνων, που μέσα στους Κόλπους του θα υπάρχουν όλοι οι Έλληνες στο Αίμα και την καταγωγή.

Συναφείς προς την Ιδέα του Έθνους είναι και οι λέξεις Λαός και Πατρίς. Λαός όχι με τον τρόπο που ορίζεται σαν το σύνολο των κατοίκων γενικά ενός τόπου, αλλά σαν έννοια ταυτοσημη προς την Ιδέα του Έθνους.

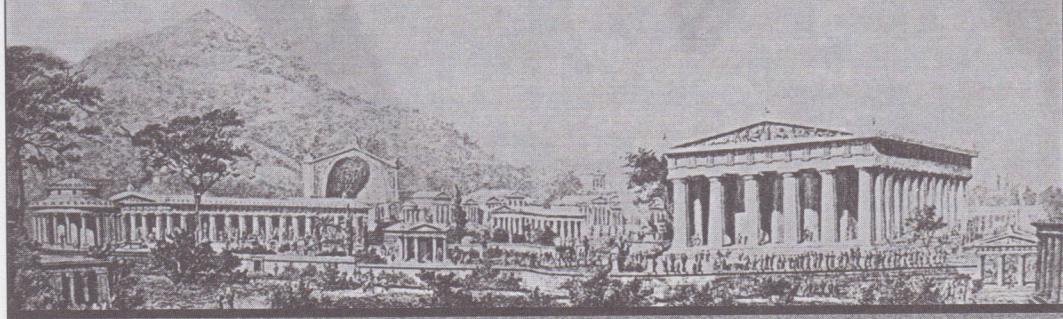
Η Πατρίς έχει σημασία γεωγραφική και σημαίνει ετυμολογικά την γη των Πατέρων με την ευρύτερη έννοια, η γη δηλαδή των προγόνων.

Με αυτήν ακριβώς την προοπτική είναι Ελληνική Πατρίδα είτε το θέλουμε, είτε όχι η Σμύρνη, η Ιωνία, η Τραπεζούντα, ο Πόντος, η Φιλιππούπολη, το Μοναστήριο, η Ανατολική Ρωμυλία, το Αργυρόκαστρο. Ένα Έθνος, μια ενσυνείδητος Φυλή, έχει καθήκον απέναντι στους προγόνους να υπερασπίζεται την Πατρίδα."

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες των Ελλήνων

ΤΗΝΕΛΛΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΕ
ΧΑΙΡΕ ΔΝΔΞ ΗΡΑΚΛΕΙΕ
ΣΥ ΚΑΙ Ο ΙΟΛΔΟΣ ΔΙΧΜΗΤΑ ΔΥΟ
ΤΗΝΕΛΛΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΕ
ΧΑΙΡΕ ΔΝΔΞ ΗΡΑΚΛΕΙΕ

ΑΡΧΑΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Η φυσική αγωγή δεν υπήρξε αποκλειστικό προνόμιο των Ελλήνων. Ταυτισμένη με την πολεμική προετοιμασία και σε μικρότερο ίσως βαθμό προεκτεινόμενη έως τη θρησκευτική συμπεριφορά εύκολα καταγράφεται σε πάμπολλους λαούς της αρχαιότητας. Η διάκριση βέβαια των υπανάπτυκτων φυλών όπου περιορίζεται στην εξωτερική των μαγικών αγωγών και τελεσμάτων ως και στις κυνηγετικές δραστηριότητες από αυτή των πλέον πολιτισμένων είναι εμφανής. Η τελευταία κατηγορία των Σουμέριων, Βαβυλωνίων, Ασσυρίων, Χετταίων, Αιγυπτίων, Περσών, Ινδών ακόμη και Κινέζων σαφώς διακρίνεται για την ερμηνεία και ανάλυση των φυσικών κινήσεων έως του να τους αποδίδει ειδικό τεχνικό χαρακτήρα με την μορφή επισήμων και οργανωμένων εκδηλώσεων που με ιδιαίτερη έμφαση στους τελευταίους ν' αποκτούν σοβαρότερο θρησκευτικό ύφος, συχνά μυσταγωγικό. Ακόμη και τότε όμως το κριτικό σημείο σύζευξης των ποικίλων συνισταμένων που μορφοποίησαν το "ολυμπιακό ιδεώδες" ουδέποτε προσεγγίστηκε. Οι βάρβαροι δεν θάταν σε θέση να κατανοήσουν ποτέ από μόνοι τους την έννοια της "άμιλλας" και της "εξωστρέφειας". Εξωστρέφεια, γυμνότης, αισθητική, όλα μαζί πρόκληση του θεϊκού κάλους, δεν απετέλεσαν παρά όπλα των ανθρώπων της Ελλάδος που θέλησαν μ' έναν μεγαλοφυή όσο και απλούστατο τρόπο να ξεπεράσουν την ίδια τους τη φύση και με τέλεια πρόσωπα, κορμιά και ψυχική αξία ν' ανηφορίσουν προς τον Όλυμπο. Τι ήταν οι πρώτοι αγωνιστές της Ολυμπίας σαν τον Απόλλωνα που ενίκησε τον Άρη στην στιγμή και τον Ερμή στον δρόμο; Μα αυτό ακριβώς, τέλειοι άνθρωποι. Γι' αυτό και ο Ηρακλής αγωνοθέτης, ο ημίθεος, εδοξάζετο τότε κατά την έναρξη των αγώνων με λαμπρή και υπερήφανη χαρά ως το πρότυπο των αθλητών, αυτός ο τόσο ανθρώπινος θεός. Ο Ελληνικός πολιτισμός, αυτός της εξωστρέφειας και της Αισθητικής εξεδηλώθει στα αγάλματα και τους αδριάντες των Ολυμπιονικών, στα λαμπρά κτίρια της Άλτης, του Ναού του Διός και του χρυσελεφάντινου αγάλματος του, του Ναού της Ήρας και των απείρου κάλους υπολοίπων έργων του ολυμπιακού χώρου. Αυτό έπραξαν οι Έλληνες που αδυνάτισαν οι ξένοι.

Απεθανάτισαν την αθλητική πράξη και το παράγωγό της στο σώμα και στη ψυχή και παρέτειναν έτσι το μεγαλείο της ανθρώπινης ύπαρξης μακριά απ' τους σκοταδισμούς της επιθανάτιας αγωνίας των Ασιατών. Η λατρεία όμως αυτή ως θρησκευτική απόδοση και καλλιτεχνικό βίωμα του ανθρωπομορφισμού, που κυριάρχησε στους κλασσικούς κι ελληνιστικούς χρόνους έφερε πάντα μαζί της τα αρχαϊκά της αρχέτυπα και δεν τα εγκατέλειψε ποτέ: Πίστη στη δύναμη εννουμένη ως εξωραϊσμός απ' τη μια, τον θάνατο και προετοιμασία της μάχης απ' την άλλη, καθώς και σεβασμός των ηρώων και των προγόνων. Ήδη, από νωρίς οι Έλληνες αντιμετώπισαν την κινητική και βιοσωματική συμπεριφορά των βαρβάρων με μάτι κριτικό, παρατηρητικό και αναμφισβήτητο διόλου αποδεκτικό. Κι αυτό διότι οι πρώτοι αγώνες των Ελλήνων - και όχι μόνον - ήσαν πάνω απ' όλα Επικήδειοι, ταφικοί και αναπόσπαστο μέρος της προγονολατρείας τους εν αντιθέσει με των υπολοίπων λαών. Ανήκουν στο χώρο της πατριαρχικής τους φιλοσοφίας τόσο πολύ, ώστε να μην ανιχνεύονται παρά ελάχιστα έως μηδαμινά σπέρματα επίδρασης ακόμη και αυτών των Μινωιτών στους Μυκηναίους και στους Αχαιοούς ως προς την φυσική αγωγή. Οι Έλληνες, ή έστω οι Έλληνες, που από ένα σημείο και μετά (κατά την αρχή της αρχαϊκής περιόδου) σκέπτονται έτσι, είναι ένας ιδιοφυής πολεμικός λαός, που υπερηφανεύεται για τους προγόνους του, τιμώντας τους μ' επιτάφιους αγώνες, εισάγονται δε στη θρησκευτική του τελετουργία ένα επίσης σπουδαίο δραματικό δρώμενο στην εναγώνια πάλη για την πρωτιά. Την τραγικότητα της ήττας και τη μέθη της νίκης, στυγνή απεικόνιση της ζωής, τόσο απόμακρη άλλωστε απ' τη νοοτροπία των λαών, που χρησιμοποίησαν την κίνηση πιότερο για ωμή βία ή για τη λατρεία της Μεγάλης Μητέρας. Ουδείς δύναται ν' αμφισβητήσει τις εορτές με τους χορούς και τις ταυροκαθαφίες προς τιμήν της Ποτνίας Θηρών είτε της Ξενικής εν αρχή Αρτέμιδος ή της Γαίας. Ωστόσο το κυνήγι της Μινωικής Κρήτης, το οργανωμένο ψάρεμα, οι κύβοι, η αιώρηση μαζί με την τοξοβολία και την ακροβασία απείχαν από τα αίτια των "άθλων" για το νεκρό Πάτροκλο, που μια νέα αριστοκρατική τάξη με μπροστάρη τον Αχιλλέα

θεσμοθετεί πλάι στην καύση των νεκρών και τους οδυρμούς προς τους ήρωες εξ' αυτών. Το συμπέρασμα είναι εύκολο. Απόδοση τιμής στη ζωή και στην κίνηση, συμφιλίωση των ομοφύλων, σεβασμός του αντιπάλου (του Πυγμάχου Επειού προς τον ηττημένο Ευρύαλο) και προβολή της ευγενικής καταγωγής με ό,τι αυτή εμπεριέχει. Ήδη, στην εποχή των ομηρικών επών, ο Ζεός επικρατεί ολοκληρωτικά κάθε εναπομείναςας μητριαρχίας και μαζί μ' αυτόν, ο προστατευόμενός του "αγών" κυριαρχεί στην Ολυμπία για να δείξει την ισχύ του "όμαιμου" των ενωμένων Ελλήνων. Μοναδική πλέον εκπρόσωπος και ταυτόχρονα γυναίκα του παλαιού κόσμου, η ιέρεια της Δήμητρας Χαμύνης θα στέκει καταμεσής ενός Σταδίου βουδώντων θεατών, που αλαλάζουν εμπρός στους καλύτερους των Ελλήνων...

Η ΕΚΕΧΕΙΡΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΡΥΤΕΣ

"Έχειν τας χείρας" κάτω, μακριά από τα όπλα. Πράξης αναντίρρητα πολιτική κι εθνική, η έμπνευση του Ίφυτου αυτή προήλθε απ' την δεινή κατάσταση στην οποία εβρέθη η Πελοπόννησος περί το 884π.Χ. ύστερα απ' τους λοιμούς και τους εμφύλιους πολέμους. Συγκεκριμένα ο Ίφυτος επεσκέφθη το Μαντείο των Δελφών και το σοφό ιερατείο της

ιεραποστολικής - για την Ελλάδα πάντα - Απολλωνίου λατρείας απέδωσε μέσω της Πυθίας την εξής συμβουλή για τη διάσωση του πληθυσμού: Την ανασύσταση αγώνων! Για έναν μήνα αρχικά, εν συνεχεία για τρεις και από τον 5ο αι για έντεκα μήνες, διεκόπτοντο οι πολεμικές συρράξεις, απαγορεύετο η οπλοφορία στην Ολυμπία, μέχρι και ανεβάλλοντο οι καταδικές όποιων εν γένει ενόχων. Οι παραβάτες του θεσμού αντιμετώπιζαν σε πανελλήνιο επίπεδο κάθε είδους αντίδραση και απαγόρευση δίχως να δύνανται να λαμβάνουν χρησμό από οιοδήποτε Μαντείο. Ο Ίφυτος, πράγματι, επέστρεψε και πάνω σε χάλκινο δίσκο, που είδαν αργότερα πολύ τόσο ο Αριστοτέλης, όσο και ο Πausanias, υπέγραψαν οι τρεις ισχυρότεροι άνδρες της Πελοποννήσου. Είναι πάντως βέβαιο πως η χρονολογία αυτή, που συνιστά ανασύσταση αγώνων προβληματίζει ως προς την επίσημη αποδοχή των πρώτων(;) εν έτει 776π.Χ. Ολυμπιακών αγώνων. Η Ολυμπία, ως θρησκευτικό κέντρο πολλών αιώνων πρωτύτερα, είναι βέβαιο πως έζησε διαφόρων ειδών αγώνες και από τα ποικίλα αναθήματα, που παρέδωσαν οι ανασκαφές καταλαβαίνουμε ότι αναμφισβήτητα έζησε και τις αρματοδρομίες Μυκηναίων και Αχαιών. Παραδεκτό ωστόσο είναι το γεγονός ότι από το 776π.Χ. η ποσότης των

αναθημάτων αυξάνεται ραγδαία και σιγά-σιγά οι αγώνες, που μέχρι τώρα είχαν κυρίως Πελοποννησιακό χαρακτήρα, αποκτούν πανελλήνιο κύρος. Στις απαρχές όμως της πανελλαδικής αυτής προσελεύσεως και για χρόνια αργότερα τα ξέχωρα φύλα μέσω της ειδικής λατρείας των ηρώων τους προσπάθησαν να βαπτίσουν την ίδρυση των Αγώνων με την δική τους ιστορική και μυθική ερμηνεία. Οι παλαιότεροι Αχαιοί ως ήταν εύλογο προέβαλλαν τον Πέλοπα, ο οποίος εξόντωσε τον βασιλιά Οινόμαο σε αγώνα αρματοδρομίας για το χέρι της κόρης του Ιπποδάμειας. Οι Δωριείς Σπαρτιάτες σαφώς και υπεστήριζαν ως ιδρυτή τον ήρωά τους Ηρακλή, δικό τους πρόγονο και βασιλιά κι εξαιρετο παλαιστή και πυγμάχο, που ερχόμενος στον τάφο του Πέλοπος μετά τον άθλο του κατά του Αυγεία, ιδρύει για τον παλαιό Αχαιό ήρωα εξάισιο Ναό και αφιερώνει θυσίες. Με την ισχυροποίηση όμως των Αθηναίων Ιώνων την εμφάνισή του κάμει ο Θησεύς και παρά το ότι ο Ηρακλής είχε απολάβει θεϊκές τιμές πρώτα απ' τους Αθηναίους, οι τελευταίοι υπό την πίεση των Πεισιστρατιδών προωθούν τον γιο του Ποσειδώνος ως αντίπαλον δέος των Λακεδαιμονίων. Ωστόσο η διαμάχη θα διακοπεί. Κάτω από την σοφή παρουσία του Διός στα ομηρικά έπη, ο πατήρ των θεών επισημοποιείται ως αδιαμφισβήτητος θεομοθέτης και η ειρήνη αποκαθίσταται με δύο πανέμορφους τρόπους: Μυθολογικά, με την κοινή αποδοχή των Ελλήνων της απευθείας καταγωγής Θησεώς και Ηρακλέους απ' τον Πέλοπα, κι αισθητικά με το περίφημο έργο του θαυματοποιού Φειδία, το άγαλμα του χρυσελεφάντινου Διός. Εκεί ακριβώς στη βάση του ενωμένου δύο ήρωες μάχονται τις Αμαζόνες...

Ο αθλητής Κοροίβος πλέον θα είναι ο πρώτος επίσημος νικητής του 776π.Χ. Στους επίσημους καταλόγους έκτοτε θα καταγραφούν ου ολίγοι Ολυμπιονίκες, οι οποίοι έπαυσαν να μεταφέρουν στις πόλεις τους το κύρος και την αίγλη της νίκης τους καθώς με πορφυρούν ένδυμα κι επιβαίνοντες τεθρίππου με κατάλευκα άτια διάβαιναν τις νέες εισόδους απ' τα γκρεμισμένα πια προς τιμήν τους τείχη. Παράλληλα, στη μακράιωνη ιστορία τους οι αγώνες θα γνωρίσουν ελάχιστες ανίερές παραβιάσεις στις οποίες θα ξεσπάσει είτε το πολιτικόν μένος των κρατών είτε η θεϊκή οργή. Η τάξη θα δια-

τηρηθεί και οι Ολυμπιονίκες θα γνωρίσουν όχι μόνο κατά τη διάρκεια του βίους τους, αλλά και μετά θάνατον σεβασμόν και υστεροφημία αντίστοιχα.

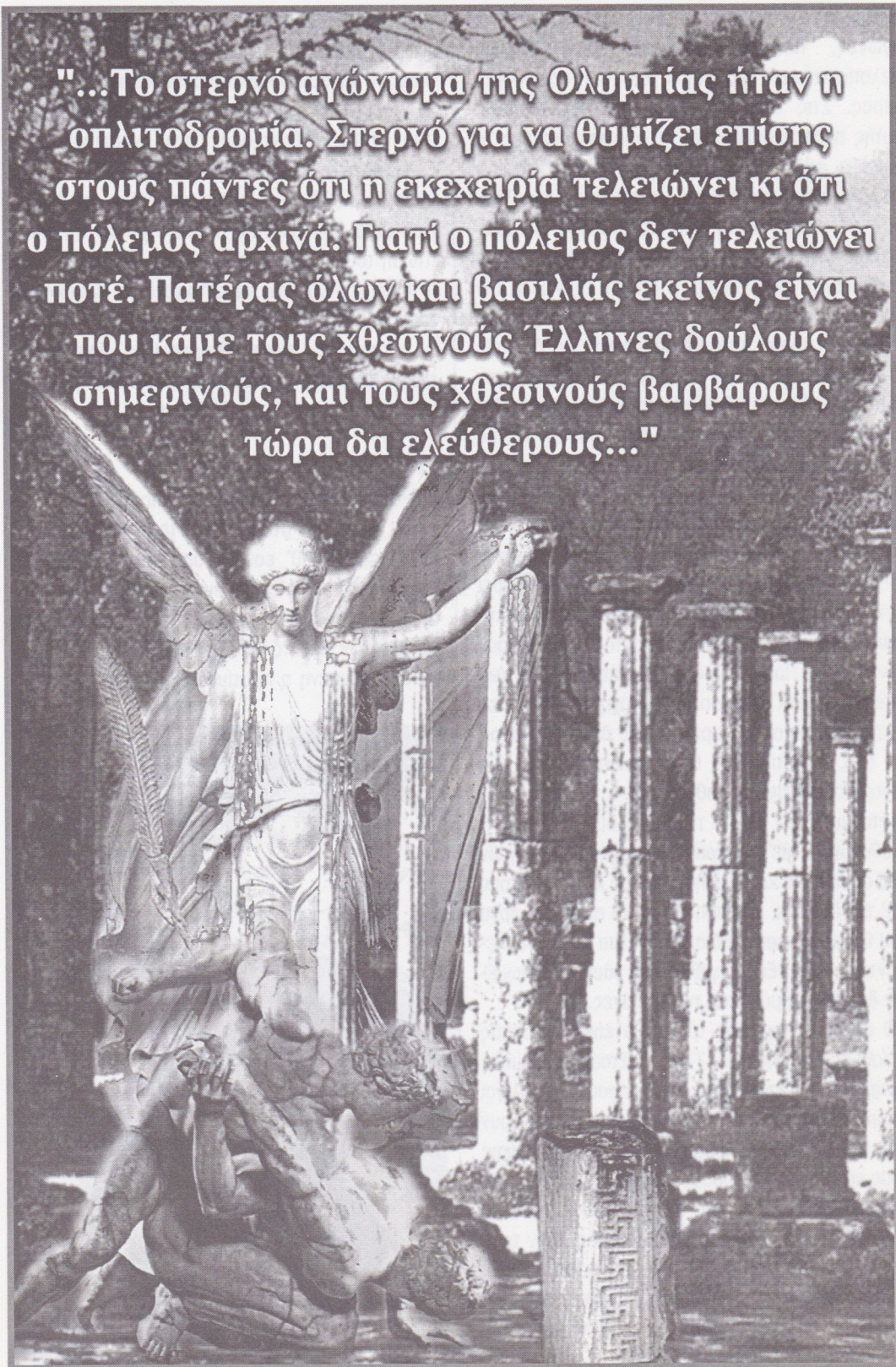
Ο πασίγνωστος Διαγόρας ο Ρόδιος θα συλληφθεί από τους Αθηναίους στη ναυμαχία του Ελλησπόντου, αλλά μόλις αναγνωρισθεί θ' αφεθεί αμέσως ελεύθερος λόγω της μεγάλης του δόξας. Παρόμοια ο Πausanias θα καταγράψει την περίπτωση του Τισάνδρου του Ναξίου απ' την Σικελία. Η πόλις του είχε πια καταστραφεί. Το όνομα όμως του ίδιου σωζόταν και δοξαζόταν ακόμη γιατί υπήρξε τετράκις εν πυγμή Ολυμπιονίκης. Είχε φτάσει πλέον η εποχή, που οι αθλητές-ήρωες ήσαν πια γνωστότεροι κι από τις ίδιες τους πόλεις.

Οι Αγώνες

Ένα μέρος αυτών κι ιδιαίτερα σπουδαίο και δημοφιλές, αφορούσε στα δρώμενα του Ιπποδρομίου. Οι ιπποδρομίες καθ' εαυτές όσο και οι λατρευτές στους παλαιούς Μυκηναίους αρματοδρομίες αποσπούσαν πολλή απ' την προσοχή και το θαυμασμό των θεατών, κι αυτό γιατί στη συνείδηση όλων ήταν καταγεγραμμένη η προτίμησή τους απ' την αρχέ-

"...Το στερνό αγώνισμα της Ολυμπίας ήταν η οπλιτοδρομία. Στερνό για να θυμίζει επίσης στους πάντες ότι η εκεχειρία τελειώνει κι ότι ο πόλεμος αρχινά. Γιατί ο πόλεμος δεν τελειώνει ποτέ. Πατέρας όλων και βασιλιάς εκείνος είναι που κάμε τους χθесινούς Έλληνες δούλους σημερινούς, και τους χθесινούς βαρβάρους τώρα δα ελεύθερους..."

γονη αριστοκρατική τάξη εν πρώτοις των Αχαιών. Οι μνήμες για τη χρήση τους απ' τους πολεμιστές προγόνους διεσώζοντο χάρις το σκληρό ανταγωνισμό και τα συχνά δυστυχήματα κατά τη διάρκεια των αναμετρήσεων. Σ' ένα χώρο μήκους 600 και πλάτους 300 μέτρων τ' άρματα έφταναν στην άλλη άκρη και γυρνούσαν. Ήταν η συνωρίς που την έσερναν 2 ίπποι, το τέθριππο, το τέθριππο πώλων, και η συνωρίς πώλων (πουλαριών), που διέτρεχαν τον ιππόδρομο οκτώ, δώδεκα, οκτώ και τρεις φορές αντίστοιχα: Η συμμετοχή των αριστοκρατών εδώ παρέμεινε σχεδόν αναλλοίωτη, λόγω ίσως και των εξόδων της ιπποτροφής. Πάντως είναι βέβαιο ότι άλογα και νικητές απλώς αποκτούσαν μια πορφυρή ταινία στην κεφαλή με το πέρας του αγώνος, ενώ το στεφάνι το κέρδιζε ο ιδιοκτήτης. Μέσω αυτής της ιδιομορφίας κατόρθωσαν να κερδίσουν νίκες και γυναίκες ευγενικής καταγωγής. Είναι φανερό η προσπάθεια διατήρησης του ομηρικού ιδεώδους, όπου οι αρματηλάτες όπως κάποτε και οι μαχητές δεν ηγωνίζοντο για την προσωπική τους νίκη, αλλά για τη νίκη του οίκου τους, της φατριάς τους και της γενιάς τους, ιστορικό ανάλογο που διαχρονικά θα παρατηρήσουμε στον "Ιπποτικό Μεσαίωνα". (Αυτή η παράξενη παρομοίωση με την αναβλάστηση των ομηρικών μονομαχιών, την ανταλλαγή δώρων, την αγάπη της εκπαίδευσης και του ξίφους, τη λατρεία των αλόγων και τις μακρόσυρτες ραψωδίες από ακριτικούς ποιητάρηδες και τροβαδούρους πίσω απ' τα τείχη των κάστρων είτε της Τίρυνθας είτε του Μονσαλβάτ, είτε για τους άθλους του Ηρακλέους είτε για τα έπη του Διγενή και τον κύκλο του Αρθούρου).

Στις ιπποδρομίες όπου τ' άλογα έτρεχαν χωρίς πέταλα και οι αναβάτες δεν χρησιμοποιούσαν σέλα τ' αγωνίσματα ήταν ο ίππος κέλης (ανεπτυγμένο άλογο), ο πώλος κέλης και η κάληπη (για φοράδες), που διέτρεχαν τον χώρο έξι και τέσσερις φορές.

Με τ' αγωνίσματα όμως των δρόμων η υπενθύμιση των αρχετύπων ίσως να ήταν ίδια και μεγαλύτερη χαμένων όλων στα βάθη του Μύθου απ' τον "ωκύποδα Αχιλλέα" και τον φερωτό Ερμή ή την αναμέτρηση των ηρώων για την απόκτηση είτε της ποθεινής νύφης είτε της σπουδαίας εξουσίας. Το Στάδιο όπου συσσωρεύονταν οι πάντες ήταν μήκος 192,72 και πλάτους 30 μέτρων το μεγαλύτερο εν

Ελλάδι μετά απ' αυτό της Πέργαμου. Σ' αυτό ελάμβαναν χώρα τ' αγωνίσματα του απλού σταδίου, που πραγματικά έτερεπε, του διαύλου (2 φορές το στάδιο), του δόλιχου (δρόμου αντοχής 24 σταδίων) όπου κυριαρχούσαν οι Αρκάδες, οι Κρήτες και οι Σπαρτιάτες και η οπλιτοδρομία που ήταν και το τελευταίο αγώνισμα των Ολυμπίων. Ο οπλίτης δρόμος υπήρξε εκ των αρχαιότερων αγωνισμάτων και ήταν από τα πιο αγαπητά γιατί ταίριαζε πιο πολύ στην μαχητική ψυχή των θεατών αφού οι αθλητές έτρεχαν δύο ολόκληρα στάδια στην Ολυμπία φέροντας το κράνος, την ασπίδα τους και κάποτε τις περικνημίδες τους. Σ' όλες τις περιπτώσεις οι αθλητές ξεκινούσαν αφού ένα ξύλινο εμπόδιο, η ύσπληξ, έπεφτε μετά τη λέξη "Άπιτε" εκ μέρους του Αφέτη. Για όσους πλην των σταδιοδρόμων ήταν απαραίτητη η επαναφορά, σημείο στροφής ήταν ένας καμπήρας, η πέτρινη νύσσα. Στην περίπτωση επίσης μεγάλης συμμετοχής δεν ήταν σπάνια και η μέθοδος των προκριματικών.

Αυτόνομο αγώνισμα αλλά και μέρος του πεντάθλου αποτελούσε η πάλη, μαζί με το άλμα, το δίσκο, το ακόντιο και το δρόμο. Ίσως η σειρά να ήταν η εξής: Πρώτα οι τρεις ρίψεις, μετά ο δρόμος και στερνά η πάλη. Δεν κατεμετρούντο επιδόσεις, κατά συνέπεια νικητής ήταν αυτός που κέρδιζε 3 νίκες. Αν στα 4 πρώτα αγωνίσματα ήταν διανεμημένες από 2 νίκες σε 2 εναπομείναντες αθλητές, τότε η πάλη λάμβανε χαρακτήρα τελικής αναμετρήσεως.

Το είδος της αγωνιστικής εδώ πάλης ήταν αυτό της ορθίας όπου νικητής έβγαине αυτός που έριχνε στο έδαφος 3 φορές τον αντίπαλό του. Η πάλη δεν συνεχιζόταν στο έδαφος, ούτε τα χέρια έπιαναν τα πόδια του αντιπάλου. Πόδια όμως εχρησιμοποιούντο για την ανατροπή (υποσκελίζουν). Τούτο το αγώνισμα, καθάρια ελληνικό στη μορφοποίησή του απετέλεσε το σημείο τριβής κι ενασχόλησης όλων των Ελλήνων, αφού σε κάθε πόλη υπήρχαν παλαίστρες, χώροι εκγύμνασης και φιλοσοφικών συζητήσεων. Το γεγονός όμως ότι σπουδαιότερη ήταν η εφαρμογή της τεχνικής παρά της ωμής δυνάμεως διαφαιίνεται από την ίδια τη Μυθολογία: Η Παλαίστρα ήταν αδελφή του Ερμή, ενώ οι τεχνικές είχαν επινοηθεί απ' τη Θεά Αθηνά. Τα κορμιά των παλαιστών ήσαν αλειμμένα με λάδι και σκόνη. Οι

μέθοδοί τους διέφεραν ανάλογα τη σχολή στην οποία είχαν εκπαιδευθεί. Ευφυέστατοι παλαιστής υπήρξαν οι Αργείοι, ενώ οι Σπαρτιάτες αντίθετα ήσαν ευθείς και ηρνούτο τα τεχνάσματα σ' ένα αγώνισμα του οποίου η λέξη προέρχεται απ' το πάλλω (κραδαίνω, εξ' ου και αντί-παλος) και που για αιώνες συγκέντρωσε την ευγένεια, το πείσμα σε συνδυασμό με την ελληνική οξύνοια. Αντίθετα η πυγμή, παρά τις ποικιλότητες τεχνικές της, υπήρξε ένα αγώνισμα ατόφια σκληρό και για λίγους. Ουκ ολίγες φορές οι σατυρικοί ποιητές λοιδόρησαν τα πρόσωπα των κτυπημένων πυγμάχων. Τα γάντια τους συχνά αποκαλούνται "αιματοβαμμένα". Πράγματι η αντιπαράθεση στην πυγμή ήταν ξεκάθαρη και απόλυτη. Δεν υπήρχαν γύροι ή διακοπές και ο αγών τελείωνε μόνον όταν ο ένας εκ των δύο παρεδίδοτο ή εγκατέλειπε. Υπήρξαν ωστόσο πυγμάχοι που με την τεχνική τους, στην περίπτωση δεινή, νικούσαν τους αντιπάλους με τακτική αμύνης έως ότου τους εξουθενώσουν. Είναι βέβαιο πως δεν υπήρχαν κατηγορίες βάρους καθώς και ότι οι αθλητές φορούσαν ιμάντες στα χέρια για να μειώνεται η σφοδρότητα του κτυπήματος και επωτίδες για μικρή προστασία των αυτιών. Τα κτυπήματα στην αρχαιότητα ήταν κυρίως ευθεία, στους ρωμαϊκούς χρόνους δε και γυριστά. Σε περίπτωση ισοπαλίας, εγίνοντο ελεύθερα κτυπήματα εκατέρωθεν ώσπου κάποιος να "απαγορεύσει". Οι πυγμάχοι ελάτρευαν τον Απόλλωνα, θεό της πυγμής, καθώς και τον Πολυδεύκη και τον Ηρακλή.

Συνδυασμός ατελούς πάλης και ατελούς πυγμής κατά τον Πλάτωνα, ήταν το πολυσυζητημένο παγκράτιο. Ατελής όμως φαίνεται να είναι και ο χαρακτηρισμός του φιλοσόφου διότι θα έπρεπε να προστεθεί και το βέβαιο στοιχείο των ποδιών. Το σκληρότερο των αγωνισμάτων, παν-κράτος = με όλη τη δύναμη, παγκρατής = ο πανίσχυρος. Χρειάστηκε να θεσπίσουν οι "εναγώνιοι νόμοι" προκειμένου να λάβει χαρακτήρα αθλήματος. Χωριζόταν στο "άνω" όπου έπρεπε ο αντίπαλος να πέσει στο έδαφος και στο "κάτω", πιο επικίνδυνο, που συνεχιζόταν ακόμη και στο δάπεδο προκειμένου κάποιος να παραδοθεί. Οι λιγότες απ' τις πάμπολλες λαβές που μάθαμε σήμερα, αλλά αρκετά πειστικές, μαζί με τις αναπαραστάσεις των

αγγείων που διαρκώς αποκρυπτογραφούνται, μας βοηθούν ν' αντιληφθούμε πως επρόκειτο περί μιας εξαιρετικής πολεμικής τέχνης - από έναν λαό που είχε ήδη φθάσει σε κορυφαία επίπεδα πολεμικής στρατηγικής εξέλιξης - ώστε πολύ πιθανά πολλά του στοιχεία να μεταπήδησαν σε ανατολικές σχολές και φιλοσοφίες. Δεν ήταν άλλωστε σπάνιες οι περιπτώσεις κατά τις οποίες υποδειγματικοί παγκρατισταί επρώτευαν, το ίδιο και στην πάλη ή στην πυγμαχία. Η προπόνησή τους ήταν εξαιρετικά επίπονη, περισσότερο όμως επίπονη ήταν η προσπάθεια για τη νίκη: "εύκλειαν εκ των πόνων" ο Βάρβαρος Ανάχαρις δεν εδύνατο ν' αντιληφθεί τα αίτια μιας τέτοιας μαχητικότητας που εβασίζετο ωστόσο την άμιλλα, ειδικά όταν ο Σόλων του εξηγούσε πως οι αντίπαλοι δεν είναι εχθροί. Το παγκράτιο, όπως ήταν φυσικό, καλλιέργησαν πολύ οι Σπαρτιάτες για την πολεμική τους προετοιμασία. Το ελάτρευαν τόσο, που στην αρχή δεν έστελναν παγκρατισταί στην Ολυμπία μην τύχη και ηττηθούν, τίμημα ιδιαίτερα μεγάλο για την μαχητική τους υπερηφάνεια.

Επίσης Απολλώνιο αγώνισμα εθεωρείτο και η δισκοβολία που το ίδιο την είχε αγαπήσει και η αδελφή του Άρτεμις. Οι σύγχρονοι δοκησίσοφοι κριτικοί που διαπιστώνουν στον αθλητισμό μόνο την ειρηνική του πλευρά, με περισσή θρασύτητα ενταφίασαν στη λήθη την πολεμική χρήση του δίσκου από έναν κατ' εξοχήν ηλιακό θεό, που ναι μεν αγαπά τον Υάκινθο, πλην όμως κατά λάθος τον φονεύει. Μ' αυτόν τον συμφιλωτικό τρόπο στη Μυθολογία, οι επιδρομείς της νέας θρησκείας εκτοπίζουν την παλαιά λατρεία στις Αμύκλες, αλλά διατηρούν την εορτή της αποδίδοντας τη δική τους ερμηνεία. Τα σώματα των δισκοβόλων απετέλεσαν πρότυπο καλλιτεχνικής απεικόνισης όχι μόνο για τον περίφημο Μύρωνα, αλλά για πάμπολλους ακόμη γλύπτες και ζωγράφους. Ο δίσκος - σμί- κρυνση αισθητική του ηλιακού δίσκου - δεν εξεσφενδονίζετο με τον ίδιο τρόπο με τον σημερινό και σύμφωνα με την τελευταία άποψη των ειδικών αποκτούσε κατά την άφεσή του μία πορεία τέτοια με την περιφέρειά του κάθετη στο έδαφος και όχι όπως τώρα παράλληλη.

Αν όμως δίκω σημαίνει ρίπτω, άκων είναι το μικρό αιχμηρό δόρυ. Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι πιο

"... Ήδη, στην εποχή των ομηρικών επών, ο Ζευς επικρατεί ολοκληρωτικά κάθε εναπομείνασας μητριαρχίας και μαζί μ' αυτόν, ο προστατευόμενός του "αγών" κυριαρχεί στην Ολυμπία για να δείξει την ισχύ του "όμαιμου" των ενωμένων Ελλήνων. Μοναδική πλέον εκπρόσωπος και ταυτόχρονα γυναίκα του παλαιού κόσμου, η τέρεια της Δήμητρας Χαμύνης θα στέκει καταμεσής ενός Σταδίου βουώντων θεατών, που αλαλάζουν εμπρός στους καλύτερους των Ελλήνων."

παλιά δεν εχρησιμοποιείτο μόνον ο "εκηβόλος" ακοντισμός (αποστάσεως) αλλά και ο "εστοχαστικός" (για την επίτευξη στόχου) περίπου ως τον διετήρησαν οι νεαροί Ιππείς στα Παναθήναια. Σ' αυτήν την περίπτωση το ακόντιο υπήρξε η ακίδα επιφόρτισης ηλιακής ενέργειας στη μεταφυσική των Αρχαίων, η προέκταση της ακτίνας του ηλιακού δίσκου, το βέλος του Επικούρειου αλλά και εξολοθρευτού Φοίβου. Στο Μεσαίωνα απεκαλύφθη έντονα το σύμπλεγμα δίσκου και ακοντίου με τη συχνή χρήση του κεφαλοθραύστη.

Οι ακοντιστές εχρησιμοποιούσαν την "αγκύλη" για το κράτημα του ακοντίου αν και για τους περιορισμούς και τους κανόνες του αγωνίσματος ίσχυαν σχεδόν όλα όσα και ισχύουν σήμερα.

Διχογνωμία εκφράζουν οι σημερινοί ειδικοί, ωστόσο ως προς τη δομή του άλματος. Οι πολύ μεγάλες επιδόσεις που έχουν καταγραφεί προβληματίσαν τόσο ώστε να οδηγήσουν σε άλλες εξηγήσεις όπως παρατηρούμε και μεις (στα σχόλια του άρθρου). Βέβαια, είναι πάντως η χρήση φοράς και αλτήρων από τους άλτες καθώς και η χρήση αυλού

κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του άλματος. Η μουσική εκρίνετο απαραίτητη σ' ένα δρώμενο φανερά θρησκευτικό, αφού το μέλος διόρθωνε κι επέβαλλε το ρυθμό και την αρμονία της κίνησης.

Δεν πρέπει να λησμονηθεί ότι όλοι οι αγώνες μπορεί να ήταν κοσμικοί από απόψεως δομής και αθλητικής συμπεριφοράς, ενετάσσοντο, όμως σ' ένα ιδιόμορφο πλέγμα τελετουργίας και τέχνης που θα το χαρακτηρίζαμε πιο σωστά "θρησκευτικό κάλος". Οι θυσίες προς τους προστάτες θεούς, στην Τύχη, στον Ταράξιππο αλλά και η εκατόμβη προς τον Δία αποτελούσαν τη μια πλευρά. Απ' την άλλη οι σπουδαίοι αγώνες σαλπικτών και κηρύκων δεν ηκολουθούντο όπως στα Πύθια από αγώνες μουσικούς ή δραματικούς. Σαφώς οι Έλληνες, με θέατρο, τέχνες και μουσική έδειχναν το σεβασμό τους προς τους Ολυμπίους πίοτερο απ' ό τι προσευχές. Αλλά στην Ολυμπία τον έδειχναν πιο πολύ με άσκηση, πλαστικότητα κινήσεων και προσπάθεια. Τιμούσαν εκείνους που τους χάρισαν αυτή τη μεγάλη ψυχική δύναμη κι αυτά τα υπέροχα σώματα.

Γι' αυτό και οι αγώνες γνώρισαν το μένος των

φανατικών στους πρώιμους χριστιανικούς καιρούς ώστε όχι μόνον να καταργηθούν αλλά και να καταστραφεί ο υπέροχος τόπος της Ολυμπίας μαζί με την συνδρομή επίσης των σεισμών και των επιδρομών των βαρβάρων. Η προσπάθεια του Ιουλιανού να τους ανασυστήσει ήταν όμως μάταιη. Γιατί αυτό που εκείνος θεωρούσε Ολυμπιάδα ήταν κάτι ανάλογο με τη σημερινή: Συμμετοχή ξένων, παρέμβαση πολιτικών παραγόντων και σταδιακός εκχυδαϊσμός του αθλητικού Ιδεώδους από επαγγελματίες και τυχοδιώκτες. Το μεταφυσικό νόημα των αγώνων είχε χάσει πια την υλική - κοσμική του απεικόνιση. Μετεφέρθη όμως στο γονίδιο των Ελλήνων που στους βυζαντινούς χρόνους ησχολούντο με το κυνήγι, τη ξιφασκία, την πάλη και το δρόμο. Ο ήρωας Ηρακλής εγένετο ήρωας Διγενής Ακρίτας. Κι οι κλέφτες κι οι αρματολοί που συναγωνίζοντο στο πήδημα και στο λιθάρι βαστούσαν μέσα τους τούτη τη ματωμένη αρχαία ψυχή που πάλευε να εκδηλωθεί και να φουντώσει με την πυρά της τους ωραιότερους πολεμικούς αγώνες της εθνεγερασίας.

Το αισθητικό και πολιτικό νόημα

Η πιθανή θέαση, έστω και μ' όποια αντι-ιστορική υπόθεση αυτό γράφεται της Άλτης και του χώρου της αρχαίας Ολυμπίας, είναι βέβαιο ότι θα θάμπωνε και μάλλον θα τύφλωνε τον σύγχρονο άνθρωπο, εάν εικάσουμε ότι θα έβλεπε τα θαυμαστά έργα ως ήσαν στην Αρχαιότητα.

Το Γυμνάσιον, ο χώρος προπαίδευσης μήκους 210 μέτρων με την εξωτερική στοά των αναρίθμητων κίωνων! Η Παλαίστρα με το ελαιοθέσιον, το αλειπτήριον, το σφαιριστήριον, το κηρυκείον, το κονιστήριον, το εφηβείον και τα λουτρά με κρύο ύδωρ για την εκμηδένιση της θηλυπρέπειας! Ο Θεοκολεών, ο χώρος των υπευθύνων για τις θυσίες ιερών! Το οίκημα των Φαιδρυντών! Το Ηρώον με τις επιγραφές "ΗΡΩΟΣ, ΗΡΩΟΡ, ΗΡΩΩΝ, ΗΡΩ" αφιερωμένο στους γενάρχες! Το Εργαστήριο του Φειδία, όπου βρέθηκε και η κούπα του καλλιτέχνη με τη φράση "ΦΕΙΔΙΟ ΕΙΜΙ" απ' την οποία έπινε όταν μεγαλουργούσε! Ο Ναός του Διός και το άγαλμά του ύψους 14 μέτρων για το οποίο ο Φίλιππος ο Θεσσαλονικεύς έγραψε "Η ο Θεός ήλθε απ' τον ουρανό Φειδία στη γη και σου' δειξε

την εικόνα του ή εσύ ανέβηκες και τον είδες!". Τα 23 αγάλματα επίσης του Διός διεσπαρμένα στην Άλτη! Το Λεωνίδαιον! Η Ιερά Ολυμπιακή Οδός! Το Βουλευτήριον των Ελλανοδικών! Η Στοά της Ηχούς όπου αγωνίζονταν μεταξύ τους οι σαλπικτές και οι κήρυκες, ή Επτάφωνος διότι η Ηχώ επαναλαμβανόταν 7 φορές! Οι Θησαυροί, οι 13 Ναϊσκοί! Οι Ζάνες, τα 17 ορειχάλκινα αγαλματίδια του Διός! Το Μητρώον! Ο Ναός της Ήρας! Το Πρυτανείον όπου εστιάζονταν οι Ολυμπιονίκες και οι δημόσιοι άνδρες! Το Φιλιππειόν! Ο οίκος του Οινόμαου! Το Πελόπιον! Οι αναρίθμητοι βωμοί! Το Μαντείο! Οι αδριάντες των νικητών! Η Νίκη του Παιωνίου! Ο Ερμής του Πραξιτέλους! Το Στάδιο!

Μα πιο φεγγοβόλο απ' όλα, εκείνο το πιο φτωχό, πιο αγλάο με τ' ασήμι περήφανό του χρώμα το κλαδί αγριελιάς! Ο κότινος, που θέσπισε ο Ίφυτος μετά την απάντηση της Πυθίας: "Ίφυτε μήλειον καρπόν μη θεις επί νίκη, αλλά τον άγριον αμφιτίθει καρπίδη ελαιών ος νυν αμφέχεται λεπτοίσιν ύφασμα αράχνης". Κι ο Ίφυτος επιστρέφων πράγματι έκοψε το κλαδί από μια αγριελιά σκεπασμένη με τον ιστό της αράχνης, από μια ελιά "καλλιστέφανον" όπως ελέγοντο και οι Νύμφες διατηρώντας τ' αρχέτυπο μιας προγονικής δενδρολατρείας, αλλά και μιας βεβαιωτέρας Αρείας παραδόσεως, αφού την ελιά, ως μαρτυρούσαν και οι Ηλείοι, έφερε στη γη μας ο Ηρακλής από τη χώρα των "Υπερβορείων".

Δεν ήταν μόνον αυτή όμως η περιλαμπρή Ολυμπία. Κενή ακόμη κι απ' αυτά τα θεϊκά μνημεία, γυμνή απ' τα έργα των ανωτέρων αυτών δημιουργών, έτσι σκέτη με το πυκνό της μόνον άλσος, την Άλτη την ιερή, έφθανε κι από μόνη της στο διαλεγμένο αυτό γεωγραφικό σημείο ν' αποτελεί τον χώρο της φυλετικής μνήμης των πολεμόχαρων Ελλήνων και τη βαθιά ρεματιά με τις κρυστάλλινες πηγές του συλλογικού τους ασυνειδήτου. Λίγοι ίσως γνωρίζουν ότι ο μυθικός χώρος της θεομαχίας και η γη της θεογονίας πιο πριν έχουν τη θέση τους ακριβώς σ' εκείνον τον καταπράσινο λόφο που δεσπόζει της Ολυμπίας και καλείται έως και σήμερα Κρόνιον όρος. Στην τρομερή ανά τετραετία συνέλευσή τους οι πρόγονοί μας μπορούσαν να βλέπουν με τα μάτια της ψυχής τους το μέρος όπου ο Ουρανός παντρευόταν με τη Γη. Το μέρος

**"...Μα, σπουδαιότερο να καταγράψουμε
είναι πως εδώ ακούστηκαν οι περίφημοι
Ολυμπιακοί Λόγοι των Ελλήνων ρητόρων
που παρέπεμπαν σε ένωση των προγόνων
για την επίτευξη της συντριβής των
Περσών. Ο Λόγος του Ισοκράτους κατά
των βαρβάρων, ο Λόγος του Γοργία επίσης
κατά των βαρβάρων και ο Λόγος του Λυσία
κατά Μήδων! Γιατί εδώ μ' έργο
και λόγο σμιλεύτηκε το κορμί,
ακονίστηκε το πνεύμα και πυρώθηκε
η ψυχή που θα συνέτριβε τους βαρβάρους
και θα διατηρούσε αμόλυπτη τη φυλετική
καθαρότητα της πατρίδας. Να ποιά ήταν η
Ολυμπία και ποιό το νόημά της!**

όπου εκτοπιζόταν απ' τον Κρόνο για τον οποίο θυσίαζαν εκεί σε σημείο άβατο κάθε Εαρινή Ισημερία οι Ιερείς του. Να ακούνε τις φωνές απ' τα ετοιμοθάνατα παιδιά του και να δοξάζουνε τον Δία που βγήκε τέλος νικητής. Ευρίσκοντο σ' ένα χώρο πάλης και θανάτου και οι αγώνες τους που 'ταν ακριβής προετοιμασία πολέμου, αποτελούσαν συνέχεια αυτής της μεταφυσικής μάχης, τελετουργικά στοιχεία οι ίδιοι μιας θρησκείας πολεμικής που κατόρθωνε να μεταμορφώνεται σε φιλοσοφικό στοχασμό και τέχνη. Κι αθλητισμός (άθλος, αθλητής) λέξη απ' τον Αέθλιο βασιλιά της Ήλιδας, δεν ήταν παρά ο φιλοσοφικός κι αισθητικός πόλεμος. Άλλωστε ο γιός του Ενδυμίων, ο μανιώδης κυνηγός, δεν έδωσε την εξουσία του παρά στον νικητή (απ' τους γιούς του) ενός αγώνα δρόμου. Αγώνας λοιπόν για τη νίκη και την εξουσία με διακαή τη συντήρηση του μαχητικού ενστίκτου, κραυγές αγωνιζομένων, που συχνά πέθαιναν πάνω στην προσπάθεια παρόμοιες μ' ενός ετοιμοθάνατου Ουρανού και πόνος, ιδρώτας κι αίμα όπως του Κρόνου απ' τ' αχαμνά του, με τον Δία πιο κει να χαμογελά νικηφόρα καθώς ο Ολυμπιονίκης. Παράξενη ίσως τούτη η τοποθέτηση και σίγουρα θα ξενίζει πολλούς... Αλλά ας αναλογισθούμε πως ο Πέλοπας ο αρματοδρόμος σκότωσε για να νικήσει εκεί στα βάθη του μύθου, όπου ο δισκοβόλος Περσέας με δίσκο φόνευσε τον Ακρίσιο, όπου με δίσκο κι ο Όξυλος τον αδελφό του, όπου κι ο Απόλλων ακόμη με δίσκο τον Υάκινθο. Μνημόνευση λοιπόν ενός φονικού αρχετύπου, κι αν προσθέσουμε την πάλη, την πυγμή και το παγκράτιο, τ' ακόντιο που τρυπά τα σπλάχνα της Γης, διόλου πια δύσκολο είναι ν' αντιληφθεί κανείς ότι οι πρόγονοι διαγωνίζονταν κι εκπαιδεύονταν συνάμα στην προσμονή της ώρας του θανάτου όπου 'πρεπε να σταθούν περήφανοι κι ατρόμητοι. Επαναβαπτίζονταν στον χώρο όμως απ' όπου ξεπήδησαν οι θεοί και οι γενάρχες τους, κι αυτό το καθόλου τυχαίο μέρος που τους θύμιζε πάνω απ' το ομόγλωσσον και ομόθρησκον, το "όμαιμον" πρώτα, ήταν το μέρος της κοινής καταγωγής και ομόνοιας. Εδώ παρέλασαν τα σπουδαιότερα ονόματα της Ιστορίας μας. Κατά πρώτον οι Ολυμπιονίκες μας και κατά δεύτερον ένδοξες προσωπικότητες του πνεύματος, του στρατού και των τεχνών. Εδώ διάβασε στους έκπληκτους συγχρό-

νους του ο Ηρόδοτος την ιστορία του! Εδώ ο Χείλων ο Λακεδαιμόνιος ασπάστηκε τον γιό του ως Ολυμπιονίκη πυγμάχο! Εδώ, στο Στάδιο ο Θαλής ο Μιλήσιος, ο ένας εκ των επτά σοφών, άφησε την τελευταία πνοή του! Εδώ πέθανε και ο Διαγόρας ο Ρόδιος αφού αγκάλιασε πρώτα νικητές τα παιδιά του Ακουσίλο και Δαμάγητο! Εδώ, προς τιμήν του Διός, ανέθεσε την περικεφαλαία του ο καταστροφέας των Περσών Μιλτιάδης! Εδώ αποθεώθηκε όταν εισήλθε στο Στάδιο ο ημίθεος Θεμιστοκλής το 476 π.Χ. ως ο Ολυμπιονίκης του "υπέρ πάντων αγώνος" και παρ' ολίγον μέσα στη μαγική αυτή ατμόσφαιρα να διακοπούν οι αγώνες! Εδώ ο ίδιος ο Αλκιβιάδης, αλλά και ο Περίανδρος, ο Δημάρατος ακόμη και ο Φίλιππος την ημέρα που γεννήθηκε ο Αλέξανδρος ενίκησαν στις αρματοδρομίες. Εδώ ο φιλόσοφος Αναξαγόρας παραλόγισε τους θεατές. Φόρεσε αδιάβροχο ένδυμα στο Στάδιο δηλώνοντας ότι θα βρέξει, θα επέλθει σκότος και κατεδάφιση σπιτιού. Κι αμέσως μετά ακολούθησε έκλειψη ηλίου και σεισμός! Εδώ φιλοσόφησε ο σοφιστής Απολλώνιος! Εδώ τόσο ο Αριστοτέλης, όσο ο Ευριπίδης και ο Πλάτων έκαμαν κριτική προς την "καθ' ἑξιν" άσκησιν ως μη αρμόζουσα στα ήθη των ελευθέρων πολιτών!

Μα, σπουδαιότερο να καταγράψουμε είναι πως εδώ ακούστηκαν οι περιήφημοι Ολυμπιακοί Λόγοι των Ελλήνων ρητόρων που παρέπεμπαν σε ένωση των προγόνων για την επίτευξη της συντριβής των Περσών. Ο Λόγος του Ισοκράτους κατά των βαρβάρων, ο Λόγος του Γοργία επίσης κατά των βαρβάρων και ο Λόγος του Λυσία κατά Μήδων! Γιατί εδώ μ' έργο και λόγο σμιλεύτηκε το κορμί, ακονίστηκε το πνεύμα και πυρώθηκε η ψυχή που θα συνέτριβε τους βαρβάρους και θα διατηρούσε αμόλυπτη τη φυλετική καθαρότητα της πατρίδας.

Να ποιά ήταν η Ολυμπία και ποιό το νόημά της!

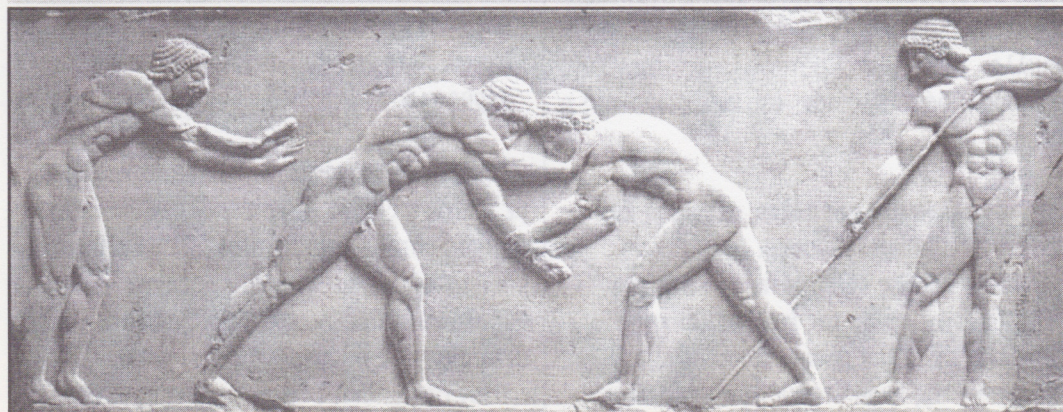
Μια ενέργεια μονάχα: Η περιφορά κάθε αθλητού ξεχωριστά στο Στάδιο προς τους θεατές, θεωρούς και γυμναστές για να φανεί εάν είναι Έλλην ή βάρβαρος και "μη τις τούτον κατηγορεί, μη δούλος εστί".

Κι Αυτοί οι ελεύθεροι πολίτες μεγαλούργησαν γιατί στις παλαιότερες δεν εδιδάχθησαν μόνο τη φυσική αγωγή, αλλά και τη φιλοσοφία απ' τους σπουδαιότερους σοφούς σ' έναν ιδανικό συνδυασμό της Ιδέας της Αγωνιστικής.

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Δεν επιχειρήσαμε καμμία σύγκριση με τη σημερινή εποχή και ως εφάνη αδιαφορήσαμε για τις εναγώνιες προσπάθειες των υστερικών οπαδών του 2.004. Τις συγκρίσεις ας τις κάμει ο αναγνώστης. Το ότι τα Ιερά Χώματα της Ολυμπίας θα ξαναπατηθούν από βαρβάρους, γόνους ανθρωποφάγων και μαζανθρώπων ίσως πια δεν μας εκπλήσσει γιατί 'ναι κάτι που ήδη γίνεται από καιρό. Μάλλον η παραφιλολογία και η φλύαρη κριτική κάπου καταντά κουραστική. Ας θυμηθούμε καλύτερα πως οι Έλληνες ανασύστησαν Ολυμπιακούς αγώνες για εκείνους μόνον κι όχι διεθνείς στα τέλη του 19ου αιώνας, όταν ακόμη οι περισσότεροι αδελφοί ευρίσκοντο σε πατρίδες σκλαβωμένες, όταν το φτωχό κρατίδιό μας πεινούσε, αλλά η μνήμη μας ήταν αναλλοίωτη και θερμή. Αντί σχολίων επαιτείας προς τους διεθνείς πάτρωνες λοιπόν, ας αναφέρουμε το στερνό αγώνισμα της Ολυμπίας, την οπλιτοδρομία. Στερνό για να θυμίζει επίσης στους πάντες ότι η εκεχειρία τελειώνει κι ότι ο πόλεμος αρχινά. Γιατί ο πόλεμος δεν τελειώνει ποτέ. Πατέρας όλων και βασιλιάς εκείνος είναι που κάμει τους χθесινούς Έλληνες δούλους σημερινούς, και τους χθесινούς βαρβάρους τώρα δα ελεύθερους...

Συγκρίνοντας τους Ολυμπιονίκες της Αρχαιότητας με τους "ολυμπιονίκες" του σήμερα

Δεν θεωρήσαμε ποτέ την φιέστα του 2004 σαν... εθνική υπόθεση, ούτε βεβαίως σαν την νέα... Μεγάλη Ιδέα του Έθνους. Ασφαλώς δεν είμαστε οι μόνοι, αλλά οι περισσότεροι που είχαν ίσως αντιρρήσεις σιώπησαν, αφού είναι γνωστό και δεδομένο ότι έρευσε άφθονο χρήμα σε όλα τα ΜΜΕ, έντυπα και ηλεκτρονικά, από το διαφημιστικό πακέτο του 2004. Πέραν τούτου, τα όσα υπερβολικά ακούστηκαν και γράφτηκαν σχετικά με τους Αγώνες και τους Ολυμπιονίκες μας κάνουν κυριολεκτικά να φρίτουμε.

Παίρνοντας αφορμή από ένα αφιέρωμα της εφημερίδος "Εστία" ας συγκρίνουμε τους Ολυμπιονίκες της Αρχαιότητας με τους "ολυμπιονίκες" του σήμερα. Στο αφιέρωμα αυτό, λοιπόν, γίνεται αναφορά στον περίφημο Ολυμπιονίκη δρομέα και οπλιτοδρόμο Φάυλλο από την Κρότωνα της Μεγάλης Ελλάδος. Γράφει, λοιπόν, στο αφιέρωμά της η "Εστία":

"Ο Φάυλλος ήτο και άλλως γενναίος και ευγενών αισθημάτων ανήρ.

Όταν ο Ξέρξης εξεστράτευσε κατά της Ελλάδος, εκ πάσης της Ιταλίας και της Σικελίας έν μόνον πλοίον έσπευσεν εις βοήθειαν της κινδυνευούσης κοινής πατρί-

δος και μετέσχε της εν Σαλαμίνα ναυμαχίας - το πλοίον του Φαύλλου, όστις αυτοπροσώπως εκυβέρνα αυτό.

Ο δε μέγας Αλέξανδρος τιμών την προθυμίαν ταύτην και φιλοπατρίαν του Φαύλλου έπεμψεν εις την Κρότωνα, την πατρίδα αυτού, μετά την εν Γαυγαμήλοις νίκης μέρος των λαφύρων".

Σήμερα, ως γνωστόν, οι "ολυμπιονίκες" μας, με ελάχιστες ίσως εξαιρέσεις, δεν έχουν υπηρεπτήσσει ούτε μία ημέρα στον Ελληνικό στρατό και παρ' όλα αυτά είναι και... αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεών μας, χωρίς μάλιστα κάποιον από αυτούς να είναι καν Έλληνας!

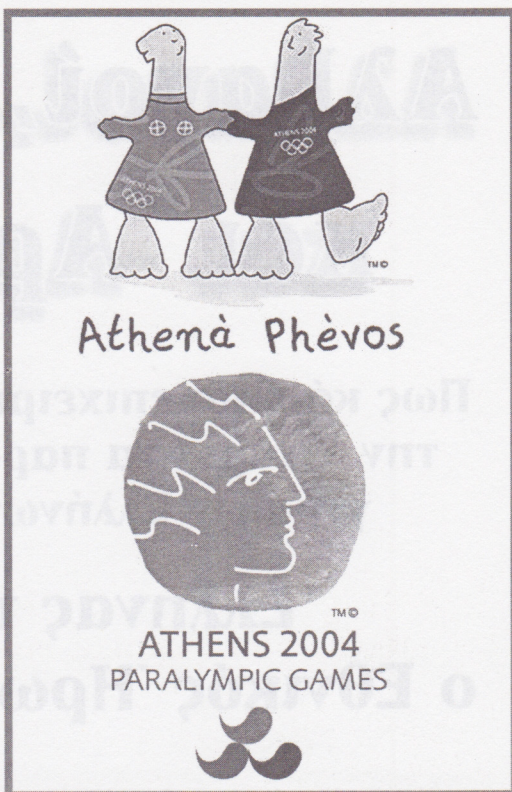
Όταν σε κάποιους Ολυμπιακούς Αγώνες της

αρχαιότητα ειρωνεύτηκε κάποιος τους Σπαρτιάτες νικητές ότι δεν πρόκειται να έχουν οικονομικό όφελος και είπε σε έναν Λακεδαιμόνιο Ολυμπιονίκη και τώρα τι κέρδισες; Αυτός του απάντησε: "Κέρδισα την Τιμή να μάχομαι μπροστά από τον Βασιλέα μου". Αυτό γιατί στην παράταξη μάχης των Αρχαίων Σπαρτιατών οι Ολυμπιονίκες ήσαν οι πρώτοι που εμάχοντο μπροστά από τον Βασιλέα. Σήμερα στο μόνο που είναι πρώτοι είναι στις αργομισθίες και στα διάφορα πριμ μέσω Τζέκου...

Μας λένε ακόμη ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες ήταν γιορτή της... ειρήνης! Το μεγαλύτερο ψέμα που έχει λεχθεί. Ήταν τελετή θρησκευτική και φυλετική (γι' αυτό δεν είχαν δικαίωμα να συμμετέχουν σε αυτήν μη Έλληνες) και επιπλέον ήταν άσκηση πολεμική. Αυτό αποδεικνύει και το γεγονός ότι ανάμεσα στα αθλήματα υπήρχε και το άθλημα της οπλιτοδρομίας.

Ένα άλλο θέμα που απησχόλησε την επικαιρότητα ήταν η πληθώρα των Ελληνικών Σημαιών και οι πανηγυρισμοί των Ελλήνων θεατών. Αδίκως ανησυχούν οι "προοδευτικοί", που μιλούν και γράφουν για έξαρση του εθνικισμού. Δεν πρόκειται για κάτι τέτοιο. Δεν πρόκειται για καμμία έξαρση πατριωτισμού, απλά οι Έλληνες θεατές είναι φανατικοί φίλοι της αθλητικής ομάδος, που λέγεται Ελλάς και τίποτε άλλο. Εάν ήσαν πατριώτες και εθνικιστές, είχαν πολλοί σοβαρότερους λόγους για να δείξουν τα αισθήματά τους αυτά και δεν το έπραξαν και δεν το πράττουν.

Η "φιέστα" τέλειωσε και το μόνο που απέμεινε από αυτήν είναι χρέη στον Ελληνικό Λαό περισσότερα από ό,τι γράφεται από δέκα δισεκατομμύρια Ευρώ και κάποια εκατομμύρια σημαίες που κατασκεύασαν Κινέζοι και που πλούτισαν πωλώνοντας τες κάποιοι μεταπράτες. Όσο για την νέα μεγάλη ιδέα δεν ήταν τελικά τίποτε άλλο από τα δισεκατομμύρια των μεγαλοεργολάβων της διαπλοκής και των αβανταδόρων τους πολιτικών...

Έτσι ξεπέρασαν το "Κάλος" και το "Νους Υγιείς εν Σώματι Υγιή" των Προγόνων μας!

Αλβανοί, Ιλλυριοί και Αρβανίτες

Πως κάποιιοι επιχειρούν, διαστρεβλώνοντας την Ιστορία να παρουσιάσουν ένα τμήμα γνησίων Ελλήνων σαν... Αλβανούς!

Έλληνας πολέμαρχος ο Εθνικός Ήρωας των Αλβανών

Το μικρό αυτό κείμενο δεν είναι τίποτε άλλο από μια εισαγωγή σε ένα άρθρο που δημοσιεύθηκε πριν τέσσερα χρόνια στο περιοδικό μας. Άρθρο το οποίο αποδεικνύει ότι ο Εθνικός ήρωας των σημερινών Αλβανών, Γεώργιος Καστριώτης Σκεντέρμπεης, ήταν ένας Έλληνας πολέμαρχος, που αποκαλούσε εαυτόν Βασιλέα της Ηπείρου και μάλιστα χρησιμοποιούσε αρχαίζουσα Ελληνική γλώσσα στα επίσημα έγγρατά του. Οι σημερινοί Αλβανοί, που είναι ένα υπό αμφισβήτηση έθνος, ένα πλαστό δημιούργημα των μεγάλων δυνάμεων, που δεν ήθελαν την επέκταση της Ελλάδος στην Αδριατική, έχουν καπηλευτεί την Ιστορία της πανάρχαιας αυτής Ελληνικής πατρίδος, που ήταν και είναι το μεγαλύτερο μέρος της σημερινής Αλβανίας.

Οι ιστορικοί, που δημιούργησε το νέο αλβανικό κράτος, ισχυρίζονται ότι οι σημερινοί Αλβανοί είναι απόγονοι των αρχαίων Ιλλυριών, που ήταν ένα έθνος (συγγενές προς Έλληνες και Λατί-

νους) της Αρίας φυλής. Αυτό απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Μόνο ένα μέρος των σημερινών Αλβανών είναι απόγονοι των αρχαίων Ιλλυριών. Απόδειξη περί τούτου δίδει και ο περίφημος γλωσσολόγος Βάιγκαντ που παρατηρεί ότι η σημερινή αλβανική γλώσσα δεν έχει λέξεις για το ψάρεμα, ούτε τους όρους κόλπος, λιμένας κλπ. Αυτό όταν οι Αρχαίοι Ιλλυριοί (όπως και οι Αρβανίτες...) ήταν περίφημοι ναυτικοί και πειρατές.

Την εθνολογική σύσταση των σημερινών Αλβανών ίσως δείχνει και η δομή και η προέλευση της γλώσσας τους. Σύμφωνα με την στατιστική του γλωσσολόγου Γουσταύου Μάγερ, η σημερινή αλβανική γλώσσα επί 5140 απλών λέξεων έχει 1420 λέξεις προελεύσεως ρωμανικής (βλάχικες, ιταλικές, λατινικές), 540 σλαβικές, 1180 τουρκικές, 840 Ελληνικές, 400 Αρίας προελεύσεως και 730 αγνώστου αρχής! Αυτές οι τελευταίες 400 Αρίας προελεύσεως και οι 730 αγνώστου αρχής ίσως να σχετίζονται με την αρχαία Ιλλυρική. Σχετικώς με την αλβανική γλώσσα, πρέ-

πει να σημειωθεί ότι οι γλώσσες της Αρίας φυλής χωρίζονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες αναλόγως του τρόπου που προφέρεται η λέξις εκατό. Όλες οι Άριες γλώσσες της Ευρώπης είναι γλώσσες "κέντουμ" με εξαίρεση μοναδική την αλβανική... Την αλβανική, που ανήκει γλωσσολογικά στις γλώσσες τις ανατολικές ("τσέντουμ") της Αρίας φυλής, όπως τα Αφγανικά, τα Περσικά, τα Ινδικά-Σανσκριτικά κ.α. Η παρατήρηση αυτή ίσως δείχνει ότι δεν είναι άστοχη η σύνδεση των σημερινών Αλβανών με τους Αλβανούς του Καυκάσου των αρχαίων χρόνων.

Βεβαίως και δεν είναι δυνατόν ένα τεράστιο θέμα, όπως είναι η εθνολογική σύσταση ενός λαού, να είναι το αντικείμενο ενός μικρού άρθρου. Είναι βέβαιον πάντως ότι υπήρξε μετανάστευση από την περιοχή της Βορείου Ηπείρου προς την Νότιον Ελλάδα σε περασμένους αιώνες. Αυτοί ήταν οι περίφημοι Αρβανίτες, που και τότε ήταν και σήμερα είναι ΚΑΘΑΡΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ. Σημειώνεται ότι υπάρχει ειδική ανθρωπολογική έρευνα στο βιβλίο του ανθρωπολόγου κυρίου Πίτσιου "Η καταγωγή των Πελοποννησίων", έρευνα που αποδεικνύει ότι ανθρωπολογικά οι κάτοικοι των χωριών της Πελοποννήσου, που μιλούσαν την αρβανίτικη διάλεκτο, δεν διαφέρουν (από τις ανθρωπολογικές μετρήσεις που έκανε) από τους κατοίκους των γειτονικών χωριών, που μιλούν μόνον Ελληνικά. Επιπλέον, επαναλαμβάνουμε την παρατήρηση: Οι σημερινοί Αλβανοί όχι μόνον δεν είναι ναυτικός λαός, αλλά ούτε και λέξεις είχαν για την αλιεία, τα λιμάνια, τους κόλπους. Αντίθετα, οι Αρβανίτες υπήρξαν κατ'εξοχήν ναυτικός λαός και πολλοί από τους ναυμάχους του Έθνους μας το 1821 όπως ο Κουντου-

ριώτης, ο Μιαούλης κ.α. ήταν Αρβανίτες. Είναι επίσης δεδομένο ότι η αρβανίτικη διάλεκτος με την σημερινή αλβανική έχει σημαντικές διαφορές.

Καλό θα ήταν επίσης αυτοί που ταυτίζουν (κακώς, κάκιστα) το σύνολο των σημερινών Αλβανών με τους Αρβανίτες να διαβάσουν το βιβλίο "Οι Ιλλυριοί" εκδόσεις "Δωδώνη", στο οποίο σαφώς αποδεικνύεται ότι ένα μέρος από το γνήσιο αίμα των αρχαίων Ιλλυριών μετανάστευσε προς Νότον όταν υπήρξαν οι σλαβικές και τουρκικές πιέσεις.

Συνοψίζοντας, θα πούμε ότι οι σημερινοί κάτοικοι της Αλβανίας είναι ένα σύνολο, το οποίο πέρα από τους Έλληνες Βορειοηπειρώτες και από ένα μέρος Ελληνικής κατα-

γωγής Αλβανούς, αποτελείται κατά ένα μικρό ποσοστό από απογόνους των Αρχαίων Ιλλυριών, αλλά και από τούρκους και σλάβους. Όσο για τους Αρβανίτες της Ελλάδος, είναι γνήσιοι Έλληνες και η ταύτισή τους με τους σημερινούς Αλβανούς δεν είναι απλώς ατυχής, αλλά εθνικά επικίνδυνη.

Πρέπει επίσης να τονισθεί ότι κύριο συστατικό στοιχείο της σημερινής Αλβανίας είναι οι λεγόμενοι Τουρκαλβανοί, που αποτελούνται από Τούρκους και εξισλαμισθέντες Αλβανούς και Σλάβους, οι οποίοι Τουρκαλβανοί υπήρξαν πάντοτε φανατικοί εχθροί του Ελληνισμού. Το μίσος τους το νοιώσαμε και στην διάρκεια της εθνεγερσίας του 1821 και στον Βαλκανικό πόλεμο του '12-'13 όταν πολέμησαν με φανατισμό κατά της Ελλάδος και στην διάρκεια του καθεστώτος Χότζα, αλλά και σήμερα.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ - Α.Τ. 100 - ΔΡΧ 700

Ο Λησμονημένος Γεώργιος Καστριώτης

Η Ελληνική Ιστορία είναι γεμάτη από μεγάλες ηρωικές προσωπικότητες γνωστές αλλά και άγνωστες. Στην χωρία των αγνώστων και παραμελημένων ηρώων στους σύγχρονους καιρούς ανήκει και ο ήρωας της Νέας Ηπείρου, ο αρβανίτης πολέμαρχος Γεώργιος Καστριώτης ο επονομασθείς τουρκιστί Σκεντέρμπεη, δηλαδή Αλέξανδρος.

Ο Γεώργιος Καστριώτης ήταν όπως και ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος οι μορφές αυτές που αγαπήθηκαν, τραγουδήθηκαν, έγιναν θρύλος και παραμύθι της γιαγιάς κατά τη διάρκεια της πολύχρονης τουρκοκρατίας στον ελληνικό χώρο.

Ξεχασμένοι μεταξύ των νεοελλήνων, δημοφιλής όμως τον 15ο και 16ο αιώνα στους περιφημους "στρατιώτες" που μελετούσαν τα κατορθώματά του, αλλά και κατά τη διάρκεια της Επανάστασης κάθε καπετάνιος που μπορούσε να διαβάσει πέντε γράμματα διάβαζε για τα κατορθώματα του Σκεντέρμπεη που κυκλοφορούσαν τότε και είχαν μεγάλη απήχηση. Ο Κολοκοτρώνης μας λέει στα Απομνημονεύματά του:

"Ανέγνωσα τον βίον του Σκεντέρμπεη, εσυλλογούμουν τα έργα του..."

Τα πρώτα χρόνια

Ο Σκεντέρμπεη γεννήθηκε το 1405 στην Κρούγια της Νέας Ηπείρου, της ονομαζομένης τώρα Αλβανίας. Ήταν γιος του Ιωάννη Καστριώτη, φεουδάρχου της περιοχής.

Η Παλαιά και η Νέα Ήπειρος κατά το πρώτο τέταρτο του 15ου αιώνας εδαιρείτο σε διάφορα φέουδα χωρίς σταθερά όρια. Αυτά μετεβάλ-

λοντο συνεχώς ως αποτέλεσμα διαφόρων πολέμων μεταξύ των φεουδαρχών. Στο βόρειο τμήμα της περιοχής, υπήρχαν τα φέουδα του Μπάλας, του Ντουκαγκίνη, του Ζαχαρία, του Γουνίνη, του Σπανού και του Δούσμανη. Νοτιότερα, δηλαδή στη Νέα Ήπειρο, τα φέουδα των οικογενειών των Τόπια, Μουζάκη, Αριανίτη και Καστριώτη, με κέντρα το Δυρράχιο, το Μπεράτι, το Βελιγράδι, την Κρούγια και το σημερινό Ελμπασάν, και νοτιότερα το φέουδο του Γκίνου Μπούα Σπάτα τον οποίον διεδέχθη ο Μαυρίκιος Μπούας Σπάτας, και το φέουδο του Γκιν Ζενεμπίση. Το φέουδο του πρώτου εξετείνετο στην περιοχή της Άρτας και του δευτέρου στην περιοχή του Αργυροκάστρου. Η μορφή αυτή διακυβερνήσεως της περιοχής κατά φάρες κράτησε μέχρι το έτος 1415. Οι Τούρκοι αφού εξήλθαν από μια εσωτερική κρίση, δηλαδή τον πόλεμο μεταξύ των επιγόνων του Σουλτάνου Βαγιαζήτ, ανέδειξαν τον ισχυρό Σουλτάνο Μωάμεθ Α΄ και από το 1415 έως το 1419 κατέλαβαν όλες τις φεουδαρχίες της περιοχής και κατάρτισαν νέο φορολογικό σύστημα.

Οι πιο πολλοί φεουδάρχαι υπέκυψαν και έγιναν φόρου υποτελείς στον Σουλτάνο. Υπήρχαν και φεουδάρχαι που εγκατέλειψαν τον τόπο όπως ο Γκιν Ζενεμπίσης, ο Μαυρίκιος Μπούας Σπάτας και ο Μπάλας. Ο πατέρας του Καστριώτη, παρά την αρχική αντίσταση που προέβαλε, υποτάχθηκε στη νέα κατάσταση.

Μεταξύ των υποχρεώσεων των φεουδαρχών ήταν και η υποχρέωση να στέλνουν στο Σουλτάνο στην Αδριανούπολη ένα ή και περισσότερα από τα παιδιά τους για να υπηρετήσουν στη στρατιωτική σχολή ως Ιτς-Ογλάν. Στη σχολή αυτή οι νεαροί γιοι των φεουδαρχών εξισλαμίζοντο για να αναλάβουν αργότερα διάφορα επίσημα κυβερνητικά καθήκοντα με βεβαιωμένη την πίστη στο Σουλτάνο. Τα καθήκοντα αυτά ήσαν π.χ. αρχηγός του στρατού μιας περιοχής ή μιας επαρχίας, διοικητής

Σύγχρονο ψηφιδωτό που απεικονίζει τη μορφή του Σκεντέρμπεη.

της φρουράς ενός φρουρίου, διοικητής της αστυνομίας μιας πόλεως, κ.λ.π.

Μεταξύ των Ιτς-Ογλάν που εστάλησαν στον Σουλτάνο ήταν και τα παιδιά του Ιωάννη Καστριώτη. Ο μικρότερος γιος απ' όλους, ο Γεώργιος ή Γκέργκι, βρέθηκε σε ηλικία 18 ετών στην Αδριανούπολη. Με ωραία θωριά, με ανάστημα γιγαντιαίο όπως αναφέρουν οι βιογράφοι του, και με μύτη γρυπή, προκάλεσε το θαυμασμό των Τούρκων για τα χαρίσματά του και του απέδωσαν το όνομα Ισκεντέρ (Αλέξανδρος). Εκεί, εκτός από τα ελληνικά και την αρβανίτικη διάλεκτο που μιλούσε, έμαθε τα τουρκικά, τα αραβικά και τα ιταλικά.

Ως άνθρωπος και στρατιωτικός ηγέτης διακρίνετο για τα εξαιρετα ψυχικά του χαρίσματα, τη γενναιότητά του, τη σύνεσή του αλλά και την ευγλωττία του με την οποία κέρδιζε τις ψυχές των στρατιωτών του οι οποίοι ήσαν διατεθειμένοι να υποστούν οιαδήποτε θυσία και να προχωρήσουν ακόμη και εις τον θάνατο

χάριν του αρχηγού των. Στο τέλος κάθε μάχης εισήρχετο στις σκηνές των πληγωμένων και παρακολουθούσε αυτοπροσώπως την θεραπεία τους. Είχε κερδίσει λοιπόν την εμπιστοσύνη των στρατιωτών του τόσο κατά την περίοδο της ζωής του κατά την οποίαν ήτο υπό τας διαταγάς του Σουλτάνου, όσο και κατά την περίοδο κατά την οποίαν ύψωσε το λάβαρο της επανάστασεως εναντίον των Τούρκων στην περιοχή της αρβανιτίας αλλά και την ευρύτερη περιοχή της Ηπείρου.

Ο Σουλτάνος Μουράτ Β' έχοντας αναγνωρίσει την γενναιότητά του τον είχε στείλει με στρατεύματα στα μέτωπα των Βαλκανίων και της Μικράς Ασίας. Την περίοδο της υποτέλει-
 ας ο Καστριώτης δεν διέκοψε τους δεσμούς του με την οικογένειά του. Πότε-πότε επανήρχετο στην πατρίδα του κοντά στον πατέρα του.

Το 1438 ο Σκεντέρμπεης υπηρέτησε ως Σούμπασης στο βιλαέτι της Κρούγιας, δηλαδή ως αρχηγός της επαρχίας. Το 1440 απομακρύνθηκε από την Κρούγια και ανέλαβε Σαντζάκμπεης στην Ντίμπρα, δηλαδή τη Δίβρη, που ανήκε στο βιλαέτι του Μοναστηρίου. Την περίοδο εκείνη συνέσφιξε

τους δεσμούς του με τον λαό αλλά και τους φεουδάρχες.

Ιστοριογράφοι και αναλυταί της ζωής του

Η περικεφαλαία του Γεωργίου Καστριώτη, διακοσμημένη με κράνιο ελαφιού

Άποψη του κάστρου της Κρούγιας. Δεξιά, διακρίνεται σύγχρονο οικοδόμημα σε μορφή κάστρου όπου οι Αλβανοί έχουν στεγάσει το Μουσείο Σκεντέρμπεη

Σκεντέρμπεη παραδέχονται ότι αυτός δεν άλλαξε ποτέ την πίστη του και παρέμεινε πάντα χριστιανός. Κατά την διάρκεια της παραμονής του στην πατρίδα του επεδίωξε να έλθει σε επαφή με τις δυτικές δυνάμεις (Βενετία, Ραγούζα, Νεάπολη). **Ειδικά προς το βασιλέα της Νεαπόλεως Αλφόνσο εμπιστεύθηκε τις προθέσεις του για μελλοντική εξέγερση κατά των Τούρκων. Ο Καστριώτης λοιπόν περίμενε την κατάλληλη ευκαιρία για να δράσει.** Αυτή δεν άργησε. Η Ουγγαρία μαζί με την Κωνσταντινούπολη, ελεύθερο απομεινάρι της πάλαι ποτέ κραταιάς Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, ήσαν οι μόνες από τις ευρωπαϊκές δυνάμεις που ανθίσταντο κατά της Οθωμανικής πλημμυρίδος.

Κατά το 1439-1442 οι Ούγγροι εφαρμόζοντες την πολεμική τακτική του "Η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση" έφεραν σε δύσκολη θέση τους Τούρκους. Ο Σκεντέρμπεης ζήτησε να σταλεί στο μέτωπο του Δουνάβεως υπό τας διαταγάς του μπέη της Ρούμελης. Όταν στις αρχές Νοεμβρίου του 1443 οι Ούγγροι κατενίκησαν τους Τούρκους ο Σκεντέρμπεης βρήκε τη χρυσή ευκαιρία για να θέσει σε εφαρμογή

το σχέδιό του. Μέσα στη σύγχυση της ήττας αποσκήρτισε μαζί με 300 πιστούς ιππείς συμπεριλαμβανομένων του αδελφού του Στανίση Καστριώτη και του ανηψιού του Μούρτο Χάμζα, και μετά από μια πορεία επτά ημερών έφθασαν έξω από την Κρούγια κατά της οποίας επιτίθεται. Την κυριεύει, την απελευθερώνει και υψώνει τη βυζαντινή ερυθρά σημαία με το δικέφαλο αετό η οποία ήτο και το οικόσημο των Καστριώτηδων, και η οποία επεβλήθη στις αρχές του 20ου αιώνας ως το εθνικό σύμβολο της Αλβανίας, του νέου κράτους - δημιουργήματος των συμφερόντων των Μεγάλων Δυνάμεων.

Ο Καστριώτης ανακόπτει τον Μωάμεθ

Για 25 χρόνια ο Σκεντέρμπεης θα δημιουργήσει μια ελεύθερη ζώνη στην τουρκοκρατούμενη χερσόνησο του Αίμου και θα θραύσει και θα ταπεινώσει τις δυνάμεις δύο Σουλτάνων, του Μουράτ Β΄ και του Μωάμεθ Β΄ του Πορθητή αποτελούμενας από εκατοντάδες χιλιάδες στρατού.

"Εάν δεν είχε γεννηθεί ο Σκεντέρμπεης, έλεγε ο Μωάμεθ Β΄, εγώ θα είχα συνδέσει τον κόλπο της Αδριατικής με την Ενετική Δημοκρατία, θα είχα θέσει το σαρίκι επί της κεφαλής του Πάπα και την ημισέληνο επί του τρούλου του Αγίου Πέτρου".

Η επιρροή του Σκεντέρμπεη και οι εστίες εξεγέρσεως έφθασαν μέχρι του Αμβρακικού κόλπου και η ηγετική του μορφή ένωσε τις διάφορες αλληλομαχόμενες φατρίες. Ο Σκεντέρμπεης φρόντισε να δημιουργήσει εστίες εξεγέρσεως εκτός της Κρούγιας και νοτιότερα, όπως στο Πωγώνι, στο φρούριο της Βελλάς αλλά και της Χειμάρρας. Η Χειμάρρα από τότε και καθ' όλη τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας μέχρι τις μέρες μας αποτελεί ένα φρούριο του Ελληνισμού. Οι έλληνες ιστορικοί δεν έχουν ασχοληθεί ιδιαίτερα με το

βραχύβιο ανεξάρτητο κράτος του Καστριώτη. Το μέγεθος και τη σημασία της εξεγέρσεως μαρτυρεί το γεγονός ότι ο Μουράτ Β΄ τέθηκε επικεφαλής δυνάμεως 200 000 ανδρών, τεραστίας δια την εποχή, η οποία ασφαλώς δεν θα εχρειάζετο εάν επρόκειτο να καταληφθεί μόνο το φρούριο της Κρούγιας.

Οι Χειμαρριώτες στάθηκαν στο πλευρό του Καστριώτη και, στην άμυνα της Κρούγιας, συμμετείχαν και οι φάρες του Ανδρούτσου, του Μπότσαρη, κ.ά., οι οποίες μετά την κατάρρευση της επαναστάσεως και το θάνατο του Σκεντέρμπεη κατήλθαν προς Νότον και αποίκησαν τα απρόσιτα όρη του Σουλίου. Σύμφωνα με τον στρατηγό Δημήτριο Νότη Μπότσαρη, αρχηγό του Σώματος των Εθελοντών εντοπίων Ηπειρωτών κατά το 1912-13: "Θανόντος του Σκεντέρμπεη οι Μποτσαραίοι μαχόμενοι προς Τούρκους και Τουρκαλβανούς, κατήλθαν προς την Δράγανη. Κατά τας αρχάς δ ε του 17ου αιώνας ίδρυσαν με άλλους αδούλωτους Έλληνες την Σουλιώτικη Συμπολιτεία". Οι Χειμαρριώτες έναν αιώνα μετά τον θάνατο του Σκεντέρμπεη αποκαλούν τον Καστριώτη ηγεμόνα τους. Σε έγγραφό τους προς τον Πάπα Γρηγόριο ΙΓ΄ με ημερομηνία 12 Ιουλίου 1577 αποκαλούσαν τον Σκεντέρμπεη "Ρήγα" τους.

Ομοίως και οι κάτοικοι της Κορυτσάς, ονομαστοί για την παλικαριά τους, πολέμησαν σκληρά στο πλευρό του Καστριώτη.

Η ελληνοχριστιανική συνείδηση του Καστριώτη

Ο Καστριώτης είχε ελληνοχριστιανική συνείδηση και ήταν κάτοχος της ελληνικής παιδείας. Τα έγγραφα που συντάσσονταν στην καγκελαρία του ήταν γραμμένα στην ελληνική. Το 1461 απευθυνόμενος προς τον Σουλτάνο Μωάμεθ Β΄ έγραφε:

"Γεώργιος Καστριώτης ο μετονομασθείς Σκεντέρμπεης, ηγεμών των Ηπειρωτών και Αλβανών, στρατιώτης του Ιησού Χριστού προς

Ο Γεώργιος Καστριώτης, έφιππος, από πίνακα της εποχής

Μωάμεθ τον μονάρχη των Οθωμανών, χαιρείν...". Ομοίως απευθυνόμενος προς τον βασιλέα Αλφόνσο αυτοαποκαλείται "Πρίγκηψ των Ηπειρωτών".

Η εξέγερση της Ηπείρου εξέπληξε τους Ευρωπαίους ηγεμόνες. Όπως προείπαμε, αμέσως μετά την Κρούγια ακολούθησαν και οι εξεγέρσεις των υπολοίπων περιοχών. Προς τον σκοπόν αυτόν συνήλθαν το Μάρτη του 1444 οι φεουδάρχες της περιοχής Παλαιάς και Νέας Ηπείρου - χαρακτηριστικά αναφέρουμε τον Γεώργιο Αριανίτη, τον Θοδωρή Θώπια, τον Νικόλαο Ντουκαγκίνη, τον Παύλο Ντουκαγκίνη, τον Θοδωρή Κορώνα Μουζάκη, τον Λέκκα Ζαχαριά, τον Λέκκα Δούσμανη, τον Γιώργη Μπάλα, τον Πέτρο Σπανό, κ.ά. Στην συνάντηση μετείχε και ο Στεφάν Τσερνόγιεβιτς, ως αντιπρόσωπος των κατοίκων του Μαυροβουνίου. **Εκεί ανακηρύχθηκε ο Σκεντέρμπεης Γενικός Αρχηγός και όλοι ορκίστηκαν αντίσταση κατά του Τούρκου δυνάστη.**

Οι Ούγγροι επίσης ενθαρρυνόμενοι από τας

υποσχέσεις του Πάπα και σε συνεννόηση με τον Σκεντέρμπεη μαζί με δυνάμεις Πολάκων και Ρουμάνων διέβησαν τον Δούναβη και έφθασαν στη Βάρνα της Βουλγαρίας. Ομοίως δυνάμεις του Σκεντέρμπεη με επικεφαλής τον Γεώργιο Αριανίτη εισήλθαν στη Μακεδονία όπου συγκέντρωσαν στρατεύματα εθελοντών προς ενίσχυση των δυνάμεων του Ούγγρου βασιλέως Βλαδισλάου. Όταν ο Ούγγρος βασιλιάς πληγώθηκε θανάσιμα από τις δυνάμεις του Σουλτάνου που κατέφθασαν στη Βάρνα με τη βοήθεια Γενοβέζικων πλοίων, η συμμαχία των Χριστιανικών δυνάμεων διελύθη.

Ο Ιανέσκου Ουινιάδης, αρχηγός της μάχης της Βάρνης, συνέχισε να βρίσκεται σε επαφή με τον Σκεντέρμπεη, πράγμα που εξαγρίωσε τον Σουλτάνο ο οποίος συγκέντρωσε όλο το στρατό της Ασίας και της Ευρώπης και μαζί με τον διάδοχό του Μωάμεθ Β΄ εισήλθε στην περιοχή βορείως της Νέας Ηπείρου (Βόρειος Αλβανία) και μέσω του Γενούσου ποταμού (Σκούμπι), έφτασε στην Κρούγια, κατά την πολιορκία της οποίας χρησιμοποίησε για πρώτη φορά πολιορκητικές μηχανές.

Μέχρι να φτάσει όμως ο στρατός του Σουλτάνου στην Κρούγια είχε υποστεί τέτοιες καταστροφές από καταδρομικές ενέργειες των στρατιωτών του Σκεντέρμπεη ώστε ο Τούρκος χρονικογράφος Ντουρσούν Μπέης γράφει: "Μόνον οι δαίμονες, όπως είναι οι κάτοικοι των μερών εκείνων, μπορούν, εξοικειωμένοι με τα όρη τους, οι κατηραμένοι αυτοί άπιστοι, να κτυπούν με δηλητηριώδη βέλη".

Η πολιορκία απέτυχε και ο Μουράτ Β΄ αποχώρησε ηττημένος για να πεθάνει ντροπισμένος λίγο αργότερα στην Αδριανούπολη.

Μετά την Άλωση

Εν τω μεταξύ ο Σκεντέρμπεης υπογράφη συμμαχία το Μάρτιο του 1451 με τον βασιλέα Αλφόνσο της Νεαπόλεως ο οποίος ονειρευό-

ταν να ιδρύσει Μεσογειακή Αυτοκρατορία.

Ο διάδοχος του Μουράτ, νεαρός Σουλτάνος Μωάμεθ Β΄ ετοίμασε άλλες δύο εκστρατείες κατά του κράτους του Καστριώτη - Σκεντέρμπεη οι οποίες όμως απέτυχαν και αυτές, το καλοκαίρι του 1452 και τον Απρίλιο του 1453, την εποχή δηλαδή κατά την οποία η γενναία φρουρά της Κωνσταντινουπόλεως υπό τον Αυτοκράτορα Κωνσταντίνο ΙΑ΄ τον Παλαιολόγο έδινε τον υπέρ πάντων αγώνα.

Η κατάληψη της Κωνσταντινουπόλεως έκανε αίσθηση και σκόρπισε τον πανικό σε όλη την Ευρώπη. Ο Σκεντέρμπεης από τούδε και στο εξής δεν θα είχε να αντιμετωπίσει μόνο τους Τούρκους και εξισλαμισμένους Αρβανίτες εκστρατεύοντες εναντίον του, αλλά και τους εξωμότες φεουδάρχες πρώην πιστούς του.

Ακόμη και ο ανεψιός του Χάμιζας μετά τη γέννηση του υιού του Σκεντέρμπεη, Ιωάννη, αφού έχασε την ελπίδα της διαδοχής, υποτάχθηκε στον εχθρό και οδήγησε τις δυνάμεις του εναντίον της πατρίδος του, προσφέροντας πολύτιμες πληροφορίες στους

Τούρκους τόσο για την περιοχή όσο και για τις στρατηγικές τακτικές του θείου του.

Το 1464
πέθανε ο
Πάπας

Μπρούτζινο γλυπτό του Σκεντέρμπεη από τον Αλβανό (;) γλύπτη Οδυσσέα Πασκάλη

Πίος Β΄ ο οποίος ματαιώς προσπαθούσε να ενώσει τις διηρημένες ευρωπαϊκές δυνάμεις και να οργανώσει σταυροφορία κατά του Σουλτάνου. Την ίδια χρονιά ο Σουλτάνος έστειλε εκστρατευτικό σώμα κατά του Σκεντέρμπεη με σκοπό την ερήμωση της χώρας αλλά και την αποκοπή των πηγών του ανεφοδιασμού της. Για άλλη μια φορά ο Σκεντέρμπεης τον Αύγουστο του 1464 κατακερμάτισε τις τουρκικές δυνάμεις.

Το 1465 άλλες τέσσερεις εκστρατείες καθοδηγούμενες από αρβανίτες εξωμότες αποτυγχάνουν.

Το 1466 ο ίδιος ο Μωάμεθ επικεφαλής 150 000 έως 200 000 στρατιωτών, γενιτσάρων, Οθωμανών της Ανατολής και εξωμοτών εμφανίζεται μπροστά στην Κρούγια. Ο χρονικογράφος Κριτόβουλος αναφέρει ότι οι Ηπειρώτες και Αρβανίτες αγωνιστές όταν εδιώκοντο από τις δυνάμεις των Τούρκων προτιμούσαν να γκρεμίζονται από τα βράχια και να φονεύονται παρά να παραδίδονται ικέτες. Και η εκστρατεία αυτή απέτυχε μετά από αλλεπάλληλες καταδρομικές επιχειρήσεις στο στρατόπεδο του Σουλτάνου που είχαν σαν αποτέλεσμα ακόμη και τον θάνατο ενός εκ των στρατιωτικών ηγετών, του εξωμότη Αρβανίτη Μπαλαμπά Πασά.

Ο θάνατος το 1468

Το 1466 ο γενναίος αρχηγός Γεώργιος Καστριώτης Σκεντέρμπεης, φορώντας την πολεμική του γούνα παρουσιάστηκε αυτοπροσώπως στον Πάπα Παύλο Β΄ και τους καρδινάλιους προκειμένου να βοηθήσουν στην διοργάνωση εκστρατείας των Ευρωπαίων ηγεμόνων εναντίον του Μωάμεθ.

Η παρουσία του προξένησε την περιέργεια του κόσμου οι οποίοι συγκεντρώθηκαν να ιδούν τον φημισμένο ήρωα. Σύμφωνα με τον Βαρλέτιο ο Σκεντέρμπεης τελείωσε την ομιλία του προς τον Πάπα ως εξής: "Μετά την κατα-

στροφήν της Ασίας και της Ελλάδος, μετά την σφαγήν των πριγκίπων της Κωνσταντινουπόλεως, της Τραπεζούντας, της Σερβίας, της Βοσνίας, της Μολδοβλαχίας, μετά την υποδούλωσιν της Πελοποννήσου και την λεηλάτησιν του μεγαλύτερου μέρους της Μακεδονίας και της Ηπείρου, έμεινα εγώ μόνος μου με το αδύνατον και μικρόν κράτος μου, με τους στρατιώτας μου εξηντημένους από τόσους πολέμους, καμφθέντας μετά τόσας μάχας, ώστε η Ήπειρος δεν έχει πλέον εις τα σπλάχνα της εν μέρος υγιές δια να λάβη νέας πληγάς και δεν έμεινε πλέον εις αυτήν αίμα δια να το χύση υπέρ του χριστιανικού λαού. Εις την Μακεδονίαν ταύτην, τοσούτον άφθονον εις στρατιώτας, εις πρίγκιπας και εις οπλαρχηγούς δεν μένει άλλο, ή μόνον η η μ ε τ έ ρ α ανδρεία και ψυχή ακαταδάμαστος. Ελάτε λοιπόν προς βοήθειάν μας, ενόσω είναι εισέτι καιρός, όσον ούπω ίσως δεν θέλουν υπάρχει πλέον αθληταί του Χριστού από το άλλο μέρος του Αδριατικού Πελάγους".

Τον Απρίλιο του 1467 ο Σκεντέρμπεης επιστρέφει στην πατρίδα του. Η βοήθεια που έλαβε από τον Πάπα ήτο μόνον εις χρήμα και ήταν τέτοια, μόλις 3000 τάλιρα, ώστε να χαρακτηριστεί ως ατιμία των χριστιανικών δυνάμεων. Ο Καστριώτης παρέμενε πιστός

στην συμφωνηθείσα μεταξύ Βατικανού και Παλαιολόγων ένωση των εκκλησιών, και είναι αυτός ένας από τους λόγους που αγνοήθηκε από το επίσημο Ορθόδοξο Νεοελληνικό κράτος.

Η χώρα ήτο σε δύσκολη κατάσταση και τον Ιανουάριο του 1468 ο Καστριώτης συνεκάλεσε και δεύτερο συνέδριο στο Αλέσιο προκειμένου να αντιμετωπίσουν και τη νέα εκστρατεία του Μωάμεθ. Ο Σκεντέρμπεης δεν έλαβε μέρος στη μάχη γιατί ήταν ασθενής από μια πληγή που είχε στον ώμο του. Για άλλη μια φορά όμως οι στρατιώτες του και χωρίς τον αρχηγό τους κέρδισαν μια νέα νίκη.

Η κατάσταση της υγείας του χειροτέρευσε και στις 17 Ιανουαρίου 1468 πέθανε στο Αλέσιο όπου και τάφηκε στον καθεδρικό ναό του Αγίου Νικολάου.

Η θρυλική μορφή του ανά τους αιώνες

Ο Γεώργιος Καστριώτης ήτο μια μεγάλη πολιτική και στρατιωτική φυσιογνωμία της εποχής του.

Σε μία εποχή ζυμώσεων και ανακατατάξεων στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων και η γιγαντιαία του μορφή, κυριολεκτικώς και μεταφορικώς, απετέλεσε το βράχο αντιστάσεως στην Ασιατική λαίλαπα. Λέγεται πως ήτο μνημένος και στις ιδέες του Γεωργίου Πλήθωνος Γεμιστού, στην πολιτεία του οποίου αίτημα ήταν να ξεχωρίσουν οι πολεμιστές από τους γεωργούς. Ο Καστριώτης είχε αποστείλει στον Μπαλαμπά Πασά σκαπάνη, άροτρο και

δρέπανο προσκαλώντας τον να επανέλθει στην τέχνη των προγόνων του.

Με τον θάνατο του Σκεντέρμπεη αυξήθηκε το κύμα μεταναστεύσεως των Ηπειρωτών στην Κάτω Ιταλία και Σικελία. Οι Τούρκοι κατέλαβαν τη χώρα και ο Μωάμεθ Β΄ έφθασε το 1474 στο Αλέσιο όπου διέταξε την εκταφή του νεκρού του Σκεντέρμπεη για να θαυμάσουν όλοι τον σκελετό του και στη συνέχεια να του αποδώσει ηγεμονικές τιμές.

Η μορφή του Σκεντέρμπεη έγινε θρύλος που κράτησε γερά μέχρι την Επανάσταση.

Οι υπερασπιστάι του Μεσολογγίου τον θεωρούσαν τόσο δικό τους ώστε σε ένα από τα κανονιστάσιά τους (πυροβολεία) είχαν δώσει το όνομα Σκεντέρμπεη, τρίτο κατά σειρά μετά από εκείνα των Δρακούλη και Κανάρη.

Ζωντανή όμως ανάμνηση της φρουράς του Σκεντέρμπεη και του κράτους του παρέμεινε η περιοχή της Χειμάρρας η οποία συνέχισε τις εξεγέρσεις κατά των Τούρκων με ηγέτες τον Γεώργιο Στρέσιο, τον Πήλιο Κασνέτη, κ.ά., με αποκορύφωμα την παροχή ειδικών προνομίων που διήρκεσαν μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα και καθιστούσαν την περιοχή τρόπον τινά αυτόνομο και ανεξάρτητο.

Από τους Οθωμανούς Αρβανίτες καθοδηγούμενους από τις ξένες δυνάμεις (Αυστροουγγαρία, και ιδιαίτερως Ιταλία), γεννήθηκε το νέο κράτος που επέβαλε στους υπηκόους μια ξεχωριστή, όχι ηπειρώτικη ή αρβανίτικη συνείδηση αλλά αλβανική και ανθελληνική, κάνοντας εθνικό τους ήρωα τον Γεώργιο Καστριώτη και εθνικό τους σύμβολο τον δικέφαλο αετό. Το 1960 στην κεντρική πλατεία των Τιράνων, στο σημείο όπου ευρίσκεται το άγαλμα του Στάλιν το οποίο μεταφέρθη σε άλλο σημείο της πόλεως, στήθηκε το άγαλμα του έφιππου Σκεντέρμπεη. Ω! ποία ειρωνεία! Οι απόγονοι των εξωμοτών, αυτών που πρόδωσαν τον αρχηγό τους, να τον οικει-

Δεξιά:
Το άγαλμα του Γεωργίου Καστριώτη - Σκεντέρμπεη στην κεντρική πλατεία των Τιράνων

Κάτω:
Αποψη από το Μουσείο Σκεντέρμπεη στην Κρούγια, με το σπαθί και την περικεφαλαία του ήρωος. Τα πρωτότυπα ευρίσκονται στη Βιέννη

οποιούνται ως "εθνικό ήρωα" και να τοποθετούν το άγαλμα του μεγάλου Ηπειρώτη πολεμαρχου δίπλα στο τζαμί που δεσπόζει της πλατείας.

Κάποτε, ο Πρίγκιπας του Τάραντος Ιωάννης Αντώνιος είχε χαρακτηρίσει τους στρατιώτες του Καστριώτη ως πρόβατα. Δια να λάβει την απάντηση του Σκεντέρμπεη: "Οι προπάτορες Ημών ήσαν Ηπειρώται, εκ των οποίων ηγέρθη εκείνος ο Πύρρος, του οποίου την ορμήν μόλις οι Ρωμαίοι ηδυνήθησαν να αντικρούσουν, εκείνος όστις δια των όπλων εκατέκτησε το Τάραντον και άλλας χώρας της Ιταλίας. Δεν έχεις άντρας δυνατούς ν' αντισταθούν εις τους Ηπειρώτας ειμή τους Ταραντίνους, γένος ανθρώπων βρεμένων και γεννηθέντων μόνον δια να ψαρεύουν οψάρια".

Η λέξις Ἡρως

Η λέξις ἦρως έχει ευρυτάτην σημασίαν και εις τα πρώτα μνημεία του ελληνικού λόγου, τα ομηρικά έπη, και σήμερα. Επειδή δε όχι μόνον δεν διετήρησεν η λέξις αύτη το αυτό πλάτος της σημασίας της εις πάσας τας εποχάς, αλλά και η ηρωολατρεία κατά τους ιστορικούς (και μάλιστα τους της πρώτης ακμής) χρόνους της αρχαίας Ελλάδος απετέλει το ουσιωδέστερον κεφάλαιον της θρησκείας των αρχαίων Ελλήνων, η ανεύρεσις της πρώτης σημασίας της λέξεως και η σημασιολογική έπειτα εξέλιξις αυτής απασχόλησε πολύ τους ερμηνευτάς των αρχαίων μύθων.

Αι οδοί τα οποίας ηκολούθησαν οι ερευνηταί ούτοι είναι κυρίως δύο, η της ετυμολογίας της λέξεως ἦρως και η της σημασίας αυτής εις τα αρχαία ελληνικά κείμενα κατά την χρονολογικήν σειράν των. Η ετυμολογική όμως πορεία δεν ωδήγησε τους ερευνητάς εις το αυτό τέρμα. Ούτως εκ των αρχαίων ερευνητών ο Πλάτων συνήπτε την λέξιν ἦρως προς την λέξιν εἶρω (=λέγω) και εἶρη (=αγορά, τόπος συναθροίσεως) και είχε την γνώμην ότι ἦρωες ἦσαν "οι μύθων ρήτορες"(οι ικανοί λέγειν), ή προς την λέξιν έρωσ, ότε ἦρωες ἦσαν, κατ' αυτόν, οι εξ έρωτος (θεού και θνητής γυναικός ή θεάς και θνητού) γεννηθέντες, άλλοι δε προς την λέξιν αἴρη και είχαν την γνώμην ότι ἦρωες ἦσαν οι ηέριοι, οι κατοικούντες δηλαδή εν τη ατμοσφαίρα (αέρι). Κατά το Μέγα ετυμολογικόν ἦρωες είναι οι πάλοι, οι πρωτογενείς άνθρωποι. Εκ των νεωτέρων ετυμολόγων ο G. Curtius ταύτισε την λέξιν προς την λατινικήν *vir* σημαίνουσαν ό,τι και η ελληνική ανήρ, εν αντιθέσει προς τας λέξεις θεός, γυνή, νεανίας, παις, και εμφαντικώς ο γενναίος (άνθρωπος και λατ. *Homo* αντιτίθενται προς το κτήνος). Ο Emile Boisacq σύνηψε την λέξιν ἦρως (ως και την λέξιν Ἡρα-

Herfa) προς την λατινικήν *seruo* (=φυλάττω άθικτον) και έχει την γνώμην, ότι η λέξις ἦρως είναι της αυτής σημασίας, με την λέξιν φύλαξ, προστάτης. Και ο M. Breal, του οποίου η γνώμη συμφωνεί και με την σημασίαν της λέξεως εις το Μέγα ετυμολογικόν, φρονεί ότι η ρίζα της λέξεως ἦρως έχει σχέσιν με το εἶρημα ἦρι (τοπικήν πτώσιν της λέξεως ἦρ-έαρ), το οποίον σημαίνει ποτέ, άλλοτε και είναι πρώτον συνθετικόν του επιθέτου ηριγένεια, το οποίον συνοδεύει την λέξιν "ἠώς" (=αυγή). Κατ' αυτόν λοιπόν ἦρωες είναι οι παλαιοί, ο πρόγονοι. Στηρίγματα εις την γνώμην του ταύτην ο Breal ευρίσκει τα εξής: η πρωΐα (ηριγένεια ἠώς) είναι, ως λέγει, η αρχή της ημέρας και το έαρ η αρχή του έτους, κατ' ακολουθίαν το επίρρημα ἦρι ήτο λογικώς επόμενον ν' αποκτήση την σημασίαν του πάλοι, ποτέ η εις επιτυμβίους στήλας συνηθιζόμενη επιγραφή "ἦρως χρηστέ χαίρε" καθοδηγεί, προσθέτει, προς την σημασίαν ταύτην (=πρόγονε χρηστέ χαίρε), αφού μάλιστα, ως είναι γνωστόν, αι λέξεις εν τη θρησκευτική χρήσει των δυσκόλως αποβάλλουσι την σημασίαν των και η κατάληξις (ως) παρ' Ομήρω είναι συνήθης εις τας λέξεις τας σημαινούσας δεσμόν οικογενειακόν (πάτρως=πατράδελφος,

μήτρως=μητράδελφος, γαλώως=ανδραδελφή ή σύζυγος του αδελφού). Την σημασίαν ταύτην (οι παλαιοί) φαίνεται ότι δίδει και ο Όμηρος εις την Νέκυϊαν της Οδυσσεΐας του. Με την πιθανήν ταύτην γνώμην του Breal η ηρωολατρεία είναι μία μορφή της προγονολατρείας. Είναι δε γνωστόν πόσον επεδίωκον όχι μόνον αι διάφοροι φυλαί της αρχαίας Ελλάδος, αλλά και αι επισημότεραι οικογένειαι εκάστης πόλεως αυτής να επιδεικνύωσιν ως πρώτον πρόγονον, ως γενάρχη των, ένα των μυθικών ηρώων της αρχαίας Ελλάδος.

Εκ της ερεύνης της σημασίας της λέξεως ήρωες εις τα αρχαία ελληνικά κείμενα ευρέθη, ότι αύτη είχαν αλληλοδιαδόχους αυξομειώσεις του πλάτους της σημασίας της κατά διαφόρους εποχάς. Ούτω κατά τους χρόνους του Ομήρου κυρίως μεν ήρωες είναι οι Διογενείς βασιλείς, οι ηγεμόνες δηλαδή, εις τας φλέβας των οποίων έρρεε θείον αίμα (ο Αχιλλεύς, ο Αινείας) και είχαν το σκήπτρον (σύμβολον της εξουσίας των) από του Διός (ο Αγαμέμνων) παρ' αυτούς όμως ο Όμηρος δια του τιμητικού αυτού επιθέτου προσφωνεί και πάντα διακρινόμενον δια την φυσικήν ρώμην του (τον Αίαντα), την πνευματικήν ευστροφίαν του (τον Οδυσσέα), την αφοβίαν και πολεμικήν ορμήν του (τον Διομήδη), την εις υπέρτατον βαθμόν φρόνησίν του (τον Νέστορα) και ακόμη πάντα έχοντα υπερτάτην επιδεξιότητα εις το έργον του (ως τον θείον αοιδόν Δημόδοκον και τον κήρυκα Μούλιον, Οδ. σ. 422). Είναι δηλαδή οι ήρωες του Ομήρου ανώτεροι των ανθρώπων κατά τα δώρα, τα οποία έδωσαν εις αυτούς οι θεοί ή η φύσις, αλλά δεν είναι απηλλαγμένοι των ανθρωπίνων περιπετειών αποθνήσκουσι και ούτοι ως οι λοιποί άνθρωποι και αι ψυχαι των έχουσι την αυτήν εν τω Άδη κατοικίαν. Μόνον ο Μενέλαος έτυχεν εξαιρετικής ευνοίας των θεών, μεταφερθείς ζων εις τα Ηλύσια πεδιά (Οδυσ. Δ, 566 κ.εξ) και κατά τινα μεθομηρικήν παράδοσιν (Πινδ. Νεμ. Χ) και ο Διομήδης. Παρά τον κοινόν όμως προς τους λοιπούς ανθρώπους κλήρών των, οι ομηρικοί ήρωες, και ιδίως εκ τούτων οι πολεμικοί, με την εξύμνησιν των κατορθωμάτων των ήσκησαν τοσαύτην γοητεί-

αν εις την ελληνικήν φαντασίαν, ώστε εις τους οφθαλμούς των ανθρώπων, οι οποίοι ήκουον τα κλέα αυτών, ανυψώθησαν ούτοι εις θεούς. Την αντίληψιν ταύτην των συγχρόνων του μετωχέτευσεν εις τα ποιήματά του ο Ησιόδος, όστις αποκαλεί ημιθέους πάντας τους γενναίους πολεμιστάς, οίτινες έπεσαν εν Τροία ή προ των τειχών των Θηβών. Ήσαν ανδρειότεροι και γενναίότεροι, λέγει, και δια τούτο ο Ζευς εν τη δικαιοσύνη του έδωκεν εις αυτούς ως κατοικίαν μετά θάνατον τας νήσους των Μακάρων, ένθα "τρεις έτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος άρουρα μελιηδέα καρπόν" (Ησιόδ. Έργ. Και Ημ. 158 κ.εξ). Η εκφρασθείσα όμως γνώμη του ποιητού περί της κατοικίας των ηρώων δεν έγινεν ασπαστή υπό του ελληνικού λαού, διότι το θρησκευτικόν αίσθημά του εχρειάζετο κατοικίαν των ηρώων προσιτωτέ-

ραν εις αυτόν, δια τούτο οι αρχαίοι Έλληνες ηκολούθησαν την ομηρικήν παράδοσιν, πιστεύοντες ότι, πλην του Ηρακλέους, όστις ανήλθεν εις τον Όλυμπον, οι λοιποί κατοικούσιν εις τον Άδην, όπου και πάντες οι ζήσαντες εν τη γη και αυτός ακόμη ο κριτής γενόμενος των ψυχών των αποθησκοόντων Αιακός, ως ο καταποθείς μετά του άρματός του εντός χάσματος γης, ανοιγέντος αιφνιδίως υπό του Διός (διότι ηθέλησε να καταστήση αυτόν αθάνατον), Αμφιάραος, του οποίου η φώνη από του Άδου εγένετο ακουστή υπό των συμβουλευομένων αυτόν εις το παρά το χάσμα ανεγερθέν κατά τους μεταγενεστέρους χρόνους ιερών του. Ούτε όμως εις τους χρόνους του Ομήρου, ούτε εις τους χρόνους του Ησιόδου επίστευον, ότι οι ήρωες είχαν την δύναμιν, ως οι θεοί, να ωφελήσωσιν ή βλάψωσιν τους ανθρώπους".

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

"Οι ήρωες διέμενον κατά τας λαϊκὰς δοξασίας εις την χώραν αυτήν του θανάτου το δε τυπικόν της λατρείας των υπενθύμιζεν την λατρείαν των χθονίων θεοτήτων. Εθυσίαζον εις αυτούς όχι κατά την ανατολήν της ημέρας, όπως εις τους Ολυμπίους, αλλά κατά το εσπέρας, την ώραν που ο ήλιος κατεβαίνει εις τας σκοτεινάς κατοικίας. Το θύμα που προσέφερον εις τους ήρωας το έστρεφον προς την δύσιν, ο δε βωμός ήτο χαμηλός και μόλις υψώνετο επάνω από το έδαφος, πλησίον ενός λάκκου όπου έρριπτον την κεφαλήν του θυσιαζομένου ζώου (λεπτομερείας περί της λατρείας των ηρώων βλέπε Κ.Φ. Χέρμαν "Ελλην. Αρχαιότητες" τόμος II, παρ. 16). Όταν εθυσίαζον επάνω εις τον τάφον του ήρωος, ήνοιγαν οπήν εις αυτόν ώστε το αίμα του θύματος να φθάση δια μέσου της γης εις το μέρος όπου έμενε το ισχυρόν και άφθαρτον ον, του οποίου ήθελον να εξασφαλίσουν την προστασίαν (Παυσαν. 1,4,10). Έτσι οι ήρωες ήσαν δια τους Έλληνας, απλώς οι επιφανέστεροι από τους νεκρούς των περασμένων αιώνων και η λατρεία των, αν και περισσότερο μεγαλοπρεπής, ωμοιάζε με τας τιμάς που κάθε οικογένεια απέδιδε εις τους νεκρούς της".

ΝΤΕΣΑΡΜ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

8η Εημερώνοντας 9η Αυγούστου ΜΝΗΜΗ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

*"Μένα με λένε Μπότσαρη
μένα με λένε Μάρκο
Πασάδες δεν προσκύνησα
Κι ούτε θα προσκυνήσω
Κι έκανα όρκο στο Θεό και
Στο έρημο το Σούλι
Να πολεμήσω την Τουρκιά
Όσο καιρό κι αν ζήσω"*

Όταν διαβάζετε αυτές τις αράδες θυμηθείτε πως στις 8 προς 9 Αυγούστου έπαιξε στο πεδίο της μάχης ο Μάρκος ο Τουρκοφάγος. Ο Μάρκο-Μπότσαρης γιος του Καπετάν Κίτσου γεννήθηκε στο Παλαιοχώρι Σουλίου το 1790. Τηλεγραφικά, τιμής ένεκεν ασκιογραφήσουμε τον Μεγάλο Άνδρα! Από μικρός, όπως πολλά Σουλιωτόπουλα, πέρασε πολλά χρόνια στην αυλή του Αλή Πασά. Όταν έρχεται η έκρηξη του ξεσηκωμού ο Μάρκος βρίσκεται εκεί όπου το καθήκον τον καλεί.

Στη μάχη του Πέτα, παρά το αρνητικό αποτέλεσμα διακρίνεται και προσπαθεί στην αρχή να αποτρέψει και μετά να καλύψει την άτακτη υποχώρηση.

Πρωταγωνιστεί στην άμυνα της πρώτης πολιορκίας του Μεσολογγίου και η διοίκηση το 1822 θα τον ονομάσει σε αρχηστράτηγο πράγμα που θα προκαλέσει ζήλια σε πολλούς καπεταναίους. Ο Μάρκος εμπρός στο συμφέρον της Πατρίδος καλεί τους αρχηγούς και για να αποτρέψει φατριαστικά φαινόμενα σχίζει τον διορισμό λέγοντας: "Εμείς, αδελφια, δεν μας απόμεινε τίποτα να μοιράσουμε... Το μόνο κοινό, που έχουμε είναι η τιμή και η δόξα. Να, ο εχθρός μας περιμένει. Στον πόλεμο που θα ανοίξουμε μαζί του θα δοξασθεί και θα τιμηθεί εκείνος από εμάς που θα σταθεί αληθινό παλληκάρι!"

Τον Ιούλιο του 1822 ο πασάς της Σκόδρας Μουσταφά με πολυάριθμο στρατό Οσμανών και Αλβανών ξεκινά από τα Τρίκαλα προς την Ρούμελη. Τον αετό της Ρούμελης Καραϊσκάκη τον κατατρώει ο πυρετός λόγω φυματίωσης και αναζητά νοσηλεία στο προσφιλές του καταφύγιο έξω από το Καρπε-

νήσι, στο μοναστήρι της Παναγίας του Προυσού.

Ο Μάρκος ενώνει τους άνδρες του Καραϊσκάκη με τους δικούς του και με τον Τζαβέλα αποφασίζουν να κόψουν τον δρόμο του Αλβανού καταλαμβάνοντας το Μικρό και Μεγάλο Χωριό. Οι προφυλακές του Μουσταφά, Αλβανοί Γκέκηδες, υπό του Τζελαλεντίν μπέη, θείου του Μουσταφά, φτάνουν στο Κεφαλόβρυσο.

Ο Μπότσαρης στην προσπάθειά του να αξιοποιήσει την μικρή του δύναμη αναλαμβάνει δράση με επιδρομή στο εχθρικό στρατόπεδο έχοντας μαζί του τετρακόσιους άνδρες, ενώ ο Κίτσος Τζαβέλας με τους υπόλοιπους 800 θα πλαγιοκοπήσει τις εχθρικές δυνάμεις που σταθμεύουν στην τοποθεσία Πλατάνια ούτως ώστε να μη σπεύσουν εις βοήθεια του Τζελαλεντίν. Την νύχτα της 8ης Αυγούστου ξημερώνοντας 9η, οι άνδρες εισέδυσαν στο εχθρικό στρατόπεδο παριστάνοντας τους Αλβανούς και όπως είχε συμφωνηθεί σταμάτησαν στο τσαντήρια στο κέντρο εκεί δηλαδή που κοιμούνταν ο μπέης και οι αξιωματικοί του. Όταν ο Μάρκος έδωσε το σύνθημα τα γιαταγάνια των Ελλήνων θέριζαν ανελέητα και πάντα προσποιούμενοι τους Αλβανούς έβριζαν στα αρβανίτικα παραπονούμενοι δήθεν για τους καθυστερημένους μισθούς. Κάποτε ο Μάρκος άρχισε να φωνάζει δηλώνοντας την αυθεντική ταυτότητα των επιδρομέων, οπότε προκάλεσε ένα φοβερό κονφουζίο. Οι Αλβανοί σφάζονται από τους Έλληνες και αλληλοσφάζονται στο γενικό αλαλούμ.

Ο Μάρκος τραυματίζεται μάλλον στην βουβωνική χώρα και προσπαθεί με τον μικρότερο αδελφό του Κώστα και τον εξάδελφό του Θανάση να συλλάβουν τον Τζελαλεντίν κρυμμένος πίσω από μια μάντρα. Ο Μάρκος ξεμυτίζει για να τον εντοπίσει και τότε δέχεται το φονικό βόλι στο μέτωπο.

Ο Θανάσης φορτωμένος με τον νεκρό Αρχηγό συνεχίζει να πολεμά, αλλά επειδή ξημερώνει 9η Αυγούστου και το σκοτάδι δεν τους προφυλάσσει, μαζί με τον Κώστα καλούν τους υπόλοιπους σε τακτική υποχώρηση. Εγκαταλείπουν το διαλυμένο πλέον στρατόπεδο συναποκομίζοντας αιχμαλώτους και λάφυρα. Οι νεκροί Αλβανοί ξεπερνούν τους χίλιους, ενώ από τους γενναίους έπεσαν σαράντα και άλλοι τόσοι τραυματίστηκαν κατά τον Σπύρο Τρικούπη.

Η σωρός του Αρχηγού έφτασε στις 10 Αυγούστου στην Ιερά Πόλη των Ελλήνων. Ο Πουκεβίλ γράφει λεπτομέρειες για την κηδεία του, αλλά ο χώρος δεν μας το επιτρέπει. Όλος ο λαός του Μεσολογγίου είχε πάει στην είσοδο της πόλεως για να υποδεχτεί το νεκρό Αρχηγό. Μαζί και ο Κλήρος, οι καπεταναίοι και οι αγωνιστάι της Ιεράς Πόλεως.

Κατά την εξόδιο πορεία μπροστά βάδιζε ο έπαρχος Κωνσταντίνος Μεταξάς, Τούρκοι, Οσμανοί και Αλβανοί αιχμάλωτοι της μάχης σύρονται μαζί με τα λάφυρα, άλογα πασάδων και μπέηδων, σημαίες, μπαϊράκια των εχθρών και ακριβώς πίσω τους οι λεβέντες μαχηταί του Αρχηγού. Δώδεκα δημογέροντες έφεραν στους ώμους το φέρετρο ντυμένο στα γαλάζια και στολισμένο με τριαντάφυλλα και ασφόνδελο. Ακολουθούσαν χίλια άλογα φορτωμένα με λάφυρα κάθε είδους! Ο δρόμος προς την εκκλησία ήταν σπαρμένος με δάφνες. Οι καμπάνες χτυπούσαν πένθιμα και τα πυροβόλα από το Βασιλάδι μέχρι το Αιτωλικό έριχναν για να τιμήσουν τον νεκρό Αρχηγό.

Πίσω από την εκκλησία της Παναγίας παραδόθηκε το σώμα του ήρωος στον αιώνιο ύπνο και την αιωνιότητα, δίπλα στους τάφους του Κυριακούλη Μαυρομιχάλη και του στρατηγού Νόρμαν.

Όσβαλντ Σπέγκλερ

«Η ώρα της απόφασης»

Προλογικό Σημείωμα

Δεν αποτελεί παρά καλό οιωνό, χαρά και δικαίωση η πρόσφατη έκδοση του δίτομου έργου του Όσβαλντ Σπέγκλερ, "Η παρακμή της Δύσης" από τις εκδόσεις "Τυποθήκη". Δεν θα ήταν αλαζονικό να ισχυριστούμε ότι η **ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ** ήταν η μόνη που ενδιαφέρθηκε για το έργο του κορυφαίου φιλοσόφου της Ιστορίας τα τελευταία 25 έτη. Και η περσινή αναφορά μας, σύνοψη των ιδεών του συγγραφέα, αλλά και μετάφραση κάποιων τμημάτων, αποτελεί μία πρωτιά, που πολύ λίγο μας ενδιαφέρει ν' αναγνωριστεί απ' αυτούς, που ο ίδιος ο Σπέγκλερ σιχαίνεται. Σκοπός μας είναι να εκπαιδύσουμε τις επερχόμενες γενιές μ' ό,τι θεωρούμε χρησιμότερο για την μεγάλη αντιμετώπιση του Έθνους.

Χαιρόμαστε, λοιπόν, που το βιβλίο του φιλοσόφου, πάει πολύ καλά σε πωλήσεις, κι ευχόμαστε να κάνει πολλές επανεκδόσεις.

"Αξιοσημείωτη είναι η προσπάθεια του περιοδικού (ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ) να οικειοποιηθεί το γερμανό φιλόσοφο του πολιτισμού και της ιστορίας Όσβαλντ Σπέγκλερ, χαρακτηρίζοντάς τον σχεδόν ως θεωρητικό και προφήτη του γερμανικού εθνικοσοσιαλισμού. ... Φυσικά οι προσπάθειες οικειοποίησης του φιλοσόφου από την ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ είναι γελοίες αλλά ταυτόχρονα ενδεικτικές μια νοοτροπίας..."

Αυτά έγραψε στο τεύχος Μαρτίου 2004 του περιοδικού "Προθήκη" ο εκδότης του κ. Μ. Πιτσιλίδης, συμπεριλαμβάνοντας την ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ στο αφιέρωμά του για το Ελλαδεμπόριο. Δεν θ' απαντήσουμε στα περί Ελλαδεμπορίου, τουλάχιστον εδώ. Εύκολα ξεχωρίζει η ήρα από το σιτάρι, για το ποιοι είναι Ελλαδέμποροι, αλλά εδώ δεν είναι προνόμιο κανενός "προοδευτικού" Πιτσιλίδη να μας το υποδείξει. Τώρα για την "γελοία οικειοποίηση του Σπέγκλερ" ας πάρουν την απάντησή τους από τον ίδιο τον συγγραφέα, όπως άλλωστε κάναμε και στην περίπτωση του Χάιντεγκερ.

Παραδίδουμε, λοιπόν, μεταφρασμένη, σήμερα την "εισαγωγή" του τελευταίου βιβλίου του Σπέγκλερ "Η ώρα της απόφασης", το οποίο εξεδόθη λίγους μήνες μετά την ανάληψη της εξουσίας από τους εθνικοσοσιαλιστές στη Γερμανία το 1933. Όπως είχαμε γράψει, παλιότερα, το μικρό αυτό αριστούργημα είχε σκοπό να νουθετήσει κάνοντας κριτική από τα "δεξιά" στους εθνικοσοσιαλιστές. Αφού πούλησε πάνω από 150.000 αντίτυπα, το κόμμα αποφάσισε την διακοπή της εκδόσεώς του γιατί "αλλοίωνε τις απόψεις του εθνικοσοσιαλισμού".

Ο Σπέγκλερ όπως κι ο Χάιντεγκερ προσπάθησαν με τον τρόπο τους να δώσουν μια μορφή διαφορετική στο επαναστατικό κίνημα της εποχής, έχασαν όμως την μάχη στη σύγκρουση με άλλους θεωρητικούς του κόμματος. Το αν δικαίωθηκαν ή όχι, απομένει να το αποτιμήσουμε εμείς, δεκαετίες αργότερα, αφού γνωρίσουμε τα δεδομένα. Πάντως, από το λιτό βήμα, κάτω από την λάσπη και την σιωπή που μας έχουν επιβάλλει, ας θυμίσουμε στους "προοδευτικούς" ότι και στην περίπτωση του γερμανικού εθνικοσοσιαλισμού η ήττα δεν επήλθε σε επίπεδο ιδεών, αλλά σε επίπεδο αριθμών μεραρχιών.

Γνωρίζουμε, ότι γνωρίζουν αυτήν την "μικρή" λεπτομέρεια της Ιστορίας και δικαιολογούμε την λύσσα τους.

«Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ»

ΟΣΒΑΛΝΤ ΣΠΕΓΚΛΕΡ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κανένας άλλος δεν θα προσδοκούσε με μεγαλύτερη λαχτάρα απ' ότι εγώ την εθνική επανάσταση αυτής της χρονιάς. Η άθλια επανάσταση του 1918, μου ήταν απεχθής από την πρώτη της ημέρα, καθώς επρόκειτο για την προδοσία εκ μέρους του κατώτερου τμήματος του λαού μας, του άλλου, του δυνατού και ζωντανού τμήματος του λαού αυτού, που είχε αφυπνισθεί το 1914 με την πίστη ότι μπορούσε κι ότι θα είχε ένα μέλλον.

Οτιδήποτε πολιτικής φύσεως κείμενο έγραφα έκτοτε, στόχευε κατά των δυνάμεων εκείνων, που με την βοήθεια των εχθρών μας, είχαν οχυρωθεί στο βουνό της μιζέριας και της κακοτυχίας μας με σκοπό να καταστήσουν το μέλλον αυτό, αδύνατο. Κάθε γραμμή που έγραφα είχε το νόημα της συνεισφοράς στην ανατροπή τους κι ελπίζω ότι το κατάφερα.

Κάτι έπρεπε να εμφανιστεί με τον ένα ή άλλο τρόπο, να αποδεσμεύσει τα βαθύτερα ένστικτά μας απ' αυτό το φορτίο, αν επρόκειτο κι εμείς, όπως άλλοι, να έχουμε μια φωνή και να δράσουμε κατά τις επερχόμενες παγκόσμιες κρίσεις και να μη είμαστε απλά και μόνο τα θύματα των κρίσεων αυτών. Η μεγάλη παρτίδα της παγκόσμιας πολιτικής δεν τελείωσε ακόμη. Τώρα είναι που παίζονται τα πιο πολλά. Κάθε ζωντανό έθνος πρέπει να ανέλθει στην μεγαλοσύνη του ή να καταποντισθεί.

Αλλά, τα γεγονότα της χρονιάς αυτής μας επιτρέπουν να ελπίζουμε ότι η απόφαση, για την περίπτωση μας δεν έχει παρθεί, ότι εμείς, όπως την εποχή του Μπίσμαρκ, αργά ή γρήγορα, θα ξαναγίνουμε υποκείμενα κι όχι αντικείμενα της ιστορίας. Οι δεκαετίες που διανύουμε είναι τρομερές και συνεπώς τρομακτικές, δεν αφήνουν χώρο για ευτυχία.

Μεγαλείο και ευτυχία είναι έννοιες ασύμβατες, και δεν μας δίνεται επιλογή. Ουδείς, σε κανένα σημείο του κόσμου δεν θα είναι ευτυχής στις μέρες μας, όμως πολλοί θα αποδειχθούν ικανοί να ελέγξουν με την εξάσκηση της θέλησής τους τη μεγαλοσύνη ή την ασημαντότητα της πορείας της ζωής τους. Όσο για εκείνους που αναζητούν την άνεσή τους, όλο κι όλο, δεν τους αξίζει να υπάρχουν.

Ο άνθρωπος της δράσης είναι συχνά, περιορισμένης διορατικότητας. Καθοδηγείται χωρίς να γνωρίζει τον πραγματικό στόχο. Κατά πάσα πιθανότητα θα προέβαλλε αντίσταση, αν τον έβλεπε, καθώς η λογική της μοίρας ουδέποτε έλαβε υπόψη της τις ανθρώπινες επιθυμίες. Πολύ συχνότερα, ξεστρατίζει επειδή δημιουργεί μια πλαστική εικόνα

των πραγμάτων γύρω του και μέσα του.

Εκεί βρίσκεται η μεγάλη αποστολή του ειδικού ιστορικού (με την αληθινή έννοια), να αντιληφθεί τα γεγονότα των ημερών του και μέσα από αυτά να διαβλέψει, να ερμηνεύσει και να προσδιορίσει το μέλλον -που ούτως άλλως θα έρθει θέλοντας και μη. Μια εποχή με τέτοια αυτεπίγνωση όπως η δική μας δεν είναι δυνατόν να κατανοηθεί δίχως δημιουργική, προβλεπτική, προειδοποιητική, καθοδηγητική κριτική αξιολόγηση.

Δεν πρόκειται ούτε να επιπλήξω, ούτε να κολακεύσω. Αποφεύγω να σχηματίσω μια εκτίμηση για εκείνα τα πράγματα που μόλις γεννιούνται. Η πραγματική αποτίμηση ενός γεγονότος είναι δυνατή μόνον όταν πια αποτελεί μακρύ παρελθόν και τα οριστικά καλά ή κακά αποτελέσματα είναι από καιρό αναμφισβήτητα γεγονότα: σαν να λέμε όταν έχουν περάσει κάμποσες δεκαετίες. Κάθε ώριμη κατανόηση του Ναπολέοντος ήταν αδύνατη πριν το τέλος του περασμένου αιώνα κι ακόμη κι εμείς δεν μπορούμε να έχουμε μια τελική άποψη για τον Μπίσμαρκ. Μόνο τα δεδομένα στέκουν απαρασάλευτα, οι κρίσεις αμφιταλαντεύονται κι αλλάζουν. Εν περιλήψει, ένα μεγάλο γεγονός δεν χρειάζεται την τρέχουσα αποτίμηση. Η ιστορία, μόνο, θα το κρίνει όταν όλοι οι ομόχρονοί του δεν θα είναι πια ζωντανοί.

Εν τούτοις, από τώρα θα μπορούσε να ειπωθεί το εξής: Η εθνική επανάσταση του 1933 ήταν ένα επιβλητικό φαινόμενο και θα παραμείνει έτσι και

στα μελλοντικά μάτια, εξαιτίας της στοιχειακής, υπερρατομικής δύναμης με την οποία επήλθε και της πνευματικής πειθαρχίας με την οποία συνετελέσθη. Εδώ υπήρξε κάτι Πρωσσικό, πέρα για πέρα, όπως συνέβη και στο ξεσκήωμα του 1914, το οποίο μεταμόρφωσε τις ψυχές σε μια στιγμή.

Οι Γερμανοί "οραματιστές" εγέρθησαν με καθυσχαστική φυσικότητα για ν' ανοίξουν δρόμο στο μέλλον. Πλην όμως, ακόμη περισσότερο, πρέπει αυτοί που συμμετείχαν να καταλάβουν ότι δεν επρόκειτο για νίκη, μιας και δεν υπήρξαν αντίπαλοι. Η δύναμη της έγερσης ήταν τόση που οτιδήποτε υπήρξε ή ήταν δραστήριο συμπαράσύρθηκε μέσα της. Επρόκειτο για την υπόσχεση μελλοντικών νικών, που όμως θα πρέπει να κερδηθούν με σκληρό αγώνα, απλά και μόνο προετοίμασε το έδαφος γι' αυτές.

Οι αρχηγοί φέρουν την πλήρη ευθύνη και γι' αυτό, αυτοί πρέπει να γνωρίζουν ή να μάθουν την σημασία όλων αυτών. Η αποστολή αυτή είναι γεμάτη από ασύλληπτους κινδύνους κι ο χώρος της δεν βρίσκεται στα σύνορα της Γερμανίας, μα παραπέρα, στο βασίλειο των πολέμων και των καταστροφών όπου μόνο η παγκόσμια πολιτική εκφράζεται.

Η Γερμανία, περισσότερο από κάθε άλλη χώρα είναι δεμένη με τη μοίρα όλων των άλλων. Θα ήταν η τελευταία που θα μπορούσε να καθοδηγηθεί να ήταν αυτόνομη. Κι ακόμη περισσότερο, δεν πρόκειται για την πρώτη εθνική επανάσταση που έλαβε χώρα -προϋπήρξαν αυτές του Κρόμγουελ και του Μιραμπώ- αλλά για την πρώτη φορά που συνέβη σε μια πολιτικά απροσπάτευτη κι εξαιρετικά κινδυνεύουσα χώρα, κι αυτό το γεγονός πολλαπλασιάζει αναρίθμητα την δυσκολία των επιδιωκόμενων σκοπών. Οι σκοποί αυτοί, απαξιάπαντες, μόλις αναδύονται, είναι ελάχιστα απτοί και ανεξιχνίαστοι. Δεν είναι ούτε ώρα ούτε η στιγμή για παραληρήματα θριάμβου. Δεινά προσμένουν εκείνους που εκλαμβάνουν λανθασμένα την κινητοποίηση για νίκη!

Ένα κίνημα μόλις ξεκίνησε. Δεν έχει φτάσει στο στόχο του και τα μείζονα προβλήματα του καιρού μας ουδόλως μεταβλήθηκαν από αυτό. Δεν αφορούν μόνο την Γερμανία, αλλά ολόκληρο τον κόσμο, δεν πρόκειται για προβλήματα λίγων ετών αλλά ολόκληρου του αιώνα.

Ο κίνδυνος με τους ενθουσιώδεις είναι ότι φαντάζονται την κατάσταση ως απλούστατη. Ο ενθουσιασμός, δεν συνάδει με σκοπούς που βρίσκονται γενιές μπροστά. Παρ' όλα αυτά, μ' αυτούς τους ενθουσιώδεις είναι που οι πραγματικές αποφάσεις της ιστορίας ξεκινούν.

Η ανάληψη της εξουσίας έλαβε χώρα σε μια πε-

ριπλεγμένη εναλλαγή δύναμης και αδυναμίας. Βλέπω με ανησυχία ότι τα πανηγύρια συνεχίζονται καθημερινά. Θα ήταν καλλίτερα να συγκρατήσουμε τον ενθουσιασμό μας για την μέρα των αληθινών κι οριστικών αποτελεσμάτων, τουτέστιν, των επιτυχιών στην εξωτερική πολιτική, το μόνο που έχει σημασία.

Όταν θα έχουν επιτευχθεί, οι άνθρωποι εκείνοι που έκαναν τα πρώτα βήματα, ίσως να είναι όλοι νεκροί ή ξεχασμένοι και περιφρονημένοι, ώσπου σε κάποιο σημείο, οι επίγονοί τους θα αναγνωρίσουν την σημασία τους.

Η ιστορία δεν είναι συναισθηματική και θα εξαπατήσει κάθε άνθρωπο που κινείται συναισθηματικά. Σε κάθε κίνημα μ' ένα τέτοιο ξεκίνημα υπάρχουν πολλές δυνατότητες ανάπτυξης τις οποίες οι συμμετέχοντες, συχνά, δεν αντιλαμβάνονται πλήρως. Το κίνημα μπορεί να γίνει άκαμπτο λόγω υπερβολικών αρχών και θεωριών. Μπορεί να ξεπέσει σε πολιτική, κοινωνική ή οικονομική αναρχία ή ίσως να αναδιπλωθεί στον εαυτό του με αποτέλεσμα την ματαιότητα. Στο Παρίσι το 1793 είχε γίνει αισθητό ότι "que n a changerait" (τίποτα δε θ' άλλαξε).

Η μέθη της στιγμής που συχνά χαντακώνει τις όποιες δυνατότητες στο ξεκίνημά τους, συχνά ακολουθείται από απογοήτευση κι αβεβαιότητα ως προς το επόμενο βήμα. Στην εξουσία ανέρχονται στοιχεία που θεωρούν την απόλαυση της ισχύος αυτής ως ένα καθαυτό σημαντικό γεγονός και μετά χαράς διαιωνίζουν μια τάξη πραγμάτων που είναι αποδεκτή μόνον πρόσκαιρα.

Οι σωστές ιδέες μεγαλοποιούνται κι οδηγούν στην αυτοεξύμνηση από τους φανατικούς κι αυτό που στο ξεκίνημα του υπόσχετο μεγαλεία καταλήγει ως τραγωδία ή και κωμωδία. Ας αντικρύσουμε τους κινδύνους σε εύθετο χρόνο, με νηφαλιότητα, ώστε ν' αποδειχθούμε σοφότεροι απ' ότι άλλοι μια γενιά πριν.

Αλλά αν πρόκειται να θεμελιωθεί κάτι στερεό, για να οικοδομηθεί ένα σπουδαίο μέλλον, κάτι που θα χτίσουν οι μέλλουσες γενιές, η αρχαία παράδοση πρέπει να συνεχίσει να βρίσκει απήχηση. Αυτό το κάτι που έχουμε στο αίμα μας, κληρονομικά -ήτοι ανέκφραστες ιδέες- είναι και το μόνο που προσδίδει μονιμότητα στο μέλλον μας.

Ο "Πρωσσισμός" (Preusseuntum), όπως το ονόμασα, πριν χρόνια είναι το σημαντικό -είναι αυτό ακριβώς που μόλις δοκιμάστηκε- ενώ ο "Σοσιαλισμός" οποιασδήποτε περιγραφής, δεν είναι. Πρέπει να εκπαιδευτούμε με το Πρωσσικό πρότυπο, που εκδηλώθηκε το 1870 ως το 1914 και που ακόμη κοιμάται στα βάθη της ψυχής μας ως μια μόνιμη

δυναμικότητα. Πρέπει να το φτάσουμε μόνο διαμέσου του ζωντανού παραδείγματος και της ηθικής αυτοπειθαρχίας της άρχουσας τάξης, όχι διαμέσου μιας εισροής λόγων ή δύναμης. Η υπηρεσία μιας ιδέας απαιτεί αυτογνωσία κι ετοιμότητα για εσωτερικές θυσίες ώστε να πείσει. Όποιος μπερδεύει αυτό με τον διανοητικό εθισμό σ' ένα πρόγραμμα, δείχνει άγνοια του όλου ζητήματος. Κι αυτό με φέρνει πίσω στο βιβλίο μου "Πρωσισμός και Σοσιαλισμός" όπου το 1919, ξεκίνησα να υποδεικνύω αυτήν την ηθική αναγκαιότητα χωρίς την οποία δεν πρόκειται να υπάρξει κανέναν μόνιμο οικοδόμημα. Όλα τα άλλα έθνη του κόσμου έχουν κληρονομήσει ένα χαρακτήρα από το παρελθόν τους. Εμείς δεν είχαμε κάποιο διδακτικό παρελθόν κι έτσι οφείλουμε ακόμη να εγερθούμε, να αναπτυχθούμε και να εκγυμνάσουμε τον χαρακτήρα που κείται κοιμώμενος στο αίμα μας.

Το έργο, του οποίου αυτός ο τόμος είναι ο πρώτος, γράφτηκε με το ίδιο αντικείμενο. Κάνω αυτό που έκανα πάντοτε. Ότι δηλαδή, δεν προσφέρω μια ευκατρία εικόνα του μέλλοντος, ακόμη λιγότερο, ένα πρόγραμμα προς πραγματοποίηση -όπως είναι η μόδα σε μας τους Γερμανούς- αλλά μια καθαρή εικόνα των γεγονότων όπως είναι και θα μένουν. Βλέπω επίσης μεγάλους κινδύνους, την απαρχή τους και ίσως τον τρόπο να τους αποφύγουμε. Κι αν κανείς άλλος δεν έχει το κουράγιο να δει και να πει τι βλέπει, εγώ θα το κάνω. Έχω ένα δικαίωμα στην κριτική, αφού μ' αυτόν τον τρόπο έχω δείξει επανειλημμένα αυτό που πρέπει να συμβεί επειδή θα συμβεί. Μια αποφασιστική αλληλουχία από γεγονότα έχουν μπει στη σωστή σειρά. Τίποτα που κάποια στιγμή έγινε γιγονός δεν μπορεί να αποσυρθεί -είμαστε όλοι υποχρεωμένοι να περπατήσουμε στην προκαθορισμένη κατεύθυνση, είτε θέλουμε είτε όχι. Θα ήταν κοντόφθαλμο ή δειλό να πούμε όχι. Αυτό που το άτομο δεν θα πράξει, αυτό το ίδιο θα πράξει η Ιστορία μαζί του.

Όμως για να λεχθεί το ναι προϋποτίθεται κατανόηση, κι αυτό το βιβλίο βρίσκεται εδώ για να την προσφέρει. Είναι ένα σήμα κινδύνου. Οι κίνδυνοι πάντα υπάρχουν. Όποιος δρα κινδυνεύει. Η ζωή η ίδια είναι κίνδυνος. Αλλά αυτοί που συνδέουν την μοίρα των κρατών και των εθνών με την δική τους πρέπει να αντιμετωπίσουν τους κινδύνους αυτούς διορατικά και το να βλέπει κανείς απαιτεί περισσότερο κουράγιο από κάθε τι.

Το παρόν βιβλίο ξεπήδησε μέσα από μια ομιλία: "Η Γερμανία σε κίνδυνο", την οποία έδωσα το 1929 στο Αμβούργο, χωρίς να γίνω και πολύ κατανοητός. Τον Νοέμβριο του 1932 ξεκίνησα να αναπτύσω το θέμα, ακόμη με βάση την τότε υπάρ-

χουσα κατάσταση στη Γερμανία. Στις 30 Ιανουαρίου του 1933 είχα φτάσει στην σελίδα 106. Δεν άλλαξα τίποτα στο κείμενο, γιατί εγώ δεν γράφω για τους επόμενους μήνες ή τον επόμενο χρόνο, αλλά για το μέλλον. Ότι είναι πραγματικό δεν μπορεί να μηδενιστεί από ένα γεγονός. Μόνο τον τίτλο άλλαξα για να μη υπάρξουν παρεξηγήσεις. Δεν είναι η εθνική ανάληψη της εξουσίας που αποτελεί τον κίνδυνο, οι κίνδυνοι προϋπήρχαν, μερικοί από το 1918 αλλά και πιο παλιά ακόμη και παραμένουν και σήμερα καθώς δεν γίνεται να εξαφανιστούν από ένα μεμονωμένο γεγονός το οποίο πριν γίνει αποτελεσματικό απέναντί τους πρέπει να υποστεί μια μακροχρόνια ανάπτυξη προς την σωστή κατεύθυνση. Η Γερμανία είναι σε κίνδυνο.

Ο φόβος μου για την Γερμανία ουδόλως μειώθηκε. Η νίκη του Μαρτίου ήταν εύκολο ν' ανοίξει τα μάτια των νικητών, να δουν την έκταση του κινδύνου την καταγωγή και την διάρκειά του.

Κανείς δεν γνωρίζει τι μορφές, καταστάσεις και προσωπικότητες θα αναδυθούν απ' αυτήν την αναστάτωση ή τις αντιδράσεις που θα δημιουργήσουν στο εξωτερικό. Κάθε επανάσταση κάνει την εξωτερική κατάσταση της χώρας χειρότερη, κι αυτό μόνο, απαιτεί την παρουσία πολιτικών του μεγέθους του Μπίσμαρκ, προς αντιμετώπισή της.

Βρισκόμαστε, ίσως, πριν από ένα δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ανίκανοι να μετρήσουμε την κατανομή των δυνάμεων ή να προβλέψουμε τα μέσα ή τους στόχους -στρατιωτικούς, οικονομικούς, επαναστατικούς. Δεν υπάρχει χρόνος να περιοριστούμε στην εσωτερική πολιτική, πρέπει να είμαστε σε καλή κατάσταση για να αντιμετωπίσουμε κάθε πιθανό επεισόδιο. Η Γερμανία δεν είναι νησί. Αν αποτύχουμε να δούμε την σχέση μας με τον κόσμο ως -για μας ιδιαίτερα- το σημαντικό πρόβλημα η μοίρα -και τι μοίρα!- θα μας καταποντίσει χωρίς έλεος. Η Γερμανία είναι η χώρα κλειδί στον κόσμο, όχι μόνο σε σχέση την γεωγραφική της θέση στα σύνορα της Ασίας (που σήμερα αποτελεί την σημαντικότερη ήπειρο της παγκόσμιας πολιτικής), αλλά επειδή οι Γερμανοί είναι ακόμη αρκετά νέοι για να γευτούν προβλήματα της παγκοσμίου ιστορίας, να τους δώσουν μορφή και λύση, εσωτερικά, ενώ άλλα έθνη είναι πολύ γηρασμένα κι άκαμπτα για να κάνουν κάτι παραπάνω από το να αντισταθούν. Αλλά το να αντιμετωπίσεις μεγάλα προβλήματα, όπως και σ' άλλες περιπτώσεις, η επίθεση είναι αυτή που φέρει την μεγαλύτερη υποσχέση της νίκης.

Γι' αυτό έγραψα. Θα έχει το αποτέλεσμα που επιπλίζω;

Μόναχο, Ιούλιος 1933

Το Μακεδονικό Πρακτορείο

Ειδήσεων στην υπηρεσία

του... Κέντρου Βίζενταλ!

"Το Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, απευθύνεται στους χρήστες του Internet, σε όλο τον κόσμο, ζητώντας πληροφορίες, που θα μπορούσαν να βοηθήσουν τις αρχές και την Ιντερπόλ, να εντοπίσουν-εφόσον βεβαίως βρίσκεται ακόμη στη ζωή- τον Ναζί εγκληματία πολέμου Μπρούννερ..."

Δεν μας δημιούργησε καμμία έκπληξη το γεγονός ότι από ένα επίσημο (κρατικό) πρακτορείο ειδήσεων, όπως είναι το Μακεδονικό, είδαμε στην ιστοσελίδα του να αφιερώνεται μεγάλος χώρος για την αναζήτηση και σύλληψη ενός εγκληματία πολέμου, ενός πολέμου που τέλειωσε πριν από 60 ολόκληρα χρόνια! Δεν μας προκάλεσε έκπληξη γιατί γνωρίζουμε ότι αυτοί για λογαριασμό των οποίων το Μακεδονικό Πρακτορείο ειδήσεων κάνει έκκληση για πληροφορίες είναι αρκετά ισχυροί, παρ' ότι προσπαθούν με κάθε τρόπο να μας πείσουν ότι δεν είναι. Στο κείμενο που ακολουθεί στην συνέχεια ζητούνται πληροφορίες για την σύλληψη του Αλόις Μπρούννερ, που θεωρείται εγκληματίας πολέμου (χωρίς βεβαίως ποτέ να έχει καταδικαστεί!). Τι έγινε αλήθεια "σύντροφοι" το τεκμήριον... της αθωότητας, για το οποίο μας μιλούσατε συνεχώς όταν γινότανε η δίκη της "17 Νοέμβρη"; Το αστείο της υποθέσεως είναι ότι ακόμη και το ίδιο το Μακεδονικό Πρακτορείο ειδήσεων στην αναζήτησή του προσθέτει την φράση **"εφόσον βεβαίως βρίσκεται ακόμη στη ζωή"**, που μας θυμίζει το "Φαρ Ουέστ" και τις περίφημες πινακίδες που βλέπουμε στις ταινίες "γούεστερν": **"wanted dead or alive"**...

Θα ήταν αφελές να ρωτήσουμε πως γίνεται να

καταζητείται από ένα Ελληνικό ΜΜΕ ένας άνθρωπος για αδικήματα που με βάσει τους Ελληνικούς νόμους έχουν παραγραφεί; Θα ήταν αφελές να ρωτήσουμε γιατί δεν αναζητούμε τους ενόχους των εγκλημάτων πολέμου που έγιναν από τους Τούρκους στην Κύπρο το 1974 και που δεν έχουν παραγραφεί; Θα ήταν αφελές να ρωτήσουμε γιατί το Μακεδονικό πρακτορείο ειδήσεων δεν ζητά στοιχεία για τους γνωστούς φονιάδες του Σολωμού Σολωμού και του Τάσου Ισαάκ, που δολοφονήθηκαν μόλις το 1996; Ή μήπως οι Έλληνες όταν τους σκοτώνουν δεν έχουν ψυχή;

Διαβάστε τώρα το παρακάτω κείμενο που περιέχεται στην ιστοσελίδα του Μακεδονικού Πρακτορείου ειδήσεων και στο οποίο αναφερθήκαμε:

Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων

"Το Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, απευθύνεται στους χρήστες του Internet, σε όλο τον κόσμο, ζητώντας πληροφορίες, που θα μπορούσαν να βοηθήσουν τις αρχές και την Ιντερπόλ, να εντοπίσουν-εφόσον βεβαίως βρίσκεται ακόμη στη ζωή- τον εγκληματία πολέμου Αλόις Μπρούννερ, ο οποίος οργάνωσε μαζί με άλλους Ναζί αξιωματικούς το Ολοκαύτωμα των 50.000 Εβραίων της Θεσσαλονίκης, καθώς και την εξόστωση 24.000 Εβραίων στο Ντρανσί της Γαλλίας

και άλλες περιοχές της Ευρώπης στη διάρκεια του Β΄ παγκοσμίου πολέμου. Ο Αλόις Μπρούννερ, ο 85χρονος σήμερα αυστριακής καταγωγής λοχαγός των Ες-Ες, που πήρε τη γερμανική υπηκοότητα για να ανέλθει την κλίμακα της ιεραρχίας των χιτλερικών υπηρεσιών ασφαλείας, είναι ο άνθρωπος που οργάνωσε τις 19 αποστολές στα κρεματόρια του θανάτου, των Εβραίων της Θεσσαλονίκης και συνέβαλε τα μέγιστα στην καταστροφή της Ισραηλιτικής κοινότητας της Μακεδονίας.

Ο Μπρούννερ, υπό την ιδιότητά του ως στενός συνεργάτης του Άιχμαν, είχε οργανώσει μαζί με τον συνεργάτη του Ντήταρ Βισλιτσέννυ, την εφαρμογή των ρατσιστικών μέτρων του Χίτλερ κατά των εβραίων της Θεσσαλονίκης. Και οι δύο, συνοδευόμενοι από άλλους τέσσερεις ναζί, έφτασαν στην κατεχόμενη από τους γερμανούς Μακεδονική πρωτεύουσα το Σάββατο 6 Φεβρουαρίου 1943, κι αμέσως επιδόθηκαν στο αποτρόπαιο έργο της εξολόθρευσης του εβραϊ-

κού πληθυσμού. Ο Μπρούννερ, ως επικεφαλής της ειδικής επιτροπής των SS και των SD, είχε αναλάβει την εφαρμογή και στην Ελλάδα των ρατσιστικών διαταγών του Χίτλερ, για την εξόντωση του εβραϊκού στοιχείου, φέρνοντας πολύ γρήγορα σε πέρας το τερατώδες έργο του. Στο στρατηγείο τους, που το είχαν εγκαταστήσει στην οδό Βελισαρίου 42, σε μια παλιά επιταγμένη εβραϊκή βίλα, οι Μπρούννερ και Βισλιτσέννυ, οργανώνουν με κάθε λεπτομέρεια το πογκρόμ σε βάρος της μέχρι τότε πολυπληθούς εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης.

Έξι μόλις ημέρες μετά την άφιξή τους στη Θεσσαλονίκη, τα δύο ανθρωπόμορφα τέρατα, εκδίδουν διαταγή με στοιχεία IVB-4, επιβάλλοντας σε όλους τους εβραίους να φορούν υποχρεωτικά το γνωστό διακριτικό κίτρινο άστρο. Ενώ την επομένη μέρα, στις 12-2-1943, διατάσσουν να τοποθετηθούν πινακίδες που να γράφουν "εβραϊκό" σε όλα τα καταστήματα, τα γραφεία και τα ιατρεία των Εβραίων, καθώς και

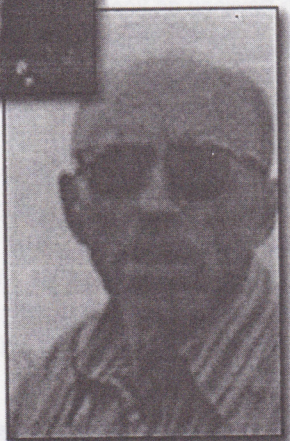
The screenshot shows a Microsoft Internet Explorer browser window with the address bar displaying <http://philippos.mpa.gr/g/other/brunner/>. The website content includes:

- A header with the name "Alois Brunner" and a navigation bar with "Φάκελος Alois Brunner" and "English" options.
- A portrait of Alois Brunner from 1943, labeled "Το 1943".
- A portrait of Alois Brunner in the present, labeled "σήμερα".
- A block of text in Greek: "Το Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, απευθύνεται στους χρήστες του Internet, σε όλο τον κόσμο, ζητώντας πληροφορίες, που θα μπορούσαν να βοηθήσουν τις αρχές και την Ιντερπόλ, να εντοπίσουν-εγίσουν βεβαίως βρίσκεται ακόμη στη ζωή- των εγκληματίων πολέμου Αλόις Μπρούννερ, ο οποίος οργάνωσε μαζί με άλλους Ναζί αξιωματικούς το Ολοκαύτωμα των 50.000 Εβραίων της Θεσσαλονίκης, καθώς και την εξόντωση 24.000 Εβραίων στο Ντρανσί της Γαλλίας και άλλες περιοχές της Ευρώπης στη διάρκεια του Β' παγκοσμίου πολέμου."
- A footer with navigation links: "[Η Ζωή και η Θρόση του] [Οι Επισκέψεις] [Μαρτυρίες] [Τι Ελάτε σε η Ευρώπη] [Η Ισραηλιτική Κοινότητα Δωδεκάνησου] [Διεγερση η Είσηψη της αποστάσης]".
- A footer with the text "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ".

Η κεντρική σελίδα του Μακεδονικού Πρακτορείου Ειδήσεων στο διαδίκτυο στην οποία αναζητείται ο Μπρούννερ

Ο Αλόις Μπρούννερ το 1943

Όπως λέγεται ότι είναι σήμερα

κίτρινο αστέρι στις εισόδους των σπιτιών τους.

Από κει και πέρα, οι δύο λοχαγοί των Ες-Ες, πρωταγωνιστούν σε ένα πραγματικό όργιο σε βάρος της εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης, λεηλατώντας σπίτια και καταστήματα, βασανίζοντας, δολοφονώντας και οργανώνοντας την ομαδική αποστολή των Εβραίων στα κρεματόρια του Άουσβιτς, του Νταχάου, του Μπούχενβαλντ, του Μαουτχάουζεν κ.α.

...Τα ίχνη του Μπρούννερ, ανακάλυψε στη Συρία αρχικά ο υπεύθυνος του Γραφείου Αναζήτησης Εγκληματιών Πολέμου δρ. Σιμόν Βίζενταλ, ενώ αρκετά στοιχεία εντόπισε και ο Γάλλος δικηγόρος Σερζ Κλάρσφελντ, ο οποίος τον αναζητούσε από το τέλος του πολέμου, καθώς ο Μπρούννερ ευθύνεται για τη θανάτωση του πατέρα του. Ο Κλάρσφελντ, είναι ο άνθρωπος που έπαιξε σημαντικό ρόλο στο να εντοπισθεί και να λογοδοτήσει στη δικαιοσύνη ο διαβόητος "Χασάπης της Λυών" Κλάους Μπάρμπι. Τα τελευταία χρόνια, οι εισαγγελικές αρχές της Κολωνίας, στη Γερμανία, αποφάσι-

σαν να προσφέρουν το ποσό των 500.000 μάρκων (περίπου 85 εκατομμύρια δραχμές) για κάθε πληροφορία που θα μπορούσε να οδηγήσει στον εντοπισμό και τη σύλληψη του αξιωματικού των Ες-Ες, ο οποίος οργάνωσε το Ολοκαύτωμα των 50.000 Εβραίων της Θεσσαλονίκης κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Ήδη, από το 1987, το υπουργείο Δικαιοσύνης της Ομοσπονδιακής Γερμανίας ζήτησε επίσημα τον Μπρούννερ από τη Συρία, ενώ η γερμανική δικαιοσύνη είχε ασκήσει σωρεία δίωξεων για "ανθρωποκτονίες κατά συρροή" σε βάρος του Μπρούννερ, για τις ανθρωποκτονίες που διέπραξε κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Ελλάδα (κυρίως στη Θεσσαλονίκη) αλλά και σε άλλες περιοχές της Ευρώπης, από όπου επίσης υπάρχουν καταγγελίες και καταθέσεις αυτοπτών μαρτύρων. Επίσης, εκδόθηκε εναντίον του ένταλμα σύλληψης από την Ιντερπόλ, χωρίς όμως αποτέλεσμα.

... Ο 85χρονος σήμερα αξιωματικός των Ες-Ες, σύμφωνα με στοιχεία της Ομοσπονδιακής Εισαγγελίας της Γερμανίας για τη δίωξη των εγκληματιών πολέμου, διέμενε τουλάχιστον ως πέρυσι στη Συρία, ενώ οι γερμανικές αρχές πιστεύουν ότι τώρα ο Μπρούννερ ίσως να βρίσκεται κάπου στη Νότιο Αμερική, πιθανότατα στην Αργεντινή, όπου συνελήφθη πριν ένα και πλέον χρόνο και εκδόθηκε στην Ιταλία, ένας άλλος αξιωματικός των Ες-Ες, ο Τρίπκε.

Πάντως, η μη σύλληψη μέχρι τώρα του Ναζι αξιωματικού, ίσως να οφείλεται και στο γεγονός ότι, όπως αποκάλυψε ο γερμανός δημοσιογράφος Μίχελ Λάνγκ στην εφημερίδα Tageszeitung (12-12-1991) ο Μπρούννερ υπήρξε μετά τον πόλεμο μέλος της "οργάνωσης Γκέλεν", που συστήθηκε, με απόφαση των αμερικανών, από τον χιτλερικό στρατηγό Ράινχαρτ Γκέλεν και τα μέλη της ήταν πρώην αξιωματικοί των γερμανικών μυστικών υπηρεσιών, οι οποίοι στη συνέχεια αποτέλεσαν τον πυρήνα για τη δημιουργία το 1955, της επίσημης "Υπηρεσίας Πληροφοριών της Γερμανίας" (BND).

Με το θέμα, ασχολήθηκε και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο σε ψήφισμά του, στις 12-9-1991, κατήγγειλε την κυβέρνηση Άσσαντ της Συρίας, ότι "παρέχει άσυλο στον υπεύθυνο για κατάφωρες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τον Αλόις Μπρούννερ, προσωπικό γραμματέα του Άντολφ Αϊχμαν, ο οποίος είναι

προσωπικά υπεύθυνος για τη θανάτωση περισσότερων από 120.000 εβραίων από την Αυστρία, τη Γερμανία, τη Σλοβακία και την Ελλάδα, στέλνοντας στο θάνατο περισσότερα από 200 παιδιά από ορφανοτροφεία". Στο ίδιο ψήφισμα αναφέρονταν επίσης ότι "ο Αλόις Μπρούνερ, ζει από το 1955 στη Δαμασκό της Συρίας, υπό την προστασία της συριακής κυβέρνησης και με Σύριους σωματοφύλακες, έχοντας υιοθετήσει το όνομα του δρα George Fischer, είναι δε γνωστό ότι ζει σε διαμέρισμα, στην οδό Haddad αριθ. 7 της Δαμασκού". Μάλιστα, η βρετανική εφημερίδα "Ομπσέρβερ", στο πρόσφατο δημοσίευσμά της, κατέγραψε και τον αριθμό του τηλεφώνου του, που είναι το 332-690 της Δαμασκού!

...Οι Ισραηλινές Μυστικές Υπηρεσίες, όμως, δεν έχασαν ποτέ τα ίχνη του τουλάχιστον. Δύο φορές επιχειρήσαν να τον δολοφονήσουν με παγιδευμένες επιστολές, μαθαίνοντας κάθε φορά τη διεύθυνσή του στη Δαμασκό.

...Δεν βρίσκεται στη Συρία ο καταζητούμενος για το Ολοκαύτωμα των Εβραίων της Θεσσαλονίκης αξιωματικός των ΕΣ-ΕΣ Αλόις Μπρούνερ, δηλώνει εκπρόσωπος της Συριακής Πρεσβείας στην Ελλάδα, διαψεύδοντας τα πρόσφατα δημοσιεύματα του ελληνικού και του διεθνούς τύπου σύμφωνα με τα οποία ο διαβόητος εγκληματίας πολέμου που αποκλήθηκε "Ο Χασάτης της Θεσσαλονίκης" για τη σφαγή των Εβραίων της Μακεδονίας αξιωματικός του γερμανικού στρατού στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο διαμένει στη Δαμασκό της Συρίας. Απαντώντας σε ερώτηση του Μακεδονικού Πρακτορείου Ειδήσεων το γραφείο τύπου της συριακής πρεσβείας είπε ότι τα σχετικά δημοσιεύματα δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και προσέθεσε ότι ο κ.Μπρούνερ δεν βρίσκεται στη Συρία."

Επίλογος

Όπως διαβάσαμε παραπάνω οι μυστικές πληροφορίες του Ισραήλ έκαναν δύο απόπειρες δολοφονίες κατά του Αλόις Μπρούνερ. Έκαναν την δουλειά τους... Και το Μακεδονικό πρακτορείο την δική του...

Οι Νεοφασίστες

6ο Μέρος

«ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑ»

Στη Πετρούπολη, στην κεντρική πλατεία Πούσκιν, κάθε Τετάρτη απόγευμα, μπορεί να δει κανείς τα μέλη της Πάμματ να μοιράζουν προκηρύξεις και να απευθύνονται στο διερχόμενο πλήθος.

Κρατούν σημαίες με τον δικέφαλο αετό των Τσάρων και πολλοί από αυτούς φορούν στρατιωτικές στολές της εποχής εκείνης.

Στην Μόσχα, από τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '90, είναι συνηθισμένο φαινόμενο για τους Μοσχοβίτες να βλέπουν μπροστά από το Κρεμλίνο τις παρελάσεις των νέων της Ρωσικής Εθνικής Ενότητας. Εδώ το σκηνικό αλλάζει. Είναι όλοι τους ομοίμορφα ντυμένοι, με την πρασινόμαυρη στολή του κόμματος και κοντοκουρεμένοι, σε στυλ που θυμίζει Hitler jugend.

Είναι δυνατόν όλα αυτά να συμβαίνουν στην Ρωσσία του 2000; Μετά από 70 χρόνια κομμουνιστικού καθεστώτος και μια δεκαετία υπερφιλελεύθερης πολιτικής είναι δυνατόν η Ρωσσία να είναι γεμάτη από κόμματα και κινήματα που αυτοπροσδιορίζονται από εθνικιστές μέχρι εθνικοσοσιαλιστές ή και εθνικομπολσεβίκοι;

Με την ανεργία να καλπάζει και εκατομμύρια Ρώσων να βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, με την άνθιση της εγκληματικότητας και την μαφία και τη διαφθορά να έχουν καταλάβει τη δημόσια ζωή, ο εθνικισμός, ο αντισημιτισμός, η αναθεώρηση της ιστορίας, βρίσκονται σε ραγδαία ά-

νοδο. Ποιοί είναι όμως οι Ρώσσοι "φασίστες", τι πιστεύουν, τι θέλουν, ποιές είναι οι ιδεολογικές καταβολές τους;

Κατά αρχάς είναι πάρα πολλοί. Πριν μερικά χρόνια, οι αστυνομικές αρχές τους υπολόγιζαν σε περισσότερους από τετρακόσιες χιλιάδες, η Πάμματ διατείνεται πως έχει πάνω από 50 χιλιάδες μέλη, ενώ στις τελευταίες εκλογές ο εκλογικός σχηματισμός της Ρωσικής Εθνικής Ενότητας, με το όνομα "Εναντίον όλων", έφτασε το 2% με πάνω από ένα εκατομμύριο ψήφους.

Ας δούμε λίγο αναλυτικά τις δύο οργανώσεις, που είναι οι κυριότεροι εκφραστές και παγκόσμια γνωστές, σαν εκπρόσωποι του Ρωσικού φασισμού σήμερα.

Η πρώτη από αυτές είναι η Πάμματ. Το όνομα αυτό σημαίνει "μνήμη" και είναι ο τίτλος του ομώνυμου περιοδικού. Η Πάμματ εκφράζει τον κλασικό, μπορούμε να πούμε, ρωσικό εθνικισμό, ταυτισμένο με την ορθόδοξη παράδοση της χώρας και την τσαρική οικογένεια. Όπως γράφουν οι

ίδιοι: "...Θέλουμε η Ρωσσία να ξαναγίνει μεγάλη όπως ήταν κάποτε, όταν στον κόσμο ο στρατός μας ήταν φόβητρο και οι ηγέτες μας δεν άφηναν να τους ρεζιλεύουν κράτη, μεγάλα όσο μια κουκίδα στον χάρτη, όπως η Εσθονία και η Γεωργία. Εμείς πιστεύουμε στην Ρωσσία και όχι στην Σοβιετική Ένωση".

Η Πάμματ δεν είναι ένα ενιαίο κόμμα, αλλά ένα Πατριωτικό Μέτωπο - ομπρέλα δεκάδων άλλων μικρών οργανώσεων που κινούνται στον ίδιο ιδεολογικό χώρο. Προέρχεται από την παράνομη την εποχή της σοβιετικής εξουσίας "Ρωσική Κοινωνική Χριστιανική Ένωση για την Απελευθέρωση του Λαού", που αποδεκατίστηκε από την Κ.Γ.Β. το 1977. Έπειτα, στα μέσα της δεκαετίας του '80 εμφανίστηκε το μικρό περιοδικό Πάμματ, το οποίο τα τελευταία χρόνια της σοβιετικής κυριαρχίας μπορούσε κανείς να το δει σε περίοπτη θέση, σε πολλά αστυνομικά τμήματα ή στρατιωτικές μονάδες. Σαφώς και η μεγάλη επιρροή του κινήματος στους χώρους των αστυνομικών και των μόνιμων στρατιωτικών που είδαν να καταρρέει σαν χάρτινος πύργος ο κολοσσός που ονομάζονταν "Σοβιετικός Στρατός".

Η οργάνωση πρωτοεμφανίστηκε στη Μόσχα και στο Νοβοροσιμπίρσκ της Σιβηρίας και σήμερα διαθέτει γραφεία σε όλες τις σημαντικές πόλεις που κατοικούν ρωσικοί πληθυσμοί. Έμεινε μακριά από τις εκλογικές αναμετρήσεις, αλλά συμμετείχε ενεργά στις ταραχές του '94 και στην πολιορκία της Δούμας. Είναι εξάλλου συχνό φαινόμενο να δει κανείς τα μέλη της με θρησκευτικά λάβαρα και αυτοκρατορικές στολές να προπαγανδίζουν τις θέσεις τους για την Ρωσική Πατρίδα, τραγουδώντας το "Ο Θεός Σώζει τον Τσάρο".

Οκτώβριος 1994 και το ρωσικό κοινοβούλιο, η Δούμα, έχει καταληφθεί από τις "πατριωτικές" δυνάμεις που αντιπολιτεύονται τον Γέλτσιν. Ανάμεσα στο συγκεντρωμένο πλήθος μπροστά στο κοινοβούλιο, μπορεί να δει κανείς σημαίες με το σφυροδρέπανο και λάβαρα των μοναρχικών. Πρωτοστατούν στις μαχητικές διαδηλώσεις, που σπάνε το κλοιό των αστυνομικών στις γέφυρες του Νέβα, νέοι με κοντό στρατιωτικό κούρεμα, που φορούν τις στολές παραλλαγής του σοβιετικού στρατού στο Αφγανιστάν.

επάνω: Το συνέδριο της Ρωσικής Εθνικής Ενότητας
κάτω: Μέλη της Πάμματ μοιράζουν προκηρύξεις στην πλατεία Πούσκιν

Δημήτριος Βασίλιεφ

Ο Δημήτριος Βασίλιεφ είναι ο αρχηγός της ΠΑΜΙΑΤ. Γεννήθηκε το 1945 στην μικρή πόλη Βλάτκα. Σπούδασε θέατρο και ιστορία της τέχνης και την περίοδο 1964-67 υπηρέτησε στον Ρωσικό στρατό.

Στα μέσα της δεκαετίας του 70 μαζί με μία ομάδα συντρόφων του ίδρυσε την ΠΑΜΙΑΤ. Ήταν ο πρώτος που ήρθε σε ρήξη με το κατεστημένο όταν μίλησε εναντίον της στρατιωτικής επέμβασης των Σοβιετικών στο Αφγανιστάν.

Τον Μάιο του 1987 ηγήθηκε της μεγάλης εθνικιστικής πορείας στο κέντρο της ρωσικής πρωτεύουσας.

Είναι τα μέλη της **Ρωσικής Εθνικής Ενότητας**, ενός κινήματος που χρησιμοποιεί σαν σύμβολο μία ρωσική παραλλαγή της σβάστικας και ανοιχτά κηρύττει την εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογία στην κοινωνία της πάλαι ποτέ σοβιετικής αυτοκρατορίας. Ιδρύθηκε στις αρχές τις δεκαετίας του '90 από τον Αλεξάντρ Μπαρκατσώφ, πρώην αξιωματούχο της Κ.Γ.Β.

Από την πρώτη στιγμή έδειξε τον σαφή εθνικοσοσιαλιστικό προσανατολισμό του. Τόσο τα σύμβολα, τόσο η ιδεολογική κατεύθυνσή του, όσο και οι αναφορές των εκπροσώπων του, δείχνουν ένα κίνημα που έχει δημιουργήσει μία ρωσική αντίληψη για την κοσμοθεωρία που αντιτίθεται τόσο στη φιλελεύθερη δημοκρατία όσο και στο μαρξιστικό σοσιαλισμό.

Διοργάνωσε πορείες και συνέδρια, όπου τα μέλη του εμφανίζονταν με ομοίμορφη στολή και εκτελούσαν ένα τελετουργικό που θύμιζε τις συγκεντρώσεις του προπολεμικού γερμανικού εθνικοσοσιαλισμού. Πιο εντυπωσιακή όμως, είναι η εμφάνιση, των "Μπαρκατσοφικών" στις πολιτικές δράσεις, όπου με παραστρατιωτική στολή μοιράζουν φυλλάδια στα οποία κατηγορούν τους σημερινούς κυβερνήτες της Ρωσίας, ότι είναι ξεπουλημένοι στα αμερικανικά και σιωνιστικά συμφέροντα.

Όσο για αριθμούς, το κίνημα είχε πάνω από 100.000 ενεργά μέλη, με ιδιαίτερη συγκέντρωση στη Μόσχα και τις γύρω πόλεις, διανέμει την εφημερίδα "Αύριο" με 1.500.000 αντίτυπα. Αρκετά στελέχη του είχαν εκλεγεί βουλευτές, συνεργαζόμενοι με το πατριωτικό κόμμα του Ζιρινόφσκι, όταν αυτό ήταν πρώτο κόμμα, στις εκλογές για το κοινοβούλιο.

Ήταν τα μέσα της περασμένης δεκαετίας και οι αρχές προσπαθούσαν να θέσουν την Ρ.Ε.Ε. εκτός νόμου. Εξάλλου ήταν τα μέλη της που είχαν προβάλλει την μεγαλύτερη ένοπλη αντίσταση στα γεγονότα του 94, και είχαν συνεχίσει τις μάχες με την αστυνομία και μετά την κατάληψη της Δούμας.

Το κίνημα αυτό δεν κρύβει τον στρατιωτικό προσανατολισμό του, με στρατόπεδα όπου τα μέλη εκπαιδεύονται ανοιχτά στην χρήση όπλων και σε πολεμικές τακτικές από αξιωματικούς του στρατού. Οι τελευταίοι αποτελούν και μεγάλο μέρος

των οπαδών του και την πλειοψηφία των στελεχών του.

Γεγονός είναι πως μεγάλο τμήμα της ρωσικής νεολαίας, στρέφεται σ' αυτό το κίνημα και όπως αναφέρει ο ηγέτης του: **"Με τους δραστήριους αγώνες του, το Κίνημά μας, συμβάλει στην καθοδήγηση της "ρωσικής δυσφορίας" προς τον συνειδητοποιημένο αγώνα. Το συλλογικό ασυνείδητο μίσος, σταδιακώς μετατρέπεται σε συλλογική συνείδηση του Αγώνα και της Νίκης".**

Όλα αυτά, είναι αρκετά από μόνα τους, για να δημιουργήσουν την απορία, πως είναι δυνατόν, μετά από τόσα λίγα χρόνια κατάρρευσης του κομμουνιστικού καθεστώτος, να έχουν δημιουργηθεί μαζικά κινήματα με σαφή "φασιστικό" χαρακτήρα, πως είναι δυνατόν να εξηγηθεί η ύπαρξη εκδόσεων και οι ιδεολογικές αναφορές σε κινήματα και θεωρητικούς του μεσοπολέμου;

Γιατί προϋποθέτουν τα παραπάνω την ύπαρξη και την διακίνηση αυτών των ιδεών, πολύ νωρίτερα από την κατάρρευση του σοβιετικού καθεστώτος. Πως όμως είναι δυνατόν αυτό σε ένα αστυ-

Αλεξάντερ Μπαρκατσώφ

"Με τους δραστήριους αγώνες του, το Κίνημά μας συμβάλει στην καθοδήγηση της "ρωσικής δυσφορίας" προς τον συνειδητοποιημένο αγώνα. Το συλλογικό ασυνείδητο μίσος, σταδιακώς μετατρέπεται σε συλλογική συνείδηση του Αγώνα και της Νίκης"

νομοκρατούμενο καθεστώς, που ήταν ορκισμένοι εχθρός των εθνικιστικών και φασιστικών θεωριών;

Στην Ρωσία υπήρχαν και υπάρχουν ακόμη όλες οι "βάσεις" για την δημιουργία μιας "φασιστικής" ιδεολογίας. Έντονος λαϊκός εθνικισμός, αντισημιτισμός, ένα αυτοκρατορικό μεγαλείο με την δυ-

ναστεία των Ρωμανώφ.

Κατ' αυτόν τον τρόπο εμφανίστηκαν ιδεολογικές και πολιτικές κινήσεις τόσο τον 19ο αιώνα και στις αρχές του 20ου, που μπορούν να χαρακτηρισθούν σαν **προ-φασιστικές**, όσο και στην διάρκεια του μεσοπολέμου, στους κόλπους των πολιτικών προσφύγων, αλλά και παράνομα, στην ίδια την Σοβιετική Ένωση. Αυτό όμως που είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι στους ίδιους τους κύκλους του κομμουνιστικού κόμματος, στα στελέχη της σοβιετικής εξουσίας και του στρατού υπήρχαν τάσεις και απόψεις, όμοιες μ' αυτές της Πάμυατ και του Μπαρκατσώφ.

Στους **προ-φασίστες** ή γεννιήτορες του "φασισμού", ανήκει η ομάδα των "σλαβόφιλων" συγγραφέων του περασμένου αιώνα, με κορυφαίο τον Ντοστογιέφσκι, γνωστό για τον αντισημιτισμό του. Αντίθετα, ο πρωθυπουργός των Τσάρων, Στολύπιν, προσπάθησε να εφαρμόσει στην πράξη ένα κοινωνικό μοντέλο παρόμοιο με αυτό των φασιστικών καθεστώτων, δολοφονήθηκε όμως το 1911 από έναν εβραίο επαναστάτη. Στις αρχές του αιώνα δημιουργήθηκαν εξάλλου και οι "Μαύρες Εκατονταρχίες", πολιτικό κίνημα, που στήριζε τον Τσάρο, θεωρώντας τον "κυ-ματοθραύστη της επανάστασης", αλλά που πρότεινε συγχρόνως ένα κοινωνικό μοντέλο αντίθετο με τις καπιταλιστικές κοινωνίες της Δύσης. Τα μέλη τους εμπλέκονταν συνέχεια σε συγκρούσεις με τους επαναστάτες της εποχής και είχαν και μεγάλη κοινοβουλευτική εκπροσώπηση.

Με την επικράτηση και εδραίωση της σοβιετικής επανάστασης, εκατομμύρια Ρώσων κατέφυγαν εξόριστοι, στην Ευρώπη, στις ΗΠΑ και σε περιοχές της Άπω Ανατολής που κατέχονταν από τους Ιάπωνες. Εκεί τους βρήκαν οι απόηχοι από τη δημιουργία των διαφόρων φασιστικών και εθνικοσοσιαλιστικών κινήματων του μεσοπολέμου.

Πολλοί από αυτούς τους εξόριστους, ειδικότερα οι νέοι, βετεράνοι του εμφυλίου, "βρήκαν τον εαυτό τους" σ' αυτή την ιδεολογία και δημιούργησαν την ρωσική άποψη του φασισμού, ξεκινώντας κόμματα και οργανώσεις στις χώρες που τους φιλοξενούσαν.

Ειδικότερα στο Χαρμπίν της Μαντζουρίας, όπου δρούσε το Πανρωσικό Φασιστικό Κόμμα, δημιουργήθηκε μια "σχολή" φασιστικής προπαγάνδας με εκδόσεις, περιοδικά και παράνομη αποστολή

υλικού στην σοβιετική επικράτεια. Σ' αυτήν δρουν μικρές ομάδες που από την δεκαετία του '30 είναι σε στενή επαφή με τις υπηρεσίες κατασκοπείας του Γ' Ράιχ.

Οι Ρώσοι "φασίστες" εξάλλου είναι οι πρωτεργάτες της δημιουργίας, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου των μονάδων Ρώσων εθελοντών που πολεμούν με τους Γερμανούς, ενάντια στο καθεστώς του Στάλιν. Φυσικά μετά την ήττα τους, το τέλος όλων αυτών είναι τραγικό, τον περιμένει ή το εκτελεστικό απόσπασμα ή τα γκούλαγκ της Σιβηρίας.

Μετά την νίκη της Σοβιετικής Ένωσης και την εδραίωση της σαν παγκόσμια υπερδύναμη μια νέα γενιά Ρώσων εθνικιστών εμφανίζεται. Μέσα στα ίδια τα όργανα και τους μηχανισμούς του κομμουνιστικού κόμματος εμφανίζονται απόψεις, άμεσα επηρεασμένες από τις θέσεις των "σλαβόφιλων" στοχαστών του προηγούμενου αιώνα. Στις εφημερίδες της Κοσμομόλ (κομμουνιστικής νεολαίας), εμφανίζονται κείμενα που προβάλλουν το στοιχείο της εθνικότητας και υμνολογούν τις παραδόσεις του ρωσικού λαού, ενάντια στον καπιταλιστικό ιμπεριαλισμό και κοσμοπολιτισμό. Και στον στρατό πάλι καλλιεργείται ένα έντονο πατριωτικό κλίμα με συχνότερες αναφορές στους εθνικούς ήρωες της χώρας παρά στους ήρωες της επανάστασης.

Μια ιδιαίτερη περίπτωση είναι ο πασίγνωστος αντιφρονών συγγραφέας Σολζενίτσιν, ο οποίος διώχθηκε από το σοβιετικό καθεστώς, αλλά ανέ-

φερε πως η φιλελεύθερη δημοκρατία δεν είναι πανάκεια και η λύση των προβλημάτων των λαών. Πρόσφατα καλούσε σε διάγγελμά του, τους Ρώσους πολίτες να "βάλουν πάνω από όλα το συμφέρον της πατρίδας", και να έχουν σαν πρότυπο και έμπνευση "τις παραδόσεις και την ιστορία του έθνους".

Είναι οι στρατιωτικοί αυτοί, που στελεχώνουν σε μεγάλο βαθμό τα κινήματα τα... φασιστικά στη Ρωσσία του σήμερα. Μεγαλωμένοι στις αυστηρές σχολές της σοβιετικής ένωσης ανέπτυξαν μια ιδιότυπη ιδεολογία, που κινείται ανάμεσα στο όραμα της μεγάλης ρωσικής πατρίδας και της αντίδρασης στην φιλελεύθερη και καπιταλιστική επίδραση, που την θεωρούν υπεύθυνη για τα δεινά της Ρωσσίας σήμερα.

Για αυτό και οι δρόμοι της Μόσχας, και των άλλων μεγάλων πόλεων, δεν είναι πεδίο σύγκρουσης μεταξύ φασιστών ή κομμουνιστών, όπως γίνεται στην υπόλοιπη Ευρώπη, αλλά μπορεί να δει κανείς στην ίδια συγκέντρωση τα σφυροδρέπανα με τις φωτογραφίες των Τσάρων.

Αυτή είναι η ιδιότυπη έκφραση του φασισμού στην Ρωσσία, και οι θιασώτες του οργανώνονται, εκπαιδεύονται πολιτικά και στρατιωτικά και είναι έτοιμοι να αρπάξουν την πρώτη ευκαιρία που θα τους δώσει η κερηκτική οικονομική και κοινωνική κατάσταση της πατρίδας τους.

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΗΠΑ

Ρίτσαρντ Μπάντλερ 1918-2004

● Στις 9 Σεπτεμβρίου απεβίωσε στο βόρειο Αϊντάχο ο γνωστός αμερικανός φυλετιστής και αντισιωνιστής Πάστορας Ρίτσαρντ Μπάντλερ. Ο Μπάντλερ γεννήθηκε το 1918 στο Κολοράντο των ΗΠΑ και ήταν βετεράνος του Β' ΠΠ, είχε μία επιτυχημένη καριέρα ως αεροναυπηγός στη γνωστή αεροπορική βιομηχανία στη Λόκχιντ, και κατά την δεκαετία του '60 ασπάστηκε το δόγμα της "Χριστιανικής Ταυτότητας", μίας χριστιανικής προτεσταντικής θρησκευτικής οργάνωσης με αντισιωνι-

στικά και φυλετικά στοιχεία. Ακολούθησε αρχικά στην Καλιφόρνια την "Εκκλησία του Ιησού Χριστού Χριστιανού", τις οποίες έγινε στην συνέχεια πάστορας, και μεταφέροντας την έδρα αυτής, στο Χέιντεν Λέικ του Αϊντάχο, ίδρυσε τα "Άρια Έθνη", μία φυλετική και χριστιανική κοινότητα που υποστήριζε την δημιουργία μίας ισχυρής λευκής αμερικανικής κοινότητας στη Βορειοδυτική Αμερικανική απαλλαγμένη από σιωνιστικές και καπιταλιστικές επιρροές. Για 40 χρόνια ο Μπάντλερ έγινε γνωστός ως ένας αφοσιωμένος πάστορας στο σκοπό του, ο οποίος δέχτηκε σοβαρές διώξεις από το αμερικανικό πολιτικό κατεστημένο, τις αμερικανικές εβραϊκές και "αντιρατσιστικές" οργανώσεις, με αποτέλεσμα από τα τέλη της δεκαετίας του '90, να δεχτεί σοβαρά πλήγματα, να απολέσει την φυλετική του κοινότητα, και επιχειρήθηκε η πλήρη περιθωριοποίηση και οικονομική καταστροφή του, λόγω των απόψεων του που έρχονταν σε πλήρη ρήξη με το υπάρχον ιδεολογικό και πολιτικό κατεστημένο των ΗΠΑ.

Εξασφάλισε το χρίσμα των Ρεπουμπλικάνων της Αριζόνα φυλετιστής υποψήφιος

● Μεγάλους πονοκεφάλους προκάλεσε στην ηγεσία των Ρεπουμπλικάνων η ανάδειξη ως υποψηφίου στη 4η εκλογική περιφέρεια της Αριζόνα για το αμερικανικό Κογκρέσο Τζο Σουίνι. Ο Σουίνι που θεωρούνταν το "μεγάλο αουτσάιντερ" από την ηγεσία του Ρεπουμπλικάνων στήριξε την υποψηφιότητά του "Αμερικανολατίνου" Λου Μιούντζ. Τελικά ο Σουίνι απέσπασε το 70,4% των ψήφων των Ρεπουμπλικάνων της περιοχής του, ενώ αντίστοιχα ο Μιούντζ απέσπασε το 29,6%. Έτσι αυτό το φθινόπωρο ο Σουίνι αντιμετώπισε τον "Αμερικανολατίνο" Δημοκρατικό και μέλος του Κογκρέσου Ραούλ Γκριγιάλβα. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του τοπικού τύπου της Αριζόνα, ο Σουίνι χαρακτηρίζε-

ται ως ο "Ντέιβιντ Ντι-οουκ της Αριζόνα", λόγω των φυλετικών του απόψεων, της στάσης του κατά των μεξικανών και λοιπών λαθρομεταναστών και κατά των ομοφυλοφίλων. Η ηγεσία του κόμματος των Ρεπουμπλικάνων

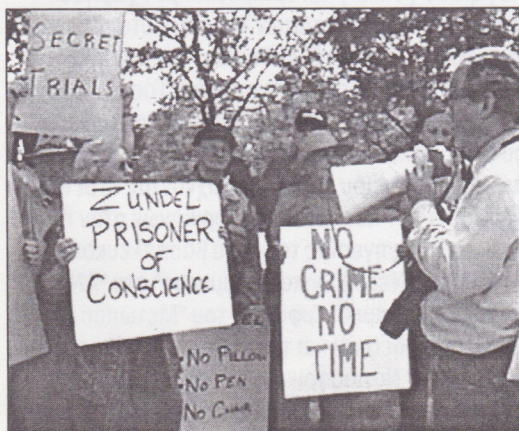

έχει δηλώσει πως δεν ανέμενε την εκλογική νίκη του Σουίνι, και θα κάνει κάθε προσπάθεια δυνατή να μην τον στηρίξει, ενώ έχει δεχτεί τα πυρά αρκετών Ρεπουμπλικάνων αξιωματούχων, μεταξύ αυτών και του Ρεπουμπλικάνου βουλευτή της Αριζόνα Τζιμ Κολμπ, που είναι ανοικτά ομοφυλόφιλος. Ο Σουίνι από την πλευρά του, ανέμενε την αντίδραση αυτή από την ηγεσία του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος και υποστηρίζει ο ίδιος πως εκφράζει την πλειοψηφία των ψηφοφόρων της περιοχής του δηλώνοντας μεταξύ των άλλων "δεν με ενδιαφέρει να εκπροσωπήσω τους Μεξικάνους ή τους Ισπανόφωνους, ούτε επίσης τους λαθρομετανάστες. Δεν έχω σχέση με τους ομοφυλόφιλους της περιοχής μου. Σκοπεύω να εκπροσωπήσω το 80% των ψηφοφόρων, και όχι το 20%".

ΚΑΝΑΔΑΣ

Εκδηλώσεις συμπαραστάσης στο Έρνστ Ζούντελ σε Τορόντο και Μοντρεάλ

● Ομάδες Καναδών πατριωτών και υπερασπιστών του δικαιώματος της ελεύθερης διακίνησης και

έκφρασης ιδεών πραγματοποιήσαν σε Τορόντο και Μοντρεάλ στις 12 Σεπτεμβρίου εκδηλώσεις συμπαραστάσης υπέρ του γνωστού Καναδογερμανού εκδότη και εκπρόσωπου του κινήματος της ιστορικής αναθεώρησης σε αυτή την χώρα, Έρνστ Ζούντελ. Ο επικεφαλής της канаδικής οργάνωσης "Καναδική Ένωση για την Ελεύθερη Έκφραση" Πολ Φρομ, που διοργάνωσε αυτές τις εκδηλώσεις, δήλωσε πως η 12η Σεπτεμβρίου ήταν μία ημέρα αφιερωμένη στο Ζούντελ, που εδώ και 19 μήνες κρατείται σε πλήρη απομόνωση σε канаδικές φυλακές υψηλής ασφαλείας στο Οντάριο, ενώ εκδικάζεται η υπόθεση απέλασής του στην Γερμανία. Σύμφωνα με τις канаδικές μυστικές υπηρεσίες, ο Ζούντελ θεωρείται ως "κίνδυνος εθνικής ασφαλείας", παρόλο τις δολοφονικές επιθέσεις και διώξεις που έχει δεχτεί ο канаδογερμανός εκδότης από "προσοδευτικούς" και εβραίους του Καναδά, καθώς επίσης που η στενή παρακολούθηση του από τις канаδικές μυστικές υπηρεσίες από το 1995, δεν έχουν αποδείξει την ανάμειξη του Ζούντελ σε κάποια συνωμοτική ενέργεια δυναμικής ανατροπής του канаδικού πολιτικού κατεστημένου. Το μεγάλο του "έγκλημα", όπως υποστηρίζουν και οι διοργανωτές αυτές της εκδήλωσης είναι η άρνηση του Ζούντελ για την επίσημη εκδοχή του Β' ΠΠ και του εβραϊκού Ολοκαυτώματος, κάτι που ίσως οδηγήσει και στην απέλαση του Ζούντελ στη Γερμανία, περιμένοντας εκεί μία πολυετή φυλάκιση για "αδικήματα γνώμης".

ΓΑΛΛΙΑ

Πραγματοποιήθηκε επιτυχώς το ετήσιο ιδεολογικό τριήμερο του MNR

● Από τις 27 έως 29 Αυγούστου στελέχη, μέλη και φίλοι του Εθνικού Ρεπουμπλικανικού Κινήματος ("MNR") του Μπρούνο Μεγκρέ συγκεντρώθηκαν στο πύργο Τενισί στο Κότ ντ' Ορ της νοτίου Γαλλίας για να παραστούν σε μία σειρά συζητήσεων και ιδεολογικών σεμιναρίων με κεντρικό θέμα "Οι συνθήκες που θα συντελέσουν στην αναζωογόνηση της Γαλλίας και της Ευρώπης". Εκτός από την εκλογική αποτίμηση που έγινε για τις πρόσφατες γαλλικές περιφερειακές εκλογές και τις Ευρωεκλογές του Ιουνίου συζητήθηκε και αναπτύχθηκαν οι θέσεις του ολοκληρωμένου προγράμ-

ματος του "MNR" που διαθέτει 562 προτάσεις για 21 φλέγοντα πολιτικά ζητήματα, από τον Πολιτισμό, την Εξωτερική Πολιτική, το Περιβάλλον, την Λαθρομετανάστευση, την Δικαιοσύνη, την Δημόσια Υγεία, την Οικογένεια έως την Εθνική Άμυνα.

Ανησυχούν ότι χάνουν την "αξιοπιστία" τους οι γαλλικές εβραϊκές οργανώσεις

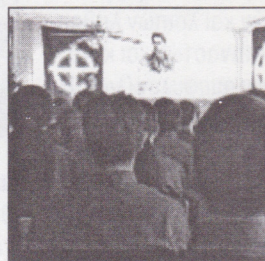
● Η Γαλλία, που διαθέτει μία από τις πολυπληθέστερες εβραϊκές κοινότητες στην Ευρώπη, έχει συγκλονιστεί η κοινωνία της αυτή την περίοδο από την αποκάλυψη σειράς πλαστών "αντισημιτικών" επιθέσεων, που είχαν προκαλέσει την συστράτευση του γαλλικού πολιτικού κατεστημένου και την επικύρωση αυστηρότατων μέτρων για την "καταπολέμηση του αντισημιτισμού". Όπως μεταδίδουν και διεθνή εβραϊκά πρακτορεία η ηγεσία της εβραϊκής κοινότητας της Γαλλίας, μετά την χιονοστιβάδα αποκαλύψεων για πλαστές αντισημιτικές επιθέσεις, και λόγω της έντασης που έχει προκληθεί μεταξύ των σχέσεων Γαλλίας και Ισραήλ, μετά από δηλώσεις του Ισραηλινού πρωθυπουργού Αριέλ Σαρόν, ανησυχεί πως έχει αρχίσει να χάνει στην αξιοπιστία της στην γαλλική κοινωνία. Ορισμένοι, από την άλλη πλευρά υποστηρίζουν ότι παρατηρείται η εξασθένιση της επιρροής της γαλλικής εβραϊκής κοινότητας, κάτι για το οποίο έχει κάθε λόγο να ανησυχεί η ηγεσία πανίσχυρων εβραϊκών οργανώσεων στην Γαλλία.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Επιτυχημένη η 4η Εθνικιστική Κατασκήνωση

● Η πιο γνωστή και ισχυρή εθνικιστική οργάνωση της Ρουμανίας "Νούα Ντρεάπτα" διοργάνωσε στα τέλη Αυγούστου με πλήρη επιτυχία την 4η Εθνικιστική Κατασκήνωση στην περιοχή των Καρπαθίων. Σε αυτή συμμετείχαν Ρουμάνοι εθνικιστές από όλη την χώρα, αλλά και ξένοι προσκεκλημέ-

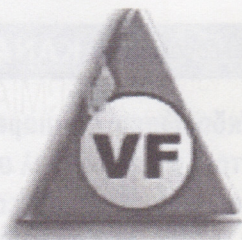
νοι, από την Ανατολική Ευρώπη και ΗΠΑ. Σε αυτή την κατασκήνωση πραγματοποιήθηκαν ομιλίες, ιδεολογικές συζητήσεις, αλλά και χαιρετισμοί ξένων αντιπροσωπειών, μεταξύ αυτών και στέλεχος της αμερικανικής εθνικιστικής οργάνωσης "Εθνική Συμμαχία" ("National Alliance") Τζόναθαν Φέιν. Επιπλέον υπήρξαν και αθλητικές δραστηριότητες, καθώς επίσης στο τέλος και μία ορθόδοξη λειτουργία αφιερωμένη για του Ρουμάνους μάρτυρες που πέθαναν για τις ιδέες τους κατά την διάρκεια της κομμουνιστικής τυραννίας.

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

Μεγάλες εκλογικές επιτυχίες πέτυχε το "Μέτωπο Ελευθερίας"

● Σημαντικές ανακατατάξεις στην πολιτική ζωή της Νοτίου Αφρικής έφεραν οι πρόσφατες περιφερειακές εκλογές στα τέλη Αυγούστου. Σε αυτές λοιπόν παρατηρήθηκε ο καταποντισμός του "Νέου Εθνικού Κόμματος", αφού όχι μόνο έχασε πολλές έδρες, αλλά υποψήφιοι του αρνήθηκαν κάθε συνεργασία με το Εθνικό Αφρικανικό Κογκρέσο ("ANC") και ορισμένοι προσχώρησαν στο συνασπισμό κομμάτων λευκών Νοτιοαφρικανών, του "Μετώπου Ελευθερίας" ("Freedom Front Plus"). Έτσι στην περιοχή του Κέιπ Τάουν το "Μέτωπο Ελευθερίας" εξέλεξε δέκα νέους υποψηφίους του, αλλά ανέδειξε υποψηφίους και σε άλλες πόλεις της Νοτίου Αφρικής, δείχνοντας έτσι την δυσφορία των λευκών Νοτιοαφρικανών στην προσχώρηση της ηγεσίας του κατά βάση "λευκού κόμματος" "Νέου Εθνικού Κόμματος" στο "ANC". Επίσης, η δυναμική εμφάνιση του "Μετώπου Ελευθερίας" δείχνει και την διάθεση μεγάλη μερίδας λευκών Νοτιοαφρικανών για την δημιουργία ενός πολιτικού κινήματος που θα εκφράζει απο-

κλειστικά τα συμφέροντα και θα υπερασπίζει τα δικαιώματα των λευκών αυτή της χώρας.

ΙΤΑΛΙΑ

Δολοφονική επίθεση κατά στελέχους της "Forza Nuova"

● Όπως καταγγέλλει και η ηγεσία του ιταλικού εθνικιστικού κόμματος "Forza Nuova" στις 5 Σεπτεμβρίου το στέλεχος της και υπεύθυνος για τα γραφεία της οργάνωσης τις Συρακούσες της Σικελίας Αντρέα Ακουαβίβα, δέχτηκε δολοφονική επίθεση, αφού "άγνωστοι" παγίδεψαν με εκρηκτικά το αυτοκίνητό του. Όπως αφήνει να εννοηθεί η ηγεσία του κόμματος, οι υποψίες του στρέφονται κατά του ιταλικού υποκόσμου και οργανωμένου εγκλήματος, αφού τονίζουν ότι ο Ακουαβίβα με άλλα μέλη της "Forza Nuova" στις Συρακούσες πραγματοποιούν μία δυναμική πολιτική εκστρατεία στην περιοχή κατά των ναρκωτικών, της πορνείας και της λαθρομετανάστευσης.

Μεγάλη εκδήλωση της "Forza Nuova" κατά της λαθρομετανάστευσης

● Στις 25 Σεπτεμβρίου η "Forza Nuova" έχει προγραμματίσει μία μεγάλη ανοικτή εκδήλωση στο Παλέρμο

της νοτίου Ιταλίας κατά της λαθρομετανάστευσης με κεντρικό σύνθημα "Ας σταματήσουμε την εισβολή!", τονίζοντας τις εθνικές και κοινωνικές προεκτάσεις σε αυτό το φαινόμενο. Αυ-

τή αποτελεί μία από τις πολλές εκδηλώσεις που πραγματοποιεί σε ολόκληρη την ιταλική επικράτεια η "Forza Nuova" δείχνοντας τον δυναμισμό,

FERMIAMO L'INVASIONE
Mentre le nostre coste vengono quotidianamente violate
vere e proprie orde di disperati che in Italia infollano le spiagge di
delinquenza e della prostituzione, vittime del neo-schiavismo lavestito da soliti buoni
all'italiana, i nostri politici pensano solo alle loro vacanze d'oro e ai trapianti di capelli

Il popolo italiano ne ha abbastanza dell'invasione
extracomunitaria che s'avvolge il nostro Paese, ed è stanco di questo governo imbecille
che nulla sta facendo per invertire il flusso migratorio e che con la legge Bossi-Fini
ha realizzato la più massiccia sanatoria degli ultimi anni.

**STOP IMMIGRAZIONE
CORTEO**
SABATO 25 SETTEMBRE
ORE 16:30 concentrazione a PIAZZA CROCE

FORZA NUOVA
CUB CODREANU

FORZA NUOVA - CUB CODREANU VIA ENNA 4 PALERMO
FORZA NUOVA ITALIA - VIA CROCE 100/102/104/106/108/110/112/114/116/118/120/122/124/126/128/130/132/134/136/138/140/142/144/146/148/150/152/154/156/158/160/162/164/166/168/170/172/174/176/178/180/182/184/186/188/190/192/194/196/198/200/202/204/206/208/210/212/214/216/218/220/222/224/226/228/230/232/234/236/238/240/242/244/246/248/250/252/254/256/258/260/262/264/266/268/270/272/274/276/278/280/282/284/286/288/290/292/294/296/298/300/302/304/306/308/310/312/314/316/318/320/322/324/326/328/330/332/334/336/338/340/342/344/346/348/350/352/354/356/358/360/362/364/366/368/370/372/374/376/378/380/382/384/386/388/390/392/394/396/398/400/402/404/406/408/410/412/414/416/418/420/422/424/426/428/430/432/434/436/438/440/442/444/446/448/450/452/454/456/458/460/462/464/466/468/470/472/474/476/478/480/482/484/486/488/490/492/494/496/498/500/502/504/506/508/510/512/514/516/518/520/522/524/526/528/530/532/534/536/538/540/542/544/546/548/550/552/554/556/558/560/562/564/566/568/570/572/574/576/578/580/582/584/586/588/590/592/594/596/598/600/602/604/606/608/610/612/614/616/618/620/622/624/626/628/630/632/634/636/638/640/642/644/646/648/650/652/654/656/658/660/662/664/666/668/670/672/674/676/678/680/682/684/686/688/690/692/694/696/698/700/702/704/706/708/710/712/714/716/718/720/722/724/726/728/730/732/734/736/738/740/742/744/746/748/750/752/754/756/758/760/762/764/766/768/770/772/774/776/778/780/782/784/786/788/790/792/794/796/798/800/802/804/806/808/810/812/814/816/818/820/822/824/826/828/830/832/834/836/838/840/842/844/846/848/850/852/854/856/858/860/862/864/866/868/870/872/874/876/878/880/882/884/886/888/890/892/894/896/898/900/902/904/906/908/910/912/914/916/918/920/922/924/926/928/930/932/934/936/938/940/942/944/946/948/950/952/954/956/958/960/962/964/966/968/970/972/974/976/978/980/982/984/986/988/990/992/994/996/998/1000

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

αλλά και την αφοσίωση της ηγεσίας αυτού του κόμματος που έχει γίνει η στέγη των Ιταλών μαχόμενων εθνικιστών.

Εκδήλωση κατά των λαθρομεταναστών στο Βερολίνο από NPD

● Την οργίλη αντίδραση του πολιτικού κατεστημένου και παρακράτους της Γερμανίας έχει προκαλέσει η συνεχιζόμενη άνοδος του "NPD". Μετά το εκπληκτικό 4% που επέτυχε πρόσφατα ο πρόεδρος του "NPD" Ούντο Βόιντ στο Σάαρ, η ηγεσία του γερμανικού εθνικιστικού κινήματος, αποφάσισε να

πραγματοποιήσει, για πρώτη φορά στα χρονικά της νεώτερης γερμανικής ιστορίας, μία πορεία μέσα από την καρδιά της συνοικίας που ελέγχουν Τούρκοι μετανά-

στες στις 25 Σεπτεμβρίου, λίγο έξω από την Γερμανική πρωτεύουσα. Το "NPD" με την συνεχή πολιτική της δράση έχει γίνει ο πόλος έλξης των γερμανών εθνικιστών, παρόλο τις μεθοδεύσεις και τις διώξεις του γερμανικού πολιτικού κατεστημένου.

Δυναμική εκδήλωση για τον Ρούντολφ Ες στο Βερολίνο

● Εκτός από την εφετινή εκπληκτική εκδήλωση και την παρουσία χιλιάδων Γερμανών Πατριωτών και Εθνικιστών στην Βαυαρία υπέρ της μνήμης του Ρούντολφ Ες, μία μικρότερη, αλλά εξίσου δυναμική πραγματοποίησε από Γερμανούς Εθνικιστές στις 25 Αυγούστου στο Βερολίνο. 100 περίπου Γερμανοί Εθνικιστές απέκλεισαν ειρηνικά την Βρετανική Πρεσβεία με πανό, που απαιτούσε την άμεση δημοσιοποίηση των βρετανικών εγγρά-

φων γύρω από την κράτηση και τον θάνατο του Ρούντολφ Ες, κάτι που έχει προγραμματίσει η βρετανική κυβέρνηση για το 2017. Στη συνέχεια οι Γερμανοί Εθνικιστές με πανό και σημαίες πραγματοποίησαν μία μικρή πορεία μέσα από τους κεντρικούς δρόμους του Βερολίνου, διασχίζοντας και την ιστορική Πύλη του Βραδενβούργου, δίχως να αντιμετωπίσουν κανένα απολύτως πρόβλημα...

Νέα μεγάλη εκλογική επιτυχία του BNP

● Στις 9 Σεπτεμβρίου το βρετανικό εθνικό κόμμα "BNP" επέτυχε μία νέα σημαντική εκλογική νίκη στην περιοχή Γιαρντ Χάουζ Γουάρντ του δημοτικού συμβουλίου του Κίνγκσλεϊ, όπου η υποψήφιος της Άντζελα Κλαρκ απέσπασε το 53% των ψήφων.

Το BNP επέτυχε το μεγαλύτερο εκλογικό ποσο-

στό από την ημέρα της ίδρυσης του στο δημοτικό συμβούλιο του Κίνγκσλεϊ, το οποίο βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα μακριά από το Μπράντφορντ του Δυτικού Γιορκσάιρ, μία άλλη πόλη που το "BNP" έχει σημειώσει σημαντικές επιτυχίες. Όπως τονίζει και το "BNP" αυτή η εκλογική επιτυχία είναι άκρως σημαντική, αφού λίγες εβδομάδες πριν τις επαναληπτικές τοπικές εκλογές στην περιοχή, το βρετανικό τηλεοπτικό δίκτυο "BBC" είχε μεταδώσει άκρως υβριστικού περιεχομένου ρεπορτάζ για την δράση του "BNP" στο Γιορκσάιρ.

περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

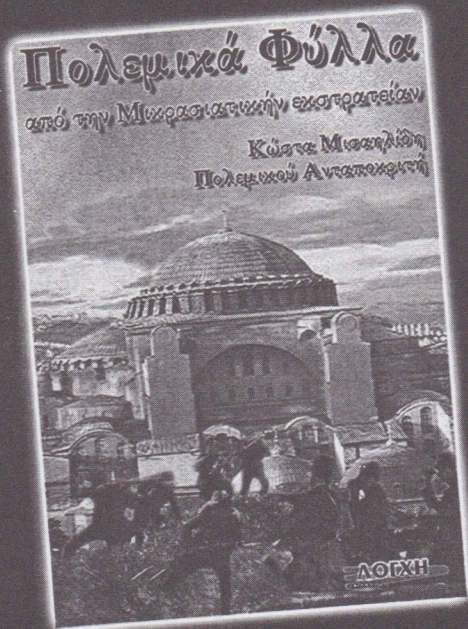
**Εγγραφείτε συνδρομητές
στο περιοδικό μας**

Τιμή συνδρομής (9 τεύχη το χρόνο)
εσωτερικού 25 ευρώ
εξωτερικού 35 ευρώ

επικοινωνήστε στο τηλέφωνο 6979268469 ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση info@chrushaugh.org
ή ταχυδρομικά στην διεύθυνση Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 ΑΘΗΝΑ

το νέο βιβλίο των εκδόσεων ΛΟΓΧΗ

Πολεμικά Φύλλα

από την Μικρασιατική εκστρατεία

εκδόσεις ΔΙΣΚΑΛΩΝ ΛΟΓΧΗ

σειρά
DVD

ΡΟΜΜΕΛ

Η αλεπού της Ερήμου

Κυκλοφορεί
στα περίπτερα

με ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ
ΥΠΟΤΙΤΛΟΥΣ

ΡΟΜΜΕΛ
Η αλεπού της Ερήμου

AFRIKA

Σύνδημα

The DVD cover features a black and white portrait of a man in a military uniform and cap on the left. The title 'ΡΟΜΜΕΛ' is prominently displayed in large, bold letters. Below it, the subtitle 'Η αλεπού της Ερήμου' is written. The text 'Κυκλοφορεί στα περίπτερα' is placed in the center. At the bottom, it says 'με ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΤΙΤΛΟΥΣ'. On the right side, there is a smaller version of the DVD cover, which includes the title 'ΡΟΜΜΕΛ Η αλεπού της Ερήμου', the word 'AFRIKA' with stars, and the publisher's name 'Σύνδημα'.

Μανούσου Καμπούρη

ΔΙΑ ΣΙΔΗΡΟΥ

Το "Δια Σιδήρου" είναι έργο φανταστικό. Οι επτά από τις οκτώ Ιστορίες του ("Επτά βήματα") αναφέρονται σε ιστορικές εποχές που έχουν δει την ανακάλυψη του σιδήρου. Οι τοποθεσίες και οι ιστορικές περιόδους υπάρχουν, άλλες με μεγαλύτερη βεβαιότητα και άλλες με μικρότερη. Τα Επτά Βήματα αναφέρονται σε ανθρώπινους κόσμους και καταστάσεις. Οι μορφές του καθήκοντος είναι πολλές, οι θυσίες που απαιτεί πολυποίκιλες, οι δικαιολογίες για να μην το πράξει κανείς αναρίθμητες...

162 σελίδες 12 €

Γιώργου Μάστορα

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

WHITE POWER ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Το βασικό κείμενο του βιβλίου στηρίζεται σε μια μακροσκελή σειρά άρθρων σχετικών με το αντικείμενο, που πρωτοδημοσιεύθηκαν από την στήλη του "Μετώπου Νεολαίας" της εθνικιστικής εφημερίδας "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ". Βεβαίως, είναι πλήρως αναπροσαρμοσμένο και "εκσυγχρονισμένο", έτσι ώστε ακόμα και όσοι έχουν διάβσει, είναι σίγουρο πως θα βρουν πληθώρα νέων στοιχείων και αρκετά extras στην συγκεκριμένη έκδοση. Η όλη προσπάθεια και το αποτέλεσμα αυτής μπορούν να χαρακτηρισθούν λοιπόν ως πολύ επιτυχημένες.

182 σελίδες 14 €

Δ. Καλλονά **Viva La Muerte!**

Η ΙΣΠΑΝΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ

Το "Viva la Muerte" αποτελεί την επανέκδοση του λογοτεχνικού αφηγήματος του Δ.Καλλονά (Αθήνα 1943) που βρίσκει απήχηση ακόμη και στις μέρες μας. Η Ισπανία φλέγεται από τον τριετή εμφύλιο πόλεμο που ξεσπά σαν πυρίνη λαίλαπα τα έτη '36-'39, μα ο λαός της αποφασισμένος και φανατισμένος όσο ποτέ έχει συνειδητοποιήσει το χρέος του να πολεμήσει έως τελικής πώσεως για το ύψιστο αγαθό, την ελευθερία του.

206 σελίδες 12 €

Savitri Devi

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Η Σαβίτρι Ντέβι (1905-1982) ή Μαξιμιανή Πόρτας, είναι μια ευρωπαία (από Έλληνα πατέρα) για την οποία το κοινό δεν γνωρίζει πολλά παρά τον συναρπαστικό βίο της και το πλούσιο συγγραφικό της έργο. Ήταν μία γυναίκα πολυταξιδεμένη, βαθιά γνώστρια των Ευρωπαϊκών Παραδόσεων και του Ινδουισμού

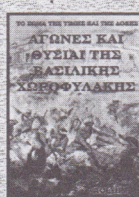

που έζησε μία θεελλώδη ζωή κατά την διάρκεια του Μεσοπολέμου και τόλμησε μετά το τέλος του Β' ΠΠ να αφηγήσει το κλίμα της εποχής προβάλλοντας μία εντελώς διαφορετική και τολμηρή προσέγγιση σε μία βιοθεωρία που θεωρούνταν πλέον το "απόλυτο κακό" σε παγκόσμια κλίμακα. Παρουσιάζονται σε αυτή την έκδοση αποσπάσματα από κλασικά κείμενα της Ντέβι, όπως από το "Ανθρώπος στο Ειδώλιο", "Υιός του Ήλιου", "Προσκύνημα", "Η Αστραπή και ο Ήλιος" και "Προειδοποίηση στους Ινδουιστές".

160 σελίδες 12 €

Το σώμα της τιμής και της δόξης

ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Η ιδιαιτερότητα του σώματος της Βασιλικής Χωροφυλακής ήταν ότι είχε το δικαίωμα να μάχεται και κατά του εχθρού της Πατρίδος και η διάλυσή του κατ' ουσίαν αποδυνάμωσε τις Ενόπλιες δυνάμεις. Είχε βέβαια σοβαρούς λόγους η αριστερά να διαλύσει την Χωροφυλακή. Δεν μπορούσαν να λησμονήσουν τον σκληρό αγώνα που έδωσαν οι μαχητές της για την αντιμετώπιση της κομμουνιστικής ανταρσίας με κορυφαία στιγμή αυτήν της Μάχης του Συντάγματος Μακρυγιάννη τον Δεκέμβριο του 1944.

76 σελίδες 6 €

Γεωργίου Γρίβα-Διγενή

"ΑΓΩΝ ΕΟΚΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ"

Πρόκειται για την "Πολιτικοστρατιωτική Μελέτη" (μία στρατιωτική έκδοση του 1962 ανατυπωμένη από τις εκδόσεις "ΛΟΓΧΗ") του θρυλικού αρχηγού της ΕΟΚΑ, της μόνης αντάρτικης οργάνωσης, που κατόρθωσε να λυγίσει μια μεγάλη αυτοκρατορία όπως ήταν η Βρετανική. Είναι ένα πολεμικό εγχειρίδιο για το πώς θα πρέπει να δρα μία οργάνωση που διεξάγει εθνικοασπλευθερωτικό αγώνα. Παρότι δεν είναι κείμενο λογοτεχνικό, μέσα από το λιτό ύφος του συγγραφέα, ο αναγνώστης ζει μία από τις σύγχρονες εσποίες του Ελληνισμού.

136 σελίδες 8 €

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΠΙΣΤΟΙ

Είναι το τελευταίο ιδεολογικό και πολιτικό βιβλίο του συγγραφέα, που θίγει θέματα του πρόσφατου ιστορικού παρελθόντος, αλλά και του παρόντος και του μέλλοντος. Την αλληλοσφαγή των Ελλήνων στα χρόνια 1941 - 1949, τον ψυχρό πόλεμο, την ταύτιση (κακώς) του αντικομμουνισμού με τον εθνικισμό και τα εθνικιστικά κινήματα στην Ευρώπη, που αντιστάθηκαν με συνέπεια και στις δύο όψεις της παγκόσμιας τυραννίας.

112 σελίδες 8 €

**Εκδ. Εθνική Εταιρεία
Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ**

"Ο Κομμουνισμός στην Ελλάδα" ε-
ξεδόθη το 1937 από την Εθνική Ε-
ταιρεία από τα αρχεία του παρανό-
μου, τότε, ΚΚΕ τα οποία κατασχέ-
θηκαν από την ασφάλεια του κα-
θεστώτος της 4ης Αυγούστου.

Η έκδοση αυτή εντασσόταν στην γενικότερη προσπά-
θεια της τότε κυβέρνησως να εμποδίσει την Σοβιετι-
κή επιρροή στην Ελλάδα.

216 σελίδες 8 €

**Φασιστικά κινήματα στην Ελλάδα του μεσοπόλεμου
ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΑΞΙΑΙ ΤΙΜΗΣ**

Ποιος γνωρίζει αλήθεια για το πολιτικό κλίμα της Ελ-
λάδος του μεσοπολέμου; Για τις αν-
τικομμουνιστικές φρονητικές ενώ-
σεις, τις οργανώσεις και τα κόμμα-
τα που είχαν έναν ξεκάθαρο εθνικ-
στικό και λαϊκό χαρακτήρα, που θα
μπορούσε μέσα στο πνεύμα της ε-
ποχής να ονομαστεί και φασιστικός;
Μάχες στα Πανεπιστήμια, πορείες
σε στρατιωτική παράταξη στους

δρόμους της Αθήνας, οι Κιανοχιτώνες της οργανώσε-
ως Ελλήνων Εθνικιστών του Γιάνναρου και άλλες ά-
γνωστα στοιχεία αποκάλυπτονται μέσα από τις σελίδες
του βιβλίου αυτού.

160 σελίδες 8 €

**Ν. Ξερχου
ΟΜΑΔΑ ΚΡΟΥΣΩΣ
"ΛΟΓΧΗ"**

Ένα πολιτικό μυθιστόρημα σε μια
Ελλάδα που δεν υπάρχει, αλλά
που θα μπορούσε να υπάρξει. Μέ-
σα στις σελίδες του περνούν πρό-
σωπα, χαρακτήρες και γεγονότα
φανταστικά, που θυμίζουν όμως
πολλά από την πραγματικότητα, αλ-
λά και από τα όσα πρόκειται να συμβούν στην Πατρίδα
μας στα επόμενα χρόνια. Ένα κείμενο-φυγή από την
σκληρή χειροπιαστή αλήθεια, που μέσα του υπάρχουν
προδότες, συνηθισμένοι άνθρωποι, αλλά και ήρωες. Α-
σπρόμαυρες σελίδες, που θυμίζουν αληθινές κατα-
στάσεις, γεγονότα και πρόσωπα, που τις μεταφέρουν
σε ένα φανταστικό και ανύπαρκτο κόσμο.

170 σελίδες 7 ευρώ

**Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ**

Το βιβλίο αυτό είναι η ιστορία του κινήματος της
ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ τα χρόνια 1993-98. Μέσα από τις σε-
λίδες του κειμένου, περνούν με τη

σειρά όλες οι διώξεις, οι συκοφα-
νίες, οι αγώνες και οι νίκες των ε-
θνικιστών, την γεμάτη από γεγονό-
τα αυτή πενταετία. Για όποιον τα έ-
ζησε, είναι ένα ιδανικό αρχείο, με-
γαλύτερη αξία έχει όμως το βιβλίο γι'
αυτόν που τώρα θέλει να πλησιάσει το

κίνημα των εθνικιστών στην Ελλάδα. Σε αυτό μπορεί να δει
τον τρόπο που μάχονται και να δει αν πραγματικά είναι σε
θέση και θέλει να συμμετέχει σ' αυτόν.

250 σελίδες 8 €

**Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ
ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ**

Το πρώτο μέρος του βιβλίου είχε
πρωτοεκδοθεί το 1992, με την ευ-
καιρία του Β' συνεδρίου της Χ.Α. Α-
ποτελεί ένα κείμενο ιδεολογικό και
συνάμα πολιτικό, περισσότερο ό-
μως είναι προφητικό για τις εξελι-
ξεις από το '92' μέχρι σήμερα.

Ξαναεκδόθηκε μαζί με ορισμένες
προσθήκες για κάποια ζητήματα,
γιατί αποτελεί την κατάθεση των ε-
θνικιστών για την δεκαετία του '90'. Περιέχει όλες τις
προτάσεις και τις αντιρρήσεις για τα κρίσιμα ζητήματα
που απασχόλησαν τα χρόνια που πέρασαν, καθώς βέ-
βαια και τις αρχές και τις αξίες που διέπουν τους εθνι-
κιστές για τα χρόνια που θα έρθουν.

112 σελίδες 6 €

**Α. Μακντόναλντ
ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ
ΤΕΡΝΕΡ**

Η είδηση πως οι εκδόσεις
"ΛΟΓΧΗ", αποφάσισαν να εκδώ-
σουν "ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ",
αποτελεί μία πολύ σημαντική εί-
δηση για τα ελληνικά εκδοτικά
δεδομένα. και τούτο γιατί, το συ-
γκεκριμένο βιβλίο, μέχρι το πρόσφατο χτύπημα στην
Ν. Υόρκη, θεωρείτο από τις αμερικανικές αρχές α-
σφαλείας, σαν το νούμερο ένα εγχειρίδιο τρομο-
κρατίας και επικίνδυνο για την δημόσια ασφάλεια, βι-
βλίο. Το βιβλίο αναφέρεται σε μία αμερικανική κοι-
νωνία που ήδη υπάρχει σε μεγάλο βαθμό, και η οποία
βρίσκεται στα όρια των φυλετικών και κοινωνικών
εντάσεων. Τότε, μία φυλετική οργάνωση, αποφασί-
ζει να ξεκινήσει τον ένοπλο αγώνα, σπρωγμένη εκεί
από την κρατική καταστολή.

302 σελίδες 15 €

**Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ**

Πρόκειται για την επιλογή 100
άρθρων του εκδότη της εφημε-
ρίδος "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ", Ν.Γ. Μιχα-
λολιάκου, και συγκεκριμένα των
άρθρων που δημοσιεύονται στην
τελευταία σελίδα της εφημερί-
δος μας.

Μέσα από την ανάγνωση των άρ-
θρων αυτών ξεδιπλώνεται η ι-
στορία της "Χ.Α.", αλλά και η άπο-
ψη του συγγραφέα για τα σημα-
ντικότερα πολιτικά γεγονότα των τελευταίων ετών, γε-
γονότα που ακόμη και σήμερα "τρέχουν" και είναι ΕΠΙ-
ΚΑΙΡΑ.

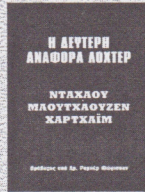
202 σελίδες 9 €

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΣΚΑΛΩΝ ΛΟΓΧΗ

πρόλογος Δρ. Ρομπέρ Φωρισόν
**Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΛΟΧΤΕΡ
 ΝΤΑΧΑΟΥ - ΜΑΟΥΤΧΑΟΥΖΕΝ - ΧΑΡΤΧΑΪΜ**

Πρόκειται για ένα από τα πλέον δυνατά και πλέον τεκμηριωμένα κείμενα των αναθεωρητών ιστορικών. Των ιστορικών αυτών, που αμφισβήτησαν τον μύθο των έξι εκατομμυρίων και για τον λόγο αυτό έχουν διωχθεί αμείλικτα σε Ευρώπη και ΗΠΑ.

94 σελίδες € 6

Δρ. Γιόζεφ Γκέμπελς
**ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΪΖΕΡΧΟΦ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΓΚΕΛΑΡΙΑΝ ΤΟΥ ΡΑΪΧ
 ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
 ΣΕ ΦΥΛΛΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ**

Πολύ πριν αρχίσει η μεγάλη αλληλοσφαγή της Λευκής Φυλής, που υπήρξε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, στην Ελλάδα του 1934, στην οποία υπάρχουν αρκετοί και σημαίνοντες υπερασπιστές της Εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας εκδίδεται ένα βιβλίο.

Είναι το ημερολόγιο του Γκαίμπελς, που περιγράφει τις κρίσιμες ημέρες που οδήγησαν το κόμμα του Αδόλφου Χίτλερ εις την εξουσία της

Γερμανίας. Το βιβλίο είναι ακριβής ανατύπωση της εκδόσεως του 1934 χωρίς κανένα σχόλιο, καμμία εισαγωγή, κανέναν επίλογο. Η έκδοση τότε ήταν ένα από τα βιβλία της "Νέας Γενιάς" και περιγράφει με το γλαφυρό τρόπο του Δρ. Γκαίμπελς, την άνοδο στην εξουσία του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος.

318 σελίδες € 12

**Βασιλείου Σταυρογιαννόπουλου
 Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ
 ΚΑΙ ΤΑ ΤΑΓΜΑΤΑ
 ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
 ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ**

Τα "Τάγματα Ευζώνων" και τα "Τάγματα Εθελοντικής Χωροφυλακής - Τάγματα Ασφαλείας" είναι από τις πλέον αισχρές συκοφαντημένες στρατιωτικές μονάδες στην ιστορία της χώρας μας. Η δράση των σχηματισμών αυτών, πήρε διαστάσεις τις οποίες δεν είχε όπως και άλλα συμβάντα της ιστορίας του Β' ΠΠ.

Τα "Ευζωνικά Τάγματα", ήταν μονάδες πιστές στην κυβέρνηση της χώρα με αποστολή την αντιμετώπιση της επικείμενης αναρχίας και μόνο. Κατηγορήθησαν ως συνεργάτες και "συμπλήρωμα" των αρχών κατοχής. Ωστόσο η αξία τους για τις δυνάμεις της Βέρμαχτ είναι συζητήσιμο μέγεθος. Οι γερμανικές δυνάμεις δεν είχαν σοβαρή αντίσταση από τους αντάρτες του Ε.Λ.Α.Σ.. Δεν επεδίωξαν την δημιουργία των εν λόγω σχηματισμών. Σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις τους έβλεπαν με δυσπιστία. Αντιθέτως η Ελληνική κυβέρνηση των Αθηνών, έθεσε απαραίτητο όρο υπάρξεως της, την δημιουργία των "Ταγμάτων ευζώνων". Η -ορατή- αποχώρησις των δυνάμεων κατοχής και το γεγονός ότι μέχρι να φτάσουν ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις από την Μ. Ανατολή, θα ήταν απαραίτητα ένα εύλογο χρονικό διάστημα, καθιστούσε αναγκαία την ύπαρξη συγκροτημένων σωμάτων που θα αναχαίτιζαν τους συμμορίτες. Αυτή την αποστολή εξέτελεσαν με επιτυχία τα Τ.Ε. και τα Τ.Α.

Ο Βασιλείος Σταυρογιαννόπουλος, Υποστράτηγος του Ελληνικού Στρατού συνέγραψε το παρόν, θέλοντας να αντικρούσει κατηγορίες και ύβρεις, που είχαν αρχίσει να ακούγονται και που μετά το 1974, έγιναν μέρος της καθεστημένης ιστοριογραφίας. Το κείμενο είναι λιτό και εστιάζει στην ακριβή περιγραφή των γεγονότων.

€ 12

**Μιχαήλ Β. Οικονομάκου
 Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΚΑΤΑ
 ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ Β' Π.Π.**

Στο λιτό αλλά και περιεκτικό ταυτόχρονα αυτό βιβλίο του ο Μιχαήλ Β. Οικονομάκος, μας περιγράφει μέσα από ιστορικά στοιχεία αλλά και πληροφορίες για τα πρόσωπα που διαδραμάτισαν ρόλο εκείνη την εποχή στην Αλβανία, την κατάσταση που επικρατούσε στη γειτονική χώρα κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Το βιβλίο αναφέρεται στην περίοδο που η Αλβανία ήταν εφελτήριο για την επίθεση εναντίον της χώρας μας, στην προσχώρησή της στον Άξονα και τη δημιουργία Αλβανικού κράτους μετά την συνθηκολόγηση της Ιταλίας, αλλά και στον ρόλο της μετά την λήξη του πολέμου στην προσπάθεια που έγινε από Έλληνες και όχι μόνο κομμουνιστές για τον διαμελισμό της Ελλάδος.

€ 6

Τα βιβλία των εκδόσεων ΛΟΓΧΗ και ΑΣΚΑΛΩΝ θα τα βρείτε:

ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 14 (ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ) ΑΘΗΝΑ

210 3611590 www.logxi.com

ΠΕΜΠΤΗ 10.00-14.30, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10.00-20.00

και ΣΑΒΒΑΤΟ 10.00-14.30

τηλεφωνικές παραγγελίες 6942416220

ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Άνοιξε τα μάτια σου!

Ξέρεις ότι οι λαθρομετανάστες φταίνε για την εγκληματικότητα και την έλλειψη ασφάλειας που νιώθεις γύρω σου!

Ξέρεις ότι οι λαθρομετανάστες σου παίρνουν τις δουλειές και υποβαθμίζουν την γειτονιά σου!

Ξέρεις ότι οι λαθρομετανάστες φέρνουν και διακινούν τα περισσότερα ναρκωτικά, από αυτά που κυκλοφορούν δίπλα στο σπίτι σου!

Ξέρεις ότι υπάρχουν κάποιοι, πολιτικοί και δημοσιογράφοι, που υποκινούν την λαθρομετανάστευση, ενώ δεν νοιάζονται καθόλου για τα προβλήματά σου!

ΕΣΥ τι πρόκειται να κάνεις για όλα αυτά;
ΕΜΕΙΣ θα κάνουμε πολλά!
ΜΑΖΙ θα πετύχουμε περισσότερα!

Οργάνωσε τον εθνικιστικό μαχητικό πυρήνα στην περιοχή σου!

ΛΑΪΚΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

www.xrushaugh.org

Μικρά Ασία 1922

Εμείς δεν
νικηθήκαμε
ποτέ...

9 771108 056008 09